

ผลกระทบทงการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทยดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

นภาพร จักรวาลกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชีบริหาร
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤศจิกายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ นภาพร จักรवालกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

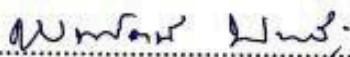
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

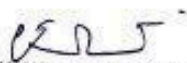
..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี)

..... กรรมการ

(ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยอดยิ่ง ชนทวี)

..... กรรมการ

(ดร.นุจรี ภาคาสัตย์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้จาก ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง อาจารย์ประจำวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และชี้แนะเกี่ยวกับการใช้สถิติขั้นสูง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้จนครบสมบูรณ์ตามหลักสูตรที่ได้เข้ารับการศึกษ

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สนับสนุนทุนการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่สนับสนุนทุนการผลิตผลงานวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ซึ่งเป็นความรู้ทางวิชาการด้านวิชาการบริหารจัดการธุรกิจและการบัญชี และเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการทางธุรกิจใช้เป็นข้อมูลและความรู้ในการบริหารจัดการธุรกิจให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

นภาพร จักรवालกุล

53760505: สาขาวิชา: การบัญชีบริหาร; บธ.ม. (การบัญชีบริหาร)

คำสำคัญ: การกำกับดูแลกิจการที่ดี/ การพัฒนาอย่างยั่งยืน/ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร/ สัดส่วนของกรรมการอิสระ/ ขนาดของกรรมการบริษัท/ การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

นภาพร จักรวาลกุล: ผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ (THE IMPACT OF GOOD CORPORATE GOVERNANCE OF LISTED COMPANIES THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND THE LEVEL OF BUSINESS SUSTAINABILITY REPORT) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: ศักดิ์ชาย จันทรเรือง, ปร.ด., 204 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 558 บริษัท เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปี จำนวน 3 ปี (ปี 2556-2558) โดยผ่านเว็บไซต์ของบริษัท วิเคราะห์ข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี ข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ว่า

1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ พบว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ พบว่า กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีจำนวนบริษัทมากที่สุด ค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของทุกบริษัท เท่ากับ 26,966.98 ล้านบาท ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารภาพรวม เท่ากับ 0.17 บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ร้อยละ 58.2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระภาพรวม เท่ากับ 0.38 ข้อมูลค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการภาพรวม เท่ากับ 9.91 ข้อมูลการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ ร้อยละ 50.9 ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการภาพรวม เท่ากับ 0.87 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจภาพรวม เท่ากับ 1,527.82 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI

Framework ด้านสิ่งแวดล้อม ภาพรวมเท่ากับ 198 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) ภาพรวมเท่ากับ 170.14

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืนของกิจการ มีมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม มีตัวแปรที่ส่งผลแตกต่างกัน ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ตัวแปรที่ส่งผลความยั่งยืนของกิจการ คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืน คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) มิติด้านสังคม (Social) ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืน คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พิจารณาจากกลุ่มกิจการที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่ส่งผลต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม พบว่า กลุ่มกิจการต่างก็มีตัวแปรที่ส่งผลต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการแตกต่างกัน ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ กลุ่มธุรกิจที่ตัวแปรสอดคล้องกับความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจมากที่สุด คือ กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มิติด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มธุรกิจที่ตัวแปรสอดคล้องกับความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คือ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มิติด้านสังคม กลุ่มธุรกิจที่ตัวแปรสอดคล้องกับความยั่งยืนทางด้านสังคมมากที่สุดคือ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ

53760505: MAJOR: MANAGERIAL ACCOUNTING; MASTER OF BUSINESS
ADMINISTRATION (MANAGERIAL ACCOUNTING)

KEYWORDS: GOOD CORPORATE GOVERNANCE/ SUSTAINABILITY/ CONTROLLING
SHAREHOLDER/ INDEPENDENT DIRECTORS/ THE BOARD OF
DIRECTORS/ ADMINISTRATIVE MERGER POWER OF CHAIRMAN

NAPAPORN JUKKAWALKUL: THE IMPACT OF GOOD CORPORATE
GOVERNANCE OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
AND TOWARDS THE LEVEL OF BUSINESS SUSTAINABILITY REPORT. ADVISOR:
SAKCHAI CHANROUNG, Ph.D., p. 204, 2016

This research aims to investigate the good governance, the sustainability and the correlation between good corporate governance and sustainability report of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. The samples were 558 companies, the data collected from the annual report documents within 3 years (2013-2015) from the company website. The data were analysed by statistics to find the frequency, the percentage, mean, and standard deviation. The correlation was analysed to find the relation between good corporate governance and sustainability report by using multiple regression analysis. The study found that

1. The good corporate governance and the sustainability report of listed companies in the Stock Exchange of Thailand towards the level of business sustainability report, it is found that commerce and services groups had the most number of companies. The average of company assets were 26,966.98 million baht, the shareholders' equity of the administrators was overall 0.168, the listed companies in the Stock Exchange of Thailand used the auditors from the big companies at 58.2 percent, the average of independent directors was overall 0.38, the overall average of board size was 9.91, the merger power of chairman administration was 50.9 percent, the overall meeting attendance average of the committee was 0.87; the organization sustainability data according to GRI framework showed the environmental feature was 198 and the overall for the social feature was 170.14.

2. The correlation between the good governance and the sustainability report of the listed companies in the Stock Exchange of Thailand found that the variable influencing the sustainability report on the economic, environmental and social features had the variables that

affected the different results. It was the economic dimension, the variable of director meeting (Meet), the variable which affected the sustainability was the non-executive director variable (InBoard) and the variable of board size (BSize). The environmental dimension had the variable of director meeting (Meet), the variable of board size (BSize); and for the social dimension, the variable of director meeting (Meet), the variable of board size (BSize).

3. The correlation between the good corporate governance and sustainability report of the listed companies in the Stock Exchange of Thailand, considered from the groups which were related to the variables affecting the business sustainability for the economic dimension, environmental dimension and social dimension; it found that the different groups had the variables affecting the different sustainability report, such as the economic dimension. The business group which had the relevant variable with the economic sustainability the most was industry and automotive group. For the environmental dimension, the business group which had the relevant variable with the environmental sustainability the most was the property business group, commercial and services group and information and communication technology; for the social dimension, the business group which had the relevant variable with the social sustainability the most was the property business group, commercial and services group.

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการศึกษา.....	6
ลำดับขั้นในการเสนอผลงานวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory).....	10
ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory).....	13
แนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	17
ประวัติความเป็นมาของการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	18
ความหมายของการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	19
โครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	21
การกำกับดูแลกิจการที่ดีในประเทศไทย.....	22
องค์ประกอบของการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	24
การพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	27
หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2549.....	28
ประโยชน์ของการจัดทำแนวทางธรรมาภิบาล.....	30
การกำกับดูแลกิจการที่ใช้ในการศึกษา.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
รายงานทางการเงิน และรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม.....	40
ความหมายของรายงานทางการเงิน.....	41
วัตถุประสงค์ของการจัดทำงบการเงิน.....	42
ประเภทของงบการเงิน.....	42
คุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	44
การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม.....	47
การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development).....	48
แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	47
การพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการ.....	50
หลักในพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน.....	51
แนวทางการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนในประเทศไทย.....	53
ดัชนีชี้วัดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเทศไทย.....	53
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	58
แบบของการวิจัย.....	58
ลักษณะประชากร.....	58
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	61
สมมติฐานการวิจัย.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สมการระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ.....	76
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง.....	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ข้อมูลสินทรัพย์.....	83
ตอนที่ 3 ข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร.....	85
ตอนที่ 4 ข้อมูลการเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชี.....	86
ตอนที่ 5 ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ.....	89
ตอนที่ 6 ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ.....	90
ตอนที่ 7 ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ.....	92
ตอนที่ 8 ข้อมูลสัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการ.....	94
ตอนที่ 9 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตามกรอบ GRI ด้านเศรษฐกิจ.....	97
ตอนที่ 10 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตามกรอบ GRI ด้านสิ่งแวดล้อม.....	98
ตอนที่ 11 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตามกรอบ GRI ด้านสังคม.....	100
ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ.....	106
ตอนที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม.....	123
ตอนที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม.....	140
5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	159
สรุปผลการวิจัย.....	159
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ.....	162
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม.....	162
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม.....	163
อภิปรายผล.....	164
ข้อเสนอแนะ.....	167
บรรณานุกรม.....	169
ภาคผนวก.....	174
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	204

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	แสดงร้อยละของจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาโดยจำแนกตามการจัดกลุ่มธุรกิจ.....	59
3-2	สรุปวิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าและสัญลักษณ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา.....	67
3-3	สรุปวิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าและสัญลักษณ์ของตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา.....	68
4-1	จำนวนและร้อยละของบริษัทในแต่ละประเภทกลุ่มธุรกิจ.....	82
4-2	การตรวจสอบค่าผิดปกติ (Outliers) ของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ก่อนทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ.....	83
4-3	ข้อมูลค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	84
4-4	ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	85
4-5	ข้อมูลการเลือกให้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	87
4-6	ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	89
4-7	ข้อมูลค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	91
4-8	ข้อมูลการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	92
4-9	ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	94
4-10	ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี.....	96
4-11	ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	97
4-12	ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-13 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	100
4-14 สรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานตามกรอบ GRI Framework ของ แต่ละกลุ่มธุรกิจ.....	105
4-15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มี อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่ม ธุรกิจ.....	107
4-16 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ.....	109
4-17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร.....	110
4-18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภค บริโภค.....	112
4-19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและ ยานยนต์.....	114
4-20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหา- ริมทรัพย์.....	116
4-21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและ พลังงาน.....	118
4-22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพล ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และ บริการ.....	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-23 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร.....	122
4-24 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ.....	124
4-25 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ.....	125
4-26 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร.....	127
4-27 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค.....	129
4-28 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์.....	131
4-29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	133
4-30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน.....	135
4-31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ.....	137

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-32 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร.....	139
4-33 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ.....	142
4-34 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสังคม (Social) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ.....	143
4-35 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร.....	145
4-36 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค.....	147
4-37 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์.....	149
4-38 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	151
4-39 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน...	153
4-40 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ.....	155
4-41 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร.....	157
ภาคผนวก ก-1 รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	178

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2-1	ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....	10
2-2	กลุ่มต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย.....	12
2-3	แนวคิดตัวแทนของกิจการ ทฤษฎีบรรษัทภิบาล.....	14
2-4	ความสัมพันธ์ของหน่วยงานที่แยกแยะระหว่างการเป็นเจ้าของและการควบคุม.....	15
2-5	การกระทำกลุ่มผลประโยชน์ในการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance).....	16
2-6	โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	21
2-7	โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการที่ดีสู่ CSR เพื่อความยั่งยืนของกิจการ.....	31
2-8	ชุดบรรยายเรื่องวิเคราะห์เจาะลึกงบการเงินสำหรับนักบริหารทั่วไปที่ไม่ใช่บัญชี..	43
2-9	รูปแสดงแม่บทบัญชีสำหรับการจัดทำและนำเสนองบการเงิน.....	46
2-10	รูปแสดงความเป็นมาและแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	48
2-11	การประชุมสหประชาชาติด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบทบาทของประเทศไทย.....	50
2-12	มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Profit-people-planet)	55
4-1	แสดงจำนวนของบริษัท ในแต่ละประเภทกลุ่มธุรกิจ.....	82
4-2	แสดงค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	84
4-3	แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือ โดยผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	86
4-4	แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	90
4-5	แสดงค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	91
4-6	แสดงค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	95
4-7	แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	97

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-8 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	99
4-9 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	101

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559) ส่งผลให้สถาบันการเงินภายในประเทศ และบริษัทจดทะเบียนหลายแห่งต้องถูกปิดกิจการลง อาทิสถาบันการเงิน 56 แห่ง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะธุรกิจส่วนใหญ่ขาดการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องขายหุ้น ขายกิจการ หรือปรับโครงสร้างหนี้ ระบบบัญชีขาดความน่าเชื่อถือ การบริหารขาดความโปร่งใส ขาดการควบคุมภายในที่ดี รัฐบาลต้องอาศัยการกู้ยืมเงินจากองค์กรการเงินระหว่างประเทศ ได้แก่ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World bank) และความช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบเงินกู้ยืมระยะยาวจากต่างประเทศ โดยที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World bank) ได้กำหนดเงื่อนไขให้ประเทศไทยปรับปรุงนโยบายการเปิดเผยข้อมูลให้โปร่งใสมากขึ้น โดยถือตามมาตรฐานการบัญชีของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และแม่บทการบัญชี ประเทศไทยจึงมีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีครั้งใหญ่ และยังได้มีการกำหนดกรอบแนวความคิดทางบัญชี (นิพนธ์เห็น โชคชัยชนะ, 2558) ขึ้นมาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเป็นทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556) ที่รู้จักกันนาม แม่บทการบัญชี โดยเริ่มมีการใช้เมื่อปี พ.ศ. 2542 ซึ่งแม่บทการบัญชีได้กำหนดถึงคุณภาพทางการเงินไว้ชัดเจน รวมทั้งยังกำหนดแนวทางของการรับรู้รายการ การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน และการให้คำนิยามศัพท์ทางการบัญชีไว้ให้อย่างชัดเจน สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.) ได้ร่วมกันรวมทั้งองค์กรและหน่วยงานอื่น ๆ กำหนดข้อบังคับระเบียบ กฎเกณฑ์ และมาตรการต่าง ๆ เพื่อนำมาฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ โดยยกระดับมาตรฐานการบัญชีให้เทียบเท่าระดับสากล การบริหารงานที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ส่งผลให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นพ้องต้องกันว่า องค์กรหรือธุรกิจใด ๆ จะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่เหมาะสมกับกิจการนั้น ๆ จึงเป็นที่มาของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Reddy & Gordon, 2010) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการศึกษา เตรียมการและสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการ (Corporate sustainable development) (Giovanna & Antonio, 2010; Lee, 2008; Muhammad & Zulkipli, 2015; Dinithi, Carol, & Maria,

2016; Reddy & Gordon, 2010) โดยบริษัทต่าง ๆ ต้องรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการต่อสาธารณชนในมิติด้านเศรษฐกิจ (Belal & Owen, 2007) เป็นการยกระดับมาตรฐานขององค์กรในตลาดทุนให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น จึงกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นไปต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ และบริษัทจดทะเบียนที่มีอยู่ต้องจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบให้ครบถ้วนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการของบริษัท ทำหน้าที่สอบทานรายงานทางการเงินให้ถูกต้องและเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลในรายงานทางการเงิน รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับ และกฎหมายภาษีอากร แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารงาน เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้กระบวนการบริหารงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเห็นประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ปกป้องสิทธิของตนเองในฐานะผู้ถือหุ้น รวมถึงใช้งบการเงินในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำกับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบันของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (สุทธิชา เกริกฤทธิ์, 2550) มีผลต่อความเชื่อมั่นต่องบการเงินของผู้มีผลประโยชน์ร่วมทุกฝ่ายที่เกิดจากการสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กร เห็นได้จากก่อนปี พ.ศ. 2540 รายงานทางการเงินของบริษัทจะแสดงกำไรสูงมาก จึงทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความคลั่งคลุ้มมาก ซึ่งสาเหตุอย่างหนึ่งเกิดจากการบิดเบือนตัวเลขทางบัญชี การตกแต่งรายการทางบัญชี เพื่อแสดงกำไรในรายงานทางการเงินที่สูงมาก ทำให้หุ้นของบริษัทมีราคาสูงตามไปด้วย และเมื่อฟองสบู่แตกทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตถูกมองว่าเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะนักบัญชีเป็นผู้จัดทำรายงานทางการเงิน หรือมองอีกด้านหนึ่งคือรายงานทางการเงินหรืองบการเงินไม่มีคุณภาพ รวมถึงมีความโปร่งใสไม่เพียงพอในการเปิดเผยข้อมูล ทำให้เกิดการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและข้อกำหนด ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย ด้วยความต้องการที่เหมือนกันคือ ต้องการให้มีการพัฒนาข้อมูลทางการบัญชีให้มีความน่าเชื่อถือ ทันต่อเวลา สามารถเข้าใจได้ และมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ เพื่อใ้งบการเงินมีคุณภาพที่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับน่าเชื่อถือ แม่บทการบัญชีช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะ หน้าที่และข้อจำกัดของข้อมูลทางการบัญชีและงบการเงิน ทั้งยังเป็นแนวทางให้กับผู้ใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินอีกหลายฝ่าย เช่น คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีที่จะใช้ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีให้มีความสอดคล้องกับทางปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อจะใช้ลดจำนวนทางเลือกของวิธีการบันทึกบัญชีให้เหลือน้อยที่สุด และยังเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำรายงานทางการเงินและผู้สอบบัญชี ที่จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติหรือแนวทางใน

การตรวจสอบรายงานทางการเงินให้ถูกต้องมากขึ้น จึงสรุปได้ว่าแม่บททางการบัญชีช่วยให้รายงานทางการเงินมีคุณภาพมากขึ้น และมีความโปร่งใสมากขึ้น

การทุจริตโดยการตกแต่งงบการเงิน (จิตาภรณ์ สันจรรย์ศักดิ์, 2556) จากกรณีการล้มละลายของบริษัทใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เช่น ENRON, WORLDCOM, TYCO, IMCLONE, GLOBAL CROSSING และ ADELPHIA และรวมไปถึงความไม่โปร่งใสในงบการเงินของบริษัท XEROX, MERCK และ QWEST (John & Coates, 2007) ในการตกแต่งตัวเลขในรายงานทางการเงินเพื่อสร้างความร้ายว้ยให้กับฝ่ายบริหาร ซึ่งมีข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนว่ามีรายงานทางการเงินของบริษัทเหล่านี้ มีการเปิดเผยไว้อย่างบิดเบือน ระบบบัญชีไม่โปร่งใส การบันทึกบัญชีและการรายงานทางการเงิน โดยเน้นที่วิธีการที่ใช้ในการตกแต่งตัวเลข และความซับซ้อนของการสร้างรายการเพื่อหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ทางมาตรฐานการบัญชี และผลกระทบต่อรายงานสารสนเทศทางการเงินที่เกิดขึ้น โดยการใช้อะไหล่ทางบัญชีในการจัดทำงบการเงินของบริษัท เพื่อปิดบังเจ้าหน้าที่และผู้ลงทุน ด้วยการโยกย้ายหนี้สินจำนวนมากออกจากบัญชีไป ยังบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน และมีการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของงบการเงินให้ออกมาในรูปแบบที่ต้องการ ตลอดจนการแทรกแซงกระบวนการจัดทำรายงานทางการเงินที่จะเสนอต่อผู้ใช้งบการเงินภายนอกของฝ่ายบริหาร โดยหวังที่จะสร้างผลประโยชน์แก่ตนและพวกพ้อง เนื่องด้วยรายการคงค้างนั้นมีสาระแอบแฝงในการเป็นแหล่งกำเนิดของรายได้อื่นและค่าใช้จ่ายที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวเลขในรายงานทางการเงินของกิจการ หรือการดำเนินงานของกิจการได้ ซึ่งหากผู้ใช้งบการเงินนั้นสามารถประเมินความเสี่ยงจากใช้ข้อมูลได้ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นคุณภาพของกำไรที่แสดงอยู่ในรายงานทางการเงินนั้นด้วยในปัจจุบันความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในหลายประเทศทั่วโลกได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ และในประเทศไทยเองก็ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก เช่น ปัญหาหมอกควันทางอากาศ ปัญหาคุณภาพน้ำ ปัญหาขยะและกากพิษทำให้ประชาคมโลกเริ่มตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ทำให้มีการหามาตรการหรือแนวทางเพื่อที่จะแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งการออกกฎหมายบังคับโดยตรงและการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาเป็นเงื่อนไขในการค้า การบัญชีสิ่งแวดล้อมจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในสังคม โดยแสดงให้เห็นถึงบทบาทและความรับผิดชอบของธุรกิจที่ควรจะมีต่อสิ่งแวดล้อมในการเปิดเผยข้อมูล

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จากปัญหาที่พบ คือการเปิดเผยในรายงานความยั่งยืนของกิจการยังมีไม่มาก และยังไม่มีความชัดเจนดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยในรายงานความยั่งยืนของกิจการ จึงมุ่งเน้นศึกษาถึงอิทธิพลของการ

กำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ โดยศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Giovanna & Antonio, 2010; Muhammad & Zulkipli, 2015; Dinithi et al, 2016) เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการด้านการบริหารจัดการองค์กรด้านธุรกิจและบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เกิดความยั่งยืน และเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุน ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ นำผลการวิจัยไปวิเคราะห์และผลักดันให้เกิดการพัฒนาในแนวทางที่สร้างสรรค์และยั่งยืนต่อองค์กรและสังคมโดยรวม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูลที่เปิดเผยจากรายงานประจำปีของกิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ การกำกับดูแลกิจการที่ดีในด้านต่าง ๆ ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่องดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อศึกษาตามจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร
H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ
2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ
H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ
3. ขนาดของกรรมการบริษัท

H3: ขนาดของกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

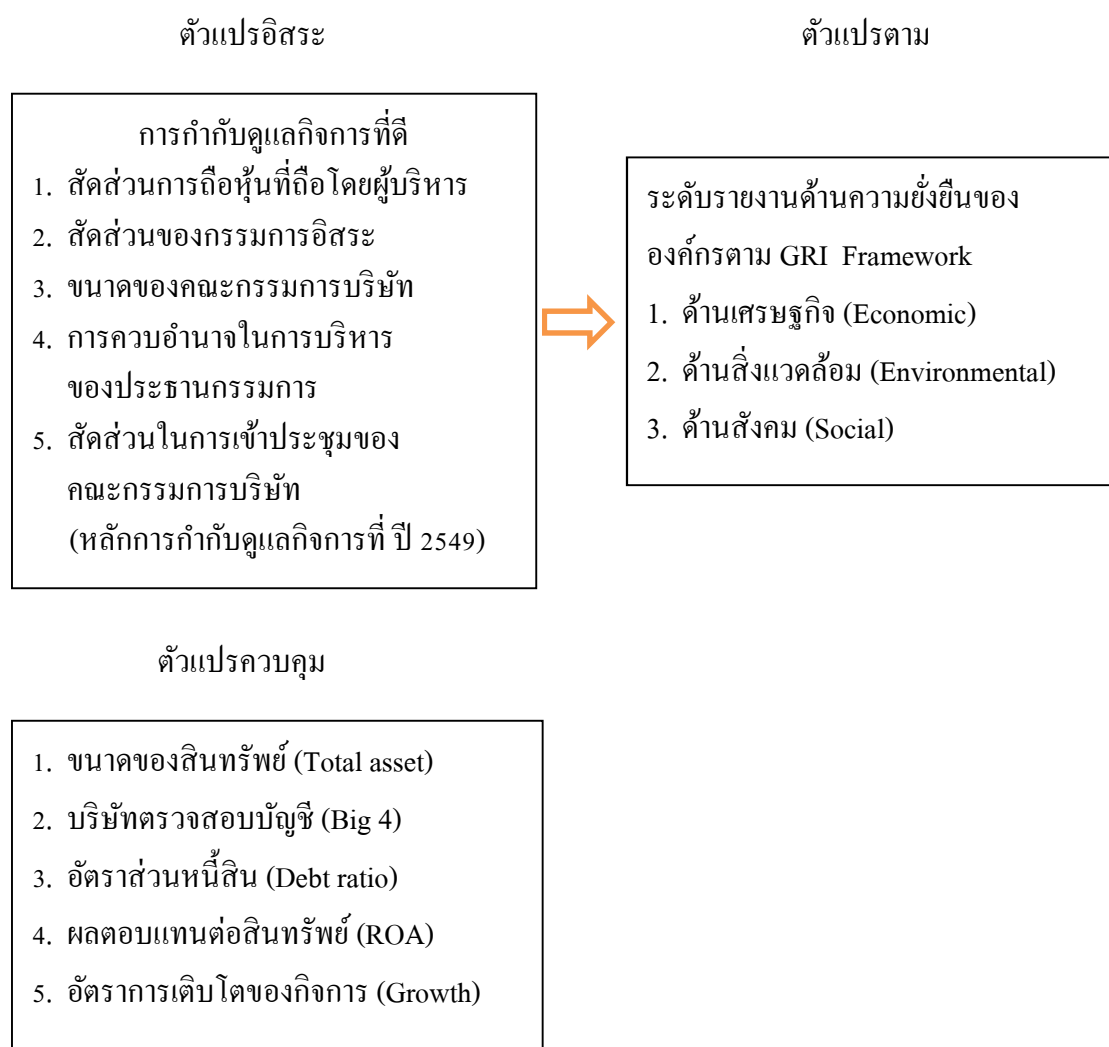
4. การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

5. สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม

H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในปัจจุบันเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กร (Good corporate governance) เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก มีการยอมรับอย่างจริงจังและกว้างขวางเพราะเป็นการบริหารเชิงป้องกันปัญหาในอนาคต และมุ่งหวังให้องค์กรประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์อย่างยั่งยืน และให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ ได้แก่

1. ผู้ใช้บการเงินหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลของงานวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุน ให้สินเชื่อ และประเมินการดำเนินงานของกิจการจากระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการได้
2. คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สามารถนำข้อมูลการวิจัยนี้ไปควบคุมในการออกข้อกำหนด และใช้เป็นมาตรฐานในการเปิดเผยข้อมูลให้ครบถ้วนและโปร่งใส
3. ผู้ใช้รายงานประจำปีกลุ่มอื่น ๆ สามารถนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปวิเคราะห์รายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยข้อมูลที่ได้จะสะท้อนผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการอย่างเที่ยงธรรม มีความเป็นกลางและปราศจากการลำเอียง มีความระมัดระวังต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมด้วย
4. สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการทำวิจัยต่อไปในอนาคต สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาในแนวทางนี้
5. เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในงบการเงินเพื่อช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเพิ่มมูลค่าที่เสริมสร้างความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของกิจการ

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของงานวิจัยนี้ศึกษาโดยใช้ข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2556-8 โดยศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate governance) ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2556-8 โดยศึกษาทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน เนื่องจากมีผลการดำเนินงานที่มีความผันผวนในช่วงเวลาของ

การศึกษา และยกเว้นบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน คือ กลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร และกลุ่มบริษัทประกันชีวิตและประกันภัย เนื่องจากกลุ่มธุรกิจการเงินมีข้อบังคับเฉพาะที่ต้องปฏิบัติตามของหน่วยงานที่กำกับดูแล มีมาตรฐานทางการบัญชีเฉพาะ รวมถึงมีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างจากธุรกิจทั่วไป

2. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เปิดเผยต่อสาธารณชน ได้แก่การดูแลกิจการที่ดี และข้อมูลอื่น ๆ จากสื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี 56-1 รายงานประจำปี และฐานข้อมูล SET SMART ในปี พ.ศ. 2556-8

ลำดับขั้นในการเสนอผลงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยฉบับนี้มีขั้นตอนการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการศึกษาประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัยโดยสังเขป

บทที่ 2 กล่าวถึงการเก็บรวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกิจการ

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีการดำเนินงานวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

บทที่ 4 กล่าวถึงผลการศึกษา ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

บทที่ 5 กล่าวถึงบทสรุปของผลการศึกษา อภิปรายผลของงานวิจัย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ข้อจำกัดในการศึกษา และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate governance) หรือธรรมรัฐ/ ธรรมาภิบาล/ บรรษัทภิบาล โดยภาพรวมแล้วหมายถึงความถึง ระบบซึ่งใช้ชี้นำและควบคุมบริษัทคำนี้มีความหมาย

หลายอย่าง ขึ้นอยู่กับมุมมอง ในที่นี้ขอสรุปความหมายของการกำกับดูแลกิจการ หมายถึง ระบบที่จัดให้มีกระบวนการและโครงสร้างของภาวะผู้นำและการควบคุมของกิจการให้มีความรับผิดชอบตามหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรักษาเงินลงทุนและเพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นในระยะยาว ภายในกรอบการมีจริยธรรมที่ดี โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นและสังคมโดยรวมประกอบ ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์ได้ส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในตลาดทุนมีการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีขึ้นภายในองค์กร

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainability development) หมายถึง รูปแบบของการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง

สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร หมายถึง สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารที่มีรายชื่อตามแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี หรือแบบ 56-1

สัดส่วนของกรรมการอิสระ หมายถึง กรรมการบริษัทจดทะเบียนที่มีความเป็นอิสระจากกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือผู้บริหารของกิจการนั้น ที่ดำรงความเป็นกลาง และไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายจัดการ (ดูจากจำนวนคณะกรรมการต้องมีกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ซึ่งคณะกรรมการจะต้องไม่น้อยกว่า 3 คน)

ขนาดของกรรมการบริษัท (Board size) หมายถึง จำนวนของคณะกรรมการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ หมายถึง การดำรงตำแหน่งผู้บริหารของกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กับฝ่ายจัดการ

สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท หมายถึง อัตราส่วนการจัดการประชุมกับการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการบริษัท

รายงานความยั่งยืน หมายถึง รายงานที่แสดงการพัฒนาที่มีการคำนึงถึงความเสียหายของสิ่งแวดล้อม มีการป้องกันปัญหาที่เกิดแก่สิ่งแวดล้อม หรือถ้าจำเป็นจะต้องเกิดความเสียหายก็จะต้องทำในขอบเขตที่เสียหายน้อยที่สุด การพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมนี้ จึงเป็นรูปแบบการใช้ทรัพยากรที่มีการบำรุงรักษา และมีอัตราการใช้ที่อยู่ในขอบเขตการอำนวยให้หรือศักยภาพที่ทรัพยากรนี้จะคืนสู่สภาพปกติได้

ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ หมายถึง เศรษฐกิจที่มีรากฐานที่มั่นคง มีขีดความสามารถในการแข่งขันและพึ่งพาตนเองได้

ความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นชีวิตหรือไม่มีชีวิต ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นระบบนิเวศ มีความสมดุลกัน รู้จักใช้ทรัพยากร

ธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ต่อมหาชนมากที่สุด และใช้ได้เป็นระยะเวลาอันยาวนานที่สุด ทั้งนี้ จะต้องให้มีความสุขเสียทรัพยากร โดยเปล่าประโยชน์น้อยที่สุด

ความยั่งยืนทางด้านสังคม หมายถึง ระเบียบวิถีชีวิตของสังคมซึ่งรวมถึง วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ทำให้มนุษย์ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นได้ ซึ่งเป็น ระเบียบจิตใจของคนในสังคม ที่ทำให้สังคมสงบสุข ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และความ เอื้ออาทร สมานฉันท์ต่อกัน และชุมชนมีความเข้มแข็ง

ROA (Return on assets) คือ ค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์ ของบริษัท

อัตราส่วนหนี้สิน (Debt ratio) คือ อัตราส่วนที่เปรียบเทียบหนี้สินรวมกับสินทรัพย์ ทั้งหมดของบริษัท แสดงถึงสัดส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท

อัตราการเจริญเติบโต (Growth) คือ อัตราส่วนแสดงการเติบโตหรือขยายตัวขององค์กร โดยวัดจากผลตอบแทนที่ผู้ดำเนินธุรกิจจะได้รับจากการดำเนินงาน โดยเกิดจากผลต่างระหว่าง รายได้ของธุรกิจและต้นทุนในการดำเนินงาน

บทที่ 2

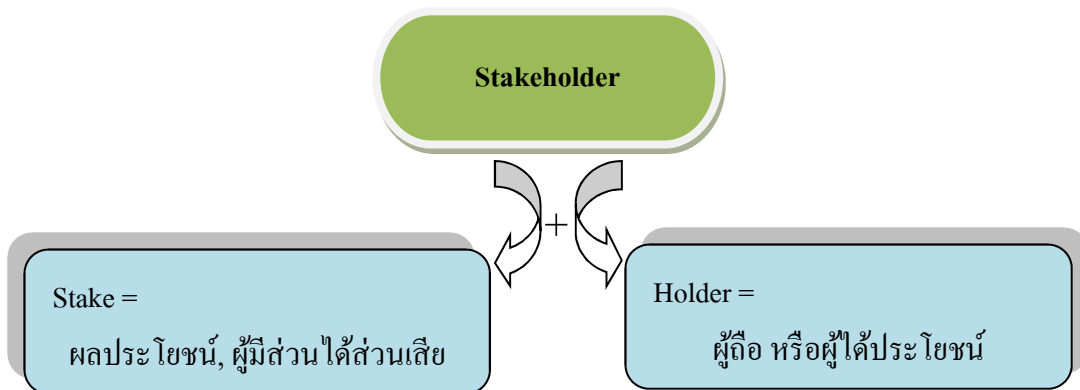
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory)
2. ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory)
3. แนวคิดเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี
4. รายงานทางการเงิน และรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
5. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory)

เมื่อกลางปี ค.ศ. 1980 มีการนำทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” มาจากผลงานของสถาบันวิจัยสแตมฟอร์ด (Stamford research institute) ที่พัฒนาขึ้น คำว่า Stakeholder มาจากคำว่า Stake รวมกับคำว่า Holder โดย Stake หมายถึง ผลประโยชน์หรือส่วนได้ส่วนเสีย ส่วน Holder หมายถึง ผู้ถือหรือผู้ได้ประโยชน์ Stakeholder จึงหมายถึง ผู้ถือหรือผู้ได้ประโยชน์ร่วมกันของเงินหรือทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

ภาพที่ 2-1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory) มีพัฒนาการมาจากกรอบแนวคิดของ Barnard (1938) จากหนังสือเรื่อง The functions of the executive ที่มีมุมมองด้านบวกในการให้ความสำคัญ สนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ทฤษฎีนี้มีส่วนช่วยขยายความเข้าใจของธรรมชาติของบริษัท ที่ควรพิจารณาถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในมุมมองที่กว้างกว่าเดิม โดยคาดหวังให้มีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องของจัดการผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder management) ของบริษัทโดยพิจารณาถึงความต้องการ (Need) ความสนใจ (Interest) และผลกระทบ (Effect) ที่เกิดขึ้นจากนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทเพราะการที่บริษัทจะสามารถดำรงอยู่เจริญก้าวหน้าหรือล้มสลายถือเป็นความชอบธรรมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริษัทที่เป็นผู้กำหนดนั่นเอง อันที่จริงแล้วบริษัทข้ามชาติ อย่างเช่น จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson and Johnson) ได้ค้นพบแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาก่อนหน้านั้นนานแล้ว โดยประกอบด้วย

1. ผู้ถือหุ้น คือ ผู้ที่นำเงินมาลงทุนกับบริษัท เพื่อหวังผลประโยชน์โดยบริษัทกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส ทั้งรายงานด้านการเงิน และเรื่องอื่น ๆ เป็นเรื่องของความต้องการ (Need) ทางด้านเศรษฐกิจ

2. พนักงาน คือ ผู้ที่ทำงานเพื่อให้บริษัทได้กำไรจากผลประกอบการเพื่อต้องการค่าจ้างตอบแทนโดยบริษัทต้องปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรม เสมอภาค สุภาพ และให้เกียรติแก่พนักงานทุกระดับ

3. ลูกค้า คือ ผู้บริโภคข้อมูลและสินค้าจากทางบริษัท เพื่อคาดหวังกับผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและคุ้มค่ากับสิ่งที่เสียไป โดยบริษัทมีการดูแลรักษาข้อมูลลูกค้า ตรวจสอบและพัฒนาเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมากที่สุด

4. คู่ค้า คือ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการค้าขาย โดยมีผลกำไรหรือผลดำเนินการร่วมกัน บริษัทจึงปฏิบัติต่อคู่ค้าด้วยความเสมอภาคและยุติธรรม แต่ต้องอยู่ในหลักการที่ว่าบริษัทได้รับผลประโยชน์มากที่สุด

5. คู่แข่ง คือ ผู้ที่มีผลกระทบต่อการค้าโดยขึ้นอยู่กับการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ โดยบริษัทมีการควบคุมดูแลไม่ให้ข้อมูลความลับทางการค้า และไม่แข่งขันโดยวิธีผิดกฎหมาย

6. ชุมชนหรือสังคม คือ ผู้ที่มีผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจ (ทั้งผลดีและผลร้าย) โดยบริษัท ให้ความสำคัญในความรับผิดชอบต่อสังคม ประชาชน ประเทศชาติ โดยเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมเป็นหลัก

ในแต่ละธุรกิจย่อมมีประเด็นที่มุ่งเน้นและในระดับความสำคัญที่ความแตกต่างกัน หรือประเภทของอุตสาหกรรมที่ธุรกิจนั้นดำเนินงานอยู่ จึงต้องทำการระบุและบริหารจัดการในรูปแบบที่อาจแตกต่างกันในแต่ละองค์กร องค์กรจึงต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจและผู้มีส่วนได้

ส่วนเสีย ในเชิงผลกระทบและประเด็นที่เชื่อมโยงระหว่างกันทั้งด้านบวกและลบ เพื่อทำการจัดทำนำไปใช้และปรับปรุงระบบการจัดการธุรกิจ ธุรกิจต้องมีการบริหารจัดการที่เรียกว่า การเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้เสียอย่างเป็นทางการเพื่อนำไปสู่การผลกระทบเชิงลบและสร้างผลกระทบเชิงบวกระหว่างธุรกิจและผู้มีส่วนได้เสียอันจะนำไปสู่ความร่วมมือและการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างธุรกิจกับผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ถือหุ้นที่ต้องการการลงทุน คู่ค้ายินดีร่วมในการประกอบธุรกิจด้วยลูกค้าที่ต้องการพอใจในสินค้าที่ซื้อ พนักงานยินดีปฏิบัติงานกับองค์กร การได้รับการยอมรับจากสังคมและชุมชนให้ธุรกิจเข้ามาประกอบกิจการในพื้นที่โดยไม่คัดค้าน นักบริหารควรให้ความสนใจต่อข้อเรียกร้องดังกล่าว ของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อนำมาเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดและสร้างกลยุทธ์ หากผู้บริหารละเลยความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไปอาจทำให้ผู้มีส่วนได้เสียเลิกให้การสนับสนุนต่อองค์กรได้ เช่นการเลิกเป็นลูกค้า การถอนหุ้นออกจากบริษัทของผู้ถือหุ้น การลาออกจากงานของพนักงาน การหยุดส่งสินค้าหรือวัตถุดิบให้จากผู้จัดส่งวัตถุดิบเป็นต้น และอาจมีการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความกดดัน เรียกร้องต่อองค์กรทำให้เป็นการบ่อนทำลายการบริหารงานขององค์กรได้

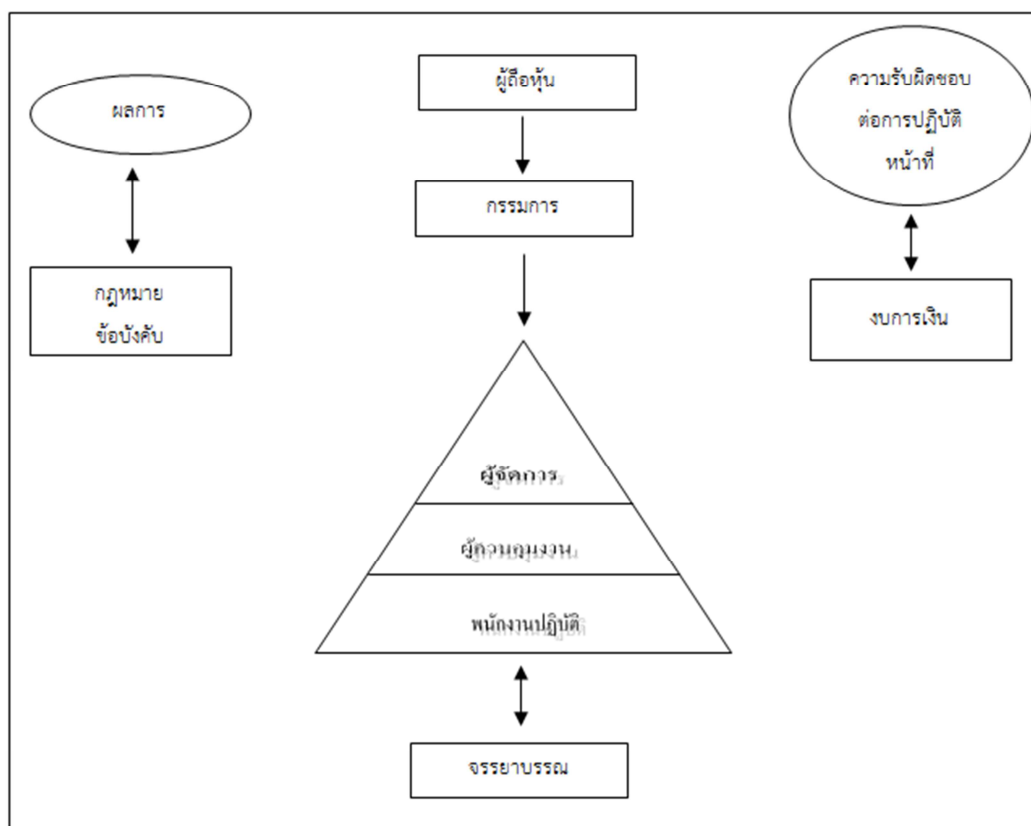
ภาพที่ 2-2 กลุ่มต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory) เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องยึดหลักของการมีerkการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) การที่ผู้บริหารยึดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีในการบริหาร ทำให้ผู้ได้ประโยชน์จากฝ่ายได้ประโยชน์เสมอภาคกัน ซึ่งอาจจะพิจารณาจากการ

ให้การสนับสนุนของผู้ได้ประโยชน์ต่อกิจการ โดยที่ผู้ได้ประโยชน์ที่ให้การสนับสนุนกิจการมาก จะได้ประโยชน์จากกิจการมาก และในทางตรงข้าม ผู้ได้ประโยชน์ที่ให้การสนับสนุนกิจการน้อย ก็จะได้ประโยชน์จากกิจการน้อย นอกจากนี้กิจการที่รับผิดชอบต่อสังคมอาจจะเป็นที่น่าสนใจกับ ลูกค้าและนักลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบกับราคาหุ้นที่อาจจะปรับตัวสูงขึ้นได้

ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory)

ซึ่งมาจากแนวคิดของ Jensen and Meckling ซึ่งได้พัฒนาไว้ใน ค.ศ. 1976 ทฤษฎีตัวแทน มองว่าเจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานเพียงผู้เดียวได้ จึงทำให้ต้องมีบุคคลที่เข้ามาช่วยในการบริหารงานแทนเจ้าของกิจการทฤษฎีนี้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นตัวแทนว่าเกิดขึ้นระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายที่มอบอำนาจ คือ ตัวการ (Principle) ในขณะที่อีกฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ตัวแทน (Agent) ตราบใดที่ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนตัดสินใจลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนสูงสุดจาก เงินลงทุนในวิธีที่สอดคล้องกับการสร้างผลประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นตัวการแล้วความสัมพันธ์ของการเป็นตัวแทนระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารยังคงมีประสิทธิผลที่ดีแต่ถ้าหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารไม่สอดคล้องกัน จะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน (Agency problem) ขึ้นพุดให้เข้าใจง่าย ๆ ได้ว่ามูลเหตุที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการ คือ แนวคิดตัวแทนโดยกิจการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น กรรมการจะกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ และในขณะเดียวกันได้จ้างผู้จัดการ ผู้ควบคุมงานและพนักงานเพื่อนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามรูปแบบแนวคิดตัวแทนกิจการ

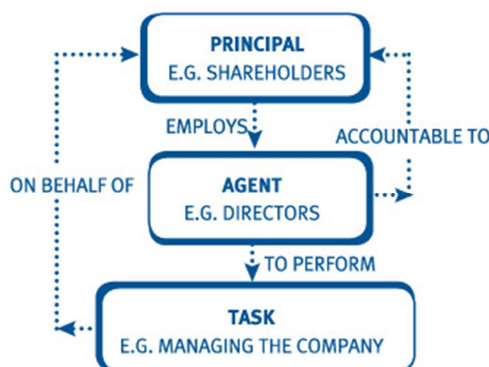

ภาพที่ 2-3 แนวคิดตัวแทนของกิจการ ทฤษฎีบรรษัทภิบาล (ศิลปพร ศรีจันทเพชร, 2551)

สำหรับกิจการขนาดเล็กเจ้าของเงินลงทุนกับผู้บริหารมักเป็นบุคคลเดียวกันดังนั้นเมื่อมีการบริหารงานผิดพลาดประการใดเจ้าของเงินทุน หรือผู้บริหารต้องรับผิดชอบผลการบริหารงานไว้เพียงผู้เดียว แต่เมื่อกิจการมีการเจริญเติบโตขึ้นมากกลายเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ทำให้ต้องมีการระดมทุนจากนักลงทุนหรือบุคคลอื่นที่มีความสนใจส่งผลให้กิจการต้องเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียในจำนวนที่มากขึ้นเมื่อกิจการเจริญเติบโตที่มากขึ้นย่อมส่งผลต่อรูปแบบการบริหารที่เปลี่ยนแปลงไปโดยการจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาช่วยในการบริหารงานเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดแก่กิจการตามทฤษฎีตัวแทน ถ้าผู้ที่เป็นตัวแทนบริหารงานดีเต็มความสามารถอย่างเต็มที่ โดยไม่เอาผลประโยชน์ที่ควรเป็นของผู้ถือหุ้นมาเอาประโยชน์เข้าตนเอง หรือพวกพ้องเพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้เกิดขึ้นกับกิจการ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียแต่ในการบริหารงานอาจประสบกับปัญหาจากผู้บริหารหรือตัวแทนในหลายประเด็น เช่น ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอผู้บริหารไม่อาจทำงานได้เต็มความสามารถผู้บริหารเอาผลประโยชน์ของกิจการมาเป็นของตนหรือพวกพ้อง เป็นต้น ลักษณะความสัมพันธ์ในทางธุรกิจมักเป็นความสัมพันธ์กันระหว่างตัวการกับตัวแทน

กล่าวคือ ตัวการได้จ้าง โดยจ่ายค่าตอบแทนให้ตัวแทนเข้ามาดำเนินงานให้ตนและตัวแทนจะต้องรายงานผลการดำเนินงานฐานะการเงินของกิจการที่ตนรับผิดชอบ พร้อมทั้งส่งมอบผลประโยชน์ให้ตัวการการแยกการเป็นเจ้าของจากการบริหารก่อให้เกิดความเกี่ยวพันตามกฎหมายว่าด้วยตัวแทน โดยความเกี่ยวพันระหว่างกรรมการฝ่ายบริหาร และผู้ถือหุ้นเป็นความรับผิดชอบอันเกิดจากความเชื่อใจและไว้วางใจต่อกัน โดยที่กรรมการมีความรับผิดชอบตามหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบตามหน้าที่ต่อคณะกรรมการและผู้ถือหุ้นซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทที่ผ่านมา การเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในหน่วยงานของภาครัฐหลายหน่วยงาน โดยกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ และดัชนีวัดผลสัมฤทธิ์ของงานกิจกรรมที่ได้มีการดำเนินการ ได้มีการปรับบทบาทการทำงานของภาครัฐเพื่อเพิ่มบทบาทในเชิงสนับสนุนและส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนและประชาชนให้มากขึ้น

ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory) สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของหน่วยงานที่แยกระหว่างการเป็นเจ้าของและการควบคุม ดังแสดงในภาพที่ 2-4

ภาพที่ 2-4 ความสัมพันธ์ของหน่วยงานที่แยกระหว่างการเป็นเจ้าของและการควบคุม

เป็นการบริหาร โดยจ้างบุคลากรมืออาชีพมาบริหารกิจการภายใต้การควบคุมของเจ้าของกิจการ ซึ่งตัวแทนต้องมีความรับผิดชอบ และได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของกิจการ องค์กรธุรกิจที่แบ่งแยกระหว่างผู้บริหารและเจ้าของมักประสบปัญหาเกี่ยวกับองค์กรเนื่องมาจากผู้บริหารไม่ต้องการรับผิดชอบอย่างเต็มที่รวมทั้งอาจใช้โอกาสในการแสวงหาผลประโยชน์แทนที่จะเป็นผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการสามารถแยกปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

การขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of interest) คือ การเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนจนไปขัดแย้งต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

Moral hazard problem คือ ปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือผู้บริหารที่เลือกเข้ามาได้ใช้ความพยายามและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงานหรือไม่

Adverse selection problem คือ ปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือผู้บริหารที่เลือกเข้ามา มีความสามารถในการบริหารงานคุ้มค่ากับค่าตอบแทนที่ได้รับหรือไม่

การเกิดปัญหาการขัดแย้งของผลประโยชน์ และความเสี่ยงร่วมกันระหว่างตัวการและตัวแทนนั้น สามารถลดระดับความรุนแรงลงได้จากการจัดการ ควบคุม และติดตาม ด้วยการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งทำให้องค์กรดำเนินกิจการที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้

ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory) สามารถช่วยอธิบายถึงการกระทำกลุ่มผลประโยชน์ในการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) ดังแสดงในภาพที่ 2-5

ภาพที่ 2-5 การกระทำกลุ่มผลประโยชน์ในการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance)

ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory) จึงเป็นเหมือนเป็นรากฐานของการมีกรกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) ซึ่งเป็นการเข้าใจในปัญหาเชิงลึกและการเชื่อมโยงระหว่างมุมมองเดิมกับการประยุกต์ใช้การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) ให้มีมาตรฐานและทันสมัย โดยแยกวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นคือความมั่งคั่งกับวัตถุประสงค์ของฝ่ายจัดการ จากในอดีตกิจการจะบริหารงานโดยเจ้าของเพียงคนเดียว เมื่อกิจการเติบโตมากขึ้นจึงจำเป็นต้องหาเงินทุนเพื่อมารองรับการขยายตัวขององค์กรจึงพัฒนาการกลายเป็นการหาทุนในตลาดหลักทรัพย์ กระจายความเสี่ยงของธุรกิจ ซึ่งวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งในภายหลังได้

จากทฤษฎีตัวแทน (Agency theory) ทำให้มองไปได้ว่าฝ่ายบริหารของกิจการสามารถเลือกใช้นโยบายทางการบัญชีที่ทำให้ผลกำไรสูงสุด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และผลตอบแทนสูงสุดกับผู้ถือหุ้น รวมทั้งมีโอกาสดังกล่าวในการบริหารจัดการองค์กรเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง หากผลการดำเนินงานขององค์กรผูกติดกับตัวเลขผลกำไรที่แสดง ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถลดปัญหาระหว่างตัวการกับตัวแทนเหล่านี้ลงได้ ซึ่งการลดปัญหานี้ไม่ใช่การเพิ่มกำไรหรือรายรับอย่างที่เราเข้าใจกัน หากแต่เป็นการกำกับให้ทุกคนทำในกรอบหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด เพื่อให้กำไรที่ได้มานั้นมีคุณภาพจึงเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืนตามแนวคิดกรอบการวิจัย

แนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดี

อานันท์ ปันยารชุน (2541, หน้า 25-32) อดีตนายกรัฐมนตรียุคประเทศไทย มีแนวคิดเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีในบทความเรื่อง ธรรมนูญกับสังคมว่า รัฐต้องจำกัดอำนาจลง มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนมากขึ้น รัฐต้องเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยุติธรรม เพิ่มการให้บริการสังคมมากขึ้น โดยเฉพาะภาคเอกชนที่จำเป็นต้องมีมากกว่าส่วนอื่น ๆ ไม่ว่าจะรูปแบบการปกครองจะเป็นแบบใด ถ้ามีองค์กรประกอบเหล่านี้ สังคมหรือองค์กรนั้นก็จะมีกำกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ประเวศ วะสี (2541, หน้า 10) มีแนวคิดเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีว่าไม่สามารถแยกออกจากการปกครองในระบบประชาธิปไตยได้ พร้อมเสนอว่าให้มีการสร้างเครือข่ายสังคม และพลังสังคม เพื่อสถาปนาสังคมที่มี สันติประชาธรรม แนวคิดนี้จำเป็นต้องทำความเข้าใจควบคู่กับข้อเสนอให้ใช้แนวคิดแบบพุทธศาสนา การปฏิรูปสังคมเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง ถูกต้องและเป็นธรรม ในทุกส่วนของสังคม ตลอดจนการปฏิรูปกฎหมายให้เหมาะสม สอดคล้องกับการที่จะสร้างสังคมให้เข้มแข็งถูกต้องและเป็นธรรมทั้งหมด จะช่วยให้เกิดความเข้มแข็งในทุกด้านทั้งทางคุณค่าและจิตสำนึก ทางปัญญา ทางสังคม ทางการเมือง ทางวัฒนธรรม ทางจริยธรรม และทางเศรษฐกิจ มีสมรรถนะ มีความโปร่งใส สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข และมีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไปด้วยฐานอันมั่นคง

โรห์ดส์ (2000, หน้า 3-4) ได้สรุปแนวคิด และความมุ่งหมายของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนี้

1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี ในฐานะของอำนาจรัฐลดอำนาจบริหารนอกลง ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

2. องค์กรที่มีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพมีวิธีการดำเนินงานที่มีทิศทาง สามารถควบคุมตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารในองค์กรนั้น ๆ รวมถึงผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมอีกด้วย จะต้องมีการตรวจสอบจากองค์กรภายนอกและไม่ใช้แต่ผลผลิตเพียงอย่างเดียวแต่จะต้องเปิดเผย โปร่งใส และความสามารถกำหนดตัวผู้รับผิดชอบที่แท้จริงได้

3. การบริหารจัดการสาธารณะต้องมีความสามารถในการแข่งขัน (Competitive) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย เช่นเดียวกับผู้ประกอบการที่ผลักดันการทำงานจากระบบราชการไปสู่ชุมชนให้เป็นผู้บริหารจัดการเอง การวัดความสามารถของเจ้าหน้าที่รัฐต้องวัดจากประสิทธิผลจากการทำงาน และต้องถือว่าการบริการ คือ พันธกิจหรือหน้าที่ของตน และยังคงเป็นผู้ประสานในทุกส่วนของสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมกันทำงานเพื่อประชาคม เรียกว่า การบริหารงานสาธารณะแบบใหม่ (New public management: NPM)

4. การกำกับดูแลกิจการที่ดี คืออำนาจของผู้บริหารองค์กรที่สามารถนำไปพัฒนาประสิทธิภาพของการบริการสาธารณะ ระบบ กฎ กติกา ที่เป็นอิสระ มีความรับผิดชอบในการจัดการทางการเงินอย่างชัดเจน มีการตรวจสอบจากองค์กรอิสระจากภายนอก ยอมรับความเป็นอิสระของสื่อมวลชน ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับในอำนาจนั้น ๆ และมีความชอบธรรมตามระบอบประชาธิปไตย

5. ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันบริหารงาน โดยเน้นการดำเนินการแบบร่วมกัน รับผิดชอบการมีปฏิสัมพันธ์แบบนี้สามารถก่อให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีในระดับนานาชาติในระดับภูมิภาคและระดับโลกได้

6. การกำกับดูแลกิจการที่ดีในการจัดระบบขององค์กรเกิดจากการเกี่ยวข้องกันระหว่างองค์กร สามารถรวบรวมทรัพยากรมาเพื่อให้ได้บริการต่อสาธารณะ ดังนั้นองค์กรที่เป็นเครือข่ายสามารถนำเอาข่าวสาร ข้อมูล และตัวเงิน รวมทั้งเทคโนโลยีมาร่วมในการทำงานได้

สรุปได้แนวคิดเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีนั้นเป็นหลักการที่เกี่ยวกับการบริหารงานด้วยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม องค์กรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้สึกสามัคคี และร่วมกันเป็นพลัง ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็ง สร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศชาติ โดยมีรูปแบบของการบริหารงานด้วยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ประวัติความเป็นมา

องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for economic co-operation and development: OECD) นับเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นต้นแบบของแนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้อธิบายเนื้อหาของการกำกับดูแลกิจการที่ดี พอสรุปได้ว่าการกำกับดูแล

กิจการที่ดีเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และความร่วมมือระหว่างกันของคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้มีส่วนได้เสีย และยังเป็นกรอบของโครงสร้าง แนวทางปฏิบัติและการติดตามประเมินผลการดำเนินการขององค์กร เพื่อการบรรลุตามพันธกิจ คำว่า การกำกับดูแล (Governance) ได้มีนักวิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเริ่มนำมาใช้แพร่หลายตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 และต่อมาได้มีการพัฒนาจนกลายเป็นคำว่า การกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance: CG) ซึ่งเป็นแนวคิดและกระบวนการที่องค์กรพึงปฏิบัติกรอบแนวคิดการกำกับดูแลกิจการจะมีส่วนปลี่ยนย่อยแตกต่างกันไปตามรูปแบบของการจัดตั้งองค์กรเช่น บริษัทมหาชน บริษัทเอกชนต่างก็มีรูปแบบการกำกับดูแลกิจการที่แตกต่างกันตามกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) นอกจากนี้การกำกับดูแลกิจการในอุตสาหกรรมที่ต่างกันก็มักจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันตามลักษณะของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ

แนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้มีการพูดถึงเป็นครั้งแรกในแวดวงของหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาประเทศ นับแต่ปลายคริสต์ศักราชที่ 1980 ภายหลังจากที่ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับผลของนโยบายการปรับโครงสร้างของธนาคารโลก ในช่วงนั้นได้มีการใช้คำว่า Good governance เป็นพื้นฐานสำคัญในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้กำหนดเงื่อนไขให้ประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจะต้องสร้างให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีขึ้น และมีการดำเนินตามนโยบายสาธารณะที่ได้ตกลงไว้ในสัญญารับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเคร่งครัด ซึ่งสามารถช่วยให้ประเทศที่ประสบปัญหาสามารถกลับมีเสถียรภาพได้อย่างรวดเร็ว และมีสังคมที่มีความเข้มแข็ง มั่นคง มีความสมดุลในการบริหารบ้านเมือง และมีภูมิคุ้มกันวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า สำหรับในประเทศไทยเพิ่งเริ่มมีการพูดถึงหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2540 เมื่อธนาคารโลก (World bank) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ระบุว่าสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียนั้น ก็เพราะประเทศในแถบเอเชียนั้นไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้วยเหตุนี้จึงเสนอแนวทาง “ธรรมาภิบาลระดับโลก” (Global governance) เพราะเชื่อว่าประเทศที่กำลังพัฒนาจำนวนมากจะสามารถมีการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนได้

ความหมายของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ในระยะแรกธนาคารโลกได้นั้นความหมายกว้าง ๆ ไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. โครงสร้างและรูปแบบของระบอบการเมือง (Political regime)
2. กระบวนการและขั้นตอนที่ผู้มีอำนาจในทางการเมือง ใช้เพื่อการบริหารจัดการ

ทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อพัฒนาประเทศ

3. ความสามารถของผู้มีอำนาจในการบริหารประเทศในการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายและการแปลงแผนและนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารประเทศ

ในปี ค.ศ. 1989 ธนาคารโลกได้เริ่มนำไปใช้ครั้งแรกในรายงานเรื่อง Sub-Sahara: From crisis to sustainable growth ได้ให้ความหมาย Good governance เป็นลักษณะและวิถีทางของการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมือง โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยมีนัยความหมายเป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพมีระบบยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายที่อิสระที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ได้ระบุหลักการของคำนิยาม การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ไว้ดังนี้ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีสงบสุข มีความสามัคคี และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นส่วนเสริมสร้างความเข้มแข็ง และภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกัน หรือแก้ไขเยียวยาในวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมอันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุคปัจจุบัน

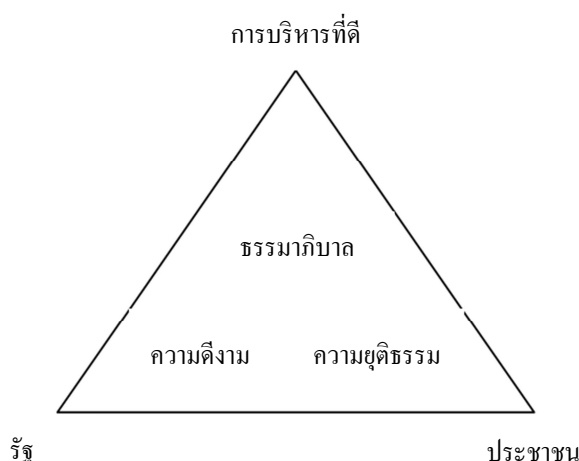
อานันท์ ปันยารชุน (2541, หน้า 25-32) ได้อธิบายความหมายของคำว่ากำกับการดูแลกิจการที่ดีว่า เป็นผลลัพธ์ของการจัดการกิจกรรม ซึ่งบุคคลทั้งในสถาบันภาครัฐและเอกชนมีผลประโยชน์ร่วมกันได้กระทำลงไปหลายทาง มีลักษณะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจได้กระทำลงไปหลายทาง มีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การประสานผลประโยชน์ที่หลากหลายและขัดแย้งกัน โดยสาระธรรมรัฐคือ Good governance คือ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่ารัฐบาลจะสามารถสร้างผลงานตามที่สัญญาไว้กับประชาชน

ธีรยุทธ บุญมี (2546, หน้า 10) ซึ่งเรียกการกำกับดูแลกิจการที่ดีว่าธรรมรัฐ ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหารประเทศที่ดีในทุก ๆ ด้านทุกคนต้องมีส่วนร่วม และการมีกฎเกณฑ์

กติกามีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประสิทธิภาพ ความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของสังคม ในการกำหนดนโยบาย และประเมินผลอย่างจริงจัง

จากความหมายของนักวิชาการที่ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีแนวความคิดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. ภาครัฐ (Public sector) ซึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างและปฏิรูปการเมือง กฎหมายและการบริหารราชการดำเนินการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยการระดมกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนให้ตั้งอยู่ในความถูกต้องได้
 2. ภาคเอกชน (Private sector) ซึ่งจะมีส่วนในการประกอบธุรกิจที่ดีและดำเนินธุรกิจอย่างซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมซึ่งจะทำให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรือง
 3. ภาคประชาชน หรือองค์กรต่าง ๆ (Civil society) จะมีส่วนในการเกื้อหนุนในการดำเนินการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยการระดมกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนให้ตั้งอยู่ในความถูกต้องได้
- โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการที่ดี**

ภาพที่ 2-6 โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

กล่าวโดยสรุปแล้ว การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) หมายถึง การบริหาร การจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาของประเทศ โดยมีการเชื่อมโยง

องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของสังคม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม การเมืองอย่างสมดุล ส่งผลให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ตลอดจนมีการใช้อำนาจในการพัฒนาประเทศชาติให้เป็นไปอย่างมั่นคงยั่งยืน และมีเสถียรภาพ

การกำกับดูแลกิจการที่ดีในประเทศไทย

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องมีปัจจัยหลายประการเพื่อให้กิจการอยู่รอด และดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญคือ การส่งเสริมให้กิจการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นจรรยาบรรณของคนทำธุรกิจที่มีคุณธรรม ควบคู่กับการอยู่รอดของธุรกิจ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยจะแสดงให้เห็นถึงการมีระบบบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุน จึงเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับกิจการ

ในประเทศไทย นับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ภาวะเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 สร้างความเสียหายในตลาดทุน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่างให้ความสนใจ กับการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้นหากองค์กรใดมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good governance) ที่ดีก็จะได้รับความสนใจในการลงทุนมาก กิจการจะหาพันธมิตรทางธุรกิจง่ายขึ้น สามารถเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับองค์กรในการแข่งขันในตลาดภายในและภายนอกประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงมีการจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาตลาดทุนขึ้น โดยการเร่งสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในตลาดทุนทั้งในด้านบริษัทจดทะเบียนและสถาบันตัวกลาง และรวมไปถึงองค์กรที่กำกับดูแลด้วย

ในปี พ.ศ. 2543 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีกำหนดหลักเกณฑ์สำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดีโดยยึดภาวะผู้นำทั้ง 4 ประการ คือ

1. ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง ฐานที่สร้างความไว้วางใจระหว่างกิจการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในกรอบข้อจำกัดของภาวะการแข่งขัน มีส่วนช่วยเสริมประสิทธิผลของกิจการและการทำงานของตลาดทุน ช่วยให้คณะกรรมการสามารถแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียพิจารณาและวิเคราะห์ได้ถี่ถ้วนขึ้น

2. ความซื่อสัตย์ (Integrity) หมายถึง การทำธุรกิจอย่างตรงไปตรงมาภายในกรอบจริยธรรมที่ดี งบการเงินที่เปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นต้องถูกต้องและครบถ้วน มีความน่าเชื่อถือซึ่งเกิดจากความซื่อสัตย์ของผู้จัดทำและนำเสนอ

3. ความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Accountability) หมายถึง การที่คณะกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทสำคัญในการเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของกิจการต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของกิจการ

4. ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) หมายถึง การสร้างความได้เปรียบที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งควรมีความคล่องตัวและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ในปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้เริ่มประกาศให้เป็นปีแห่งการรณรงค์การมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีของกิจการหรือบริษัทภิบาล และจัดตั้งคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติขึ้น โดยมีนโยบายต่าง ๆ ส่งเสริมการมีบริษัทภิบาลที่ดี และจัดให้เรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติ (Nation agenda) โดยมีแนวนโยบายหลักในการดำเนินการ

ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยได้เข้าร่วมโครงการประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านบริษัทภิบาลของธนาคารโลก (World bank) โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ทราบธนาคารโลกใช้หลักการที่กำหนดโดยองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for economic cooperation and development) เป็นเกณฑ์ในการประเมิน ประกอบด้วย 6 หมวด คือ

1. โครงสร้างพื้นฐานด้านบริษัทภิบาล
2. สิทธิของผู้ถือหุ้น
3. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียม
4. ผู้มีส่วนได้เสียกับกิจการ
5. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส
6. บทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท

คณะกรรมการสร้างความรู้ความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ การดำเนินการเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีในประเทศไทย ภายใต้คณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ ได้ร่วมกับสำนักงาน ก.ล.ต. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย รายงานถึงผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการ บริษัทจดทะเบียน เพื่อกระตุ้นให้บริษัทจดทะเบียนสนใจพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีในองค์กรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและจริงจัง โดยจัดให้มีการประเมินการกำกับดูแลกิจการ บริษัทที่จัดให้มีก็กำกับดูแลที่ดีจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้ลงทุนยังสามารถนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการตัดสินใจต่อไป

องค์ประกอบของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2542 ขึ้น ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยทุกส่วนราชการต้องถือปฏิบัติและรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี และรัฐสภา โดยยึดหลัก 6 ประการ ได้แก่

1. หลักนิติธรรม (The rule of law)

หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ เหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

2. หลักคุณธรรม (Morality)

หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้อง ดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่รัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต เป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส (Accountability)

หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในองค์กร โดยปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องอย่างชัดเจน

4. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)

หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การให้โอกาสบุคลากรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ การแสดงประชามติ เช่น เป็นคณะกรรมการ เป็นคณะอนุกรรมการ และ/หรือ คณะทำงาน โดยให้ข้อมูลความคิดเห็น แนะนำ ปรีกษา ร่วมวางแผน และร่วมปฏิบัติ

5. หลักความรับผิดชอบ (Responsibility)

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิและหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า (Cost-effectiveness or economy)

หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัดใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับโลก และบำรุงรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

กระทรวงมหาดไทยได้เสนอว่าองค์ประกอบในการเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีควรมี 11 องค์ประกอบ (สุดจิต นิमितกุล, 2543, หน้า 13-24 อ้างถึงใน บุษบงชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ถีภัย, 2544, หน้า 16) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นการมีส่วนร่วมของทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐในการบริหารงานเพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและพลังการทำงานที่สอดคล้องประสานกันเพื่อบรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชน
2. ความยั่งยืน (Sustainability) มีการบริหารงานที่อยู่บนหลักการของความสมดุลทั้งในเมืองและชนบท ระบบนิเวศ และทรัพยากรธรรมชาติ
3. ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ชอบธรรม (Legitimacy) และให้การยอมรับ (Acceptance) การดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ประชาชนพร้อมที่จะยอมสูญเสียประโยชน์ส่วนตัวไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน
4. มีความโปร่งใส (Transparency) ข้อมูลต่าง ๆ ต้องตรงกับข้อเท็จจริงของการดำเนินการและสามารถตรวจสอบได้มีการดำเนินการที่เปิดเผยชัดเจนและเป็นไปตามที่กำหนดไว้
5. ส่งเสริมความเป็นธรรม (Equity) และความเสมอภาค (Equality) มีการกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกันไม่มีการเลือกปฏิบัติและมีระบบการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่ชัดเจน
6. มีความสามารถที่จะพัฒนาทรัพยากรและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงานจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้กับการทำงานได้ และมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้ทุกหน่วยงานยึดถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน
7. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ (Promoting gender balance) เปิดโอกาสให้สตรีทั้งในเมืองและชนบทเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น
8. การอดทนอดกลั้น (Tolerance) และการยอมรับ (Acceptance) ต่อทัศนคติที่หลากหลาย (Diverse perspectives) รวมทั้งต้องยุติข้อขัดแย้งด้วยเหตุผลหาจุดร่วมที่ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกันได้

9. การดำเนินการตามหลักนิติธรรม (Operating by rule of law) พัฒนาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมกฎหมายให้มีความทันสมัยและเป็นธรรม

10. ความรับผิดชอบ (Accountability) เจ้าหน้าที่ที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานจะเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินความสำเร็จของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่

11. การเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) แทนการควบคุมโองงานบางอย่างไปให้องค์กรท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนที่สุด หรืองานบางอย่างก็ต้องแปรรูปให้เอกชนดำเนินการแทน

ขณะที่องค์ประกอบของธรรมาภิบาลตามที่ United nations development programme (UNDP) เสนอประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541, หน้า 2-3)

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation) ประชาชนทั้งชายและหญิงมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยผ่านสถาบันต่าง ๆ ที่มีอำนาจอันชอบธรรม (Legitimate intermediate institution)

2. กฎหมายที่ยุติธรรม (Rule of law) การปกครองประเทศจะใช้กฎหมายเป็นบรรทัดฐาน และทุกคนเคารพกฎหมายโดยที่กรอบของกฎหมายที่ใช้ในประเทศต้องมีความยุติธรรมและถูกบังคับใช้กับคนกลุ่มต่าง ๆ อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

3. ความเปิดเผยโปร่งใส (Transparency) กระบวนการทำงานกฎเกณฑ์กติกาต่าง ๆ มีความเปิดเผยตรงไปตรงมาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในสังคมสามารถถ่ายโอนได้อย่างเป็นอิสระ (Free flow of information) ประชาชนสามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของทางราชการได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

4. การมีฉันทานุมัติร่วมในสังคม (Consensus orientation) การตัดสินใจดำเนินนโยบายใด ๆ ของภาครัฐต้องมีการประสานความต้องการหรือผลประโยชน์ที่แตกต่างของกลุ่มคนในสังคมให้เกิดเป็นความเห็นร่วมกัน (Broad consensus) บนพื้นฐานของสิ่งที่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่สังคมโดยรวม

5. กลไกการเมืองที่ชอบธรรม (Political legitimacy) กระบวนการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมีความชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมเช่นการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีคุณภาพการมีคณะรัฐมนตรีที่ปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมการมีระบอบราชการที่สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีกระบวนการเปิดเผยทรัพย์สินและหนี้สินของนักการเมือง การมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ทำหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่รัฐที่ร่ำรวยผิดปกติ

6. ความเสมอภาค (Equity) ประชาชนทุกคนมีความสามารถอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงโอกาสต่าง ๆ ในสังคมเช่นโอกาสพัฒนาหรือมีความเป็นอยู่ที่ดีโดยรัฐเป็นผู้จัดสรร สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ โดยเท่าเทียมกัน

7. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and efficiency) กระบวนการและสถาบันต่าง ๆ เช่น รัฐสามารถจัดสรรใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมโดยรวม รวมถึงการทำงานที่รวดเร็วมีคุณภาพและก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

8. พันธะความรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) การตัดสินใจใด ๆ ของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนต้องกระทำโดยมีพันธะความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำต่อ สาธารณชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหน่วยงานนั้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ ส่วนรวมเป็นหลัก และมีจิตใจเสียสละเห็นคุณค่าสังคมที่ตนเองสังกัดอยู่

9. การมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ (Strategic vision) การที่ผู้นำและประชาชนในประเทศ มีวิสัยทัศน์ในการสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ในปี พ.ศ. 2538 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยเริ่มศึกษาเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนในปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ ส่วนบริษัทที่จดทะเบียนอยู่เดิมต้องจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบภายในปี พ.ศ. 2542 และได้กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนและคณะกรรมการตรวจสอบ พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดี ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี และจัดตั้งคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ และในปีนั้นเองตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ และกำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนำไปปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว โดยเริ่มตั้งแต่สิ้นรอบบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ที่บริษัทต้องเปิดเผยข้อมูลหลังจากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และในปี พ.ศ. 2549 ได้เปลี่ยนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ เป็นหลักการที่สำคัญ 5 ข้อ เพื่อเป็นแนวทางให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม และเปิดเผยให้ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหลายทราบ โดยได้กำหนดให้เริ่มรายงานการปฏิบัติตามหลักการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2549

ประกอบด้วย “หลักการและแนวปฏิบัติที่ดี” เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ แต่ไม่รวมถึงเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว เนื้อหาแบ่งเป็น 5 หมวด ได้แก่

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น

ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในความเป็นเจ้าของโดยควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตนและมีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท บริษัทจึงควรส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิของตน สิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ถือหุ้น ได้แก่ การซื้อขายหรือโอนหุ้น การมีส่วนแบ่งในกำไรของกิจการ การได้รับข่าวสารข้อมูลของกิจการอย่างเพียงพอ การเข้าร่วมประชุมเพื่อใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ แต่งตั้งผู้สอบบัญชี และเรื่องที่มีผลกระทบต่อบริษัท เช่น การจัดสรรเงินปันผล การกำหนดหรือการแก้ไข ข้อบังคับและหนังสือบริคณห์สนธิ การลดทุนหรือเพิ่มทุน และการอนุมัติรายการพิเศษ เป็นต้น

ในแต่ละครั้งผู้ถือหุ้นควรทราบกฎเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมประชุม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการพิจารณาการออกเสียงก่อนการประชุมตามเวลาอันสมควร มีโอกาสซักถามกรรมการทั้งในที่ประชุมและส่งคำถามล่วงหน้ามีโอกาสนอการประชุม และมีสิทธิมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการบริษัทต้องตระหนักและให้ความสำคัญถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการละเมิด หรือรุกรอนสิทธิของผู้ถือหุ้น

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน

ผู้ถือหุ้นทุกรายทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและเป็นธรรม ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิควรมีโอกาสได้รับการชดเชย การสร้างความมั่นใจให้กับผู้ถือหุ้นว่า คณะกรรมการและฝ่ายจัดการจะดูแลให้การใช้เงินของผู้ถือหุ้นเป็นไปอย่างเหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นใจในการลงทุนกับบริษัท คณะกรรมการจึงควรกำกับดูแลให้ผู้ถือหุ้นได้รับการปฏิบัติ และปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน

คณะกรรมการควรมีมาตรการป้องกัน ในกรณีที่กรรมการและผู้บริหารใช้ข้อมูลภายในเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในทางมิชอบ (Abusive self-dealing) ซึ่งเป็นการเอาเปรียบผู้ถือหุ้นอื่น เช่น การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน (Insider trading) การนำข้อมูลภายในไปเปิดเผยกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการและผู้บริหาร ถือเป็นการเอาเปรียบอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถือหุ้นโดยรวม เป็นต้น คณะกรรมการควรกำหนดให้กรรมการบริษัทและผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียของตนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้คณะกรรมการสามารถพิจารณาธุรกรรมของบริษัทที่อาจมีความขัดแย้งของผลประโยชน์ และสามารถตัดสินใจเพื่อ

ประโยชน์ของบริษัทโดยรวม ทั้งนี้กรรมการและผู้บริหารที่มีส่วนได้เสียกับธุรกรรมที่ทำกับบริษัทไม่ควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำธุรกรรมดังกล่าว

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสร้างความมั่งคั่ง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ ควรกำหนดนโยบายให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้น และควรมีมาตรการชดเชยกรณีผู้มีส่วนได้เสียได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิ และพัฒนา กลไกการมีส่วนร่วมของผู้ได้เสียในการส่งเสริมผลการดำเนินงานของบริษัทเพื่อสร้างความ มั่นคงอย่างยั่งยืนให้กับกิจการ และควรเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องให้ผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้นได้รับทราบอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในการมีส่วนร่วมดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส

คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้องเหมาะสม ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ คุณภาพของรายงานทางการเงิน เป็นเรื่องที่สำคัญและบุคคลภายนอกให้ความสำคัญ คณะกรรมการจึงควรมั่นใจว่า ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินนั้นมีความถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีที่เป็นอิสระ และควรมีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ (Disclosure policy) ให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับ นักลงทุนสัมพันธ์ (Investor relations หรือ IR) เพื่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุนสถาบัน นักลงทุนทั่วไป นักวิเคราะห์และภาครัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยเปิดโอกาสให้สามารถเข้าพบผู้บริหารของบริษัทได้ตามความเหมาะสม ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว

5. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่บริษัท คณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ และควรมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้นโดยรวม มีการแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างคณะกรรมการบริษัทและฝ่ายจัดการที่ชัดเจน และดูแลให้บริษัทมีระบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัทได้ดำเนินไปในลักษณะที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ

คณะกรรมการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรจัดให้มีกรรมการชุดย่อยต่าง ๆ เพื่อช่วยศึกษา และกลั่นกรองตามความจำเป็น โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องอาศัยความเป็นกลางในการวินิจฉัย และควรกำหนดนโยบาย บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ กระบวนการทำงาน เช่น การดำเนินการ ประชุมและรายงานต่อคณะกรรมการไว้อย่างชัดเจน

ประโยชน์ของการจัดทำแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดี

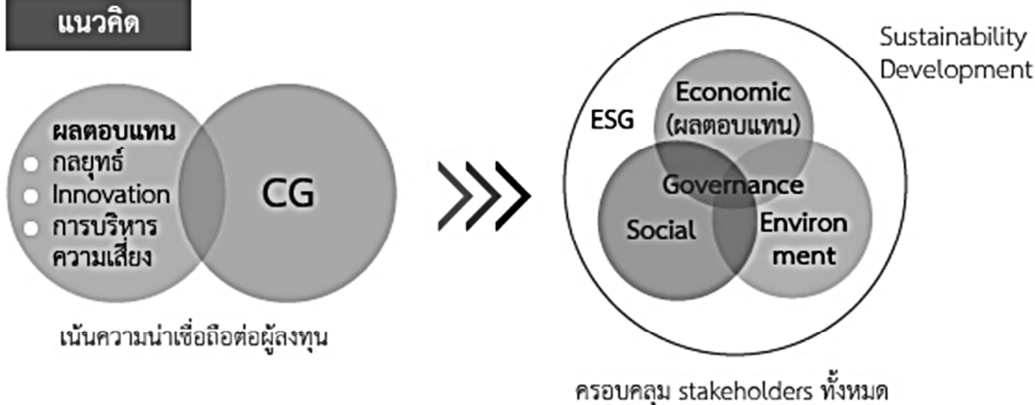
1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ ตามความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี
2. เพื่อให้สำนักงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และภารกิจที่ได้วางไว้อย่างถูกทำนอง คลองธรรม โดยมีเครื่องมือการตรวจสอบการทำงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงานเป็นแนวทางเสนอ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะให้กับสำนักงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิผลและ ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นอันจะเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับสำนักงาน
3. เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อความโปร่งใส ความเป็นธรรม และความน่าเชื่อถือ ให้กับสำนักงานในการบริหารจัดการและป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากการเป็นกรรมการ ผู้บริหารและพนักงาน
4. เพื่อให้คณะกรรมการ ผู้บริหารและพนักงานใช้อำนาจภายในขอบเขตของกฎหมาย รวมถึงการสร้างกรอบความรับผิดชอบของคณะกรรมการและผู้บริหารต่อผู้มีส่วนได้เสียและ ส่วนรวม และทำให้เกิดระบบความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการต่อ ผู้มีส่วนได้เสียจากทุกกลุ่มเป็นลำดับขั้น
5. เพื่อเป็นแบบอย่างที่เป็นที่ยอมรับและสร้างบรรทัดฐานที่ดีให้กับผู้อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลแล้งคมส่วนรวม ตลอดจนเป็นการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลตลาดทุนไทยเทียบเท่าสากล ตลาดทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยไม่เพียงเป็นแหล่ง ระดมทุนให้แก่ภาครัฐและเอกชน ช่วยเสริมสร้างความสมดุลให้แก่ระบบการเงิน เป็นกลไกในการ ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ และเป็นช่องทางการออมการ ลงทุนของประชาชนอีกด้วย และเมื่อกระแสโลกาภิวัตน์เข้ามามีอิทธิพล การปรับตัวและพัฒนา ในทุกด้านของตลาดทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าสู่มาตรฐานสากลจึงมีความจำเป็น ในปัจจุบัน ปฏิเสธไม่ได้ว่า หากต้องการเติบโตและอยู่ได้อย่างยั่งยืน การดำเนินงานของตลาดทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องไม่ละเลยประโยชน์และผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้เสีย ewise เพื่อผลกำไรทางธุรกิจหรือประโยชน์เฉพาะแก่บุคคลบางกลุ่มอีกต่อไป ดังนั้น กลยุทธ์ใน การดำเนินงานจึงต้องกว้างไกลออกไปรวมถึงสังคม สิ่งแวดล้อม และโลกที่เราอยู่ด้วย นั่นคือ เป้าหมายตลาดทุนที่ต้องมี “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” (Sustainability development: SD) ของตลาดทุน

“จาก Corporate Governance สู่ CSR เพื่อความยั่งยืนของกิจการ”

วัตถุประสงค์

การดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนนำเชื่อถือ >>> การดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนนำเชื่อถือ และเป็นไปเพื่อความยั่งยืนทั้งของกิจการ และสังคมโดยรวม

แนวคิด

หมายเหตุ ในทางปฏิบัติ มีการใช้ศัพท์ CSR (Corporate Social Responsibility), ESG หรือ SD (Sustainability Development) ในความหมายใกล้เคียงกัน ในเว็บไซต์นี้จึงอาจใช้ทั้ง 3 คำนี้ทดแทนกันตามความเหมาะสมของบริษัท

ภาพที่ 2-7 โครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการที่ดีสู่ CSR เพื่อความยั่งยืนของกิจการ

การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ใช้ศึกษา

1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร การทำความเข้าใจถึงอิทธิพลของโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้บริหารในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจึงน่าจะช่วยองค์กรกำกับดูแลในการวางมาตรการการกำกับดูแลที่เหมาะสมแก่บริษัทและช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินใช้ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานทางการเงินอย่างระมัดระวังมากขึ้น (กรณีรัตนบุญญวัฒน์ และศักดา มาฉวพัฒน์, 2554, หน้า 152-159) ซึ่งแสดงว่าบริษัทมีความระมัดระวังในการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้าง ได้แก่ จำนวนหุ้นสามัญที่ถือครองโดยกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหารต่อด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้วทั้งหมด

2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ ได้แก่ สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระ ต่อจำนวนของกรรมการบริษัท ปัจจัยหลักส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการก็คือ คณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญในการทำให้การกำกับดูแลกิจการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้กำหนดให้กรรมการตรวจสอบต้องเป็นกรรมการอิสระโดยมาจากองค์กรภายนอก และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียน

ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบไม่น้อยกว่า 3 คน เนื่องจากคาดว่าหากยังมีคณะกรรมการตรวจสอบมาก ก็จะทำให้การบริหารงานและการออกงบการเงิน โปร่งใสมากขึ้น ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งวัดจากอัตราส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการตรวจสอบทั้งหมด โดยกรรมการอิสระนั้นต้องเป็นบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทางสายโลหิตกับเจ้าของกิจการ และไม่มีผลประโยชน์ร่วมในกิจการ อันจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการตรวจสอบอย่างเป็นอิสระเพื่อความโปร่งใสยุติธรรมในการตรวจสอบสามารถแสดงถึงกำไรที่มีคุณภาพตามไปด้วย

3. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ในการบริหารกิจการของบริษัทนั้น กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคคลซึ่งมีชื่อเรียกว่า “กรรมการ” จะเป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ ในนามของบริษัท และการกระทำของกรรมการก็จะมีผลผูกพันบริษัทด้วย โปรดสังเกตว่า “ผู้ถือหุ้น” ไม่สามารถเข้าไปบริหารกิจการของบริษัทได้โดยตรง ดังนั้น การเป็นผู้ถือหุ้นจึงไม่ได้แปลว่าเป็นผู้บริหารของบริษัทไปด้วย ผู้ถือหุ้นจะเลือกบุคคลภายนอกที่คิดว่ามีความสามารถเป็นกรรมการก็ได้ กฎหมายไม่ห้ามอะไร แต่ก็อาจจะมีบางบริษัทที่ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการของบริษัทก็อาจจะวางข้อกำหนดว่ากรรมการต้องเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทเท่านั้นก็ได้ โดยการเอาข้อกำหนดของบริษัทมาใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ของบริษัท เมื่อใส่แล้วก็จะกลายเป็นกติกาที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามดังนั้น แต่ละบริษัทสามารถกำหนดจำนวนกรรมการได้มากน้อยตามความเหมาะสม โดยในบริษัทเล็ก ๆ อาจจะมีกรรมการสัก 2-3 คน ในบริษัทใหญ่ ๆ อาจจะมีกรรมการถึง 20 คน เป็นต้น ซึ่งเรื่องของจำนวนกรรมการนี้สามารถกำหนดใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ได้อีกเช่นกัน แม้ว่าปัจจุบันกฎหมายที่ควบคุมบริษัทมหาชนและบริษัทจดทะเบียน จะกำหนดให้กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และคำนึงถึงผลประโยชน์ของบริษัท และผู้ถือหุ้นทุกราย แต่ก็ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนดว่าการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีขอบเขตของการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ปัจจุบันการควบคุมดูแลให้กรรมการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวยังไม่เข้มงวดเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นโดยผู้ถือหุ้นเอง หรือโดยทางการ และอาจจะมีบทบัญญัติของกฎหมายบางประการที่ทำให้กรรมการ หรือผู้บริหารสามารถใช้เป็นช่องโหว่ เพื่อประโยชน์ของตนเองได้ และมีผลกระทบกับการจัดทำรายงานทางการเงินและคุณภาพกำไรที่เกิดขึ้นได้

4. การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ เมื่อพิจารณาโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ส่วนใหญ่มักจะเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานมาจากบริษัทครอบครัว จึงทำให้การถือหุ้น และอำนาจการบริหารในบริษัทมักจะกระจุกตัวในสมาชิกของครอบครัว (Big inside shareholder) และการตัดสินใจเลือกลงทุนของผู้ลงทุนภายนอกมักจะเกิดจากความเชื่อมั่นในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่มีการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นใหญ่ในลักษณะดังกล่าวมีข้อดีในด้าน

ความคล่องตัวในการดำเนินงาน และผู้ถือหุ้นรายใหญ่มักจะมี ความผูกพันกับบริษัท และมีแนวโน้ม จะคำนึงถึงประโยชน์และความอยู่รอดของบริษัทในระยะยาว อย่างไรก็ตาม โครงสร้างดังกล่าวก็เอื้อ ให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถดำเนินการในลักษณะเอาเปรียบผู้ลงทุนภายนอกได้ โดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ของกลุ่มตัวเองมากกว่าผู้ลงทุนภายนอก นอกจากนี้ โครงสร้างการถือหุ้นระหว่าง บริษัทกับบริษัทในกลุ่มจำนวนมากยังมีลักษณะการถือหุ้นไขว้กัน หรือการถือหุ้นผ่านตัวแทนของ ตนเอง (Nominee) ทำให้ผู้ลงทุนภายนอกไม่ทราบโครงสร้างการถือหุ้น และอำนาจควบคุมของ บริษัทและบริษัทในกลุ่มอย่างชัดเจนสำหรับผู้ลงทุนวงนอก (Outside investor) ซึ่งได้แก่ เจ้าหนี้ ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และผู้ลงทุนรายย่อย ส่วนมากมักเป็น Passive investor จึงมักจะไม่สามารถ รวมตัวกันเพื่อคานอำนาจผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ลงทุนเหล่านี้มักจะเน้นการลงทุน ในระยะสั้น จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐาน และการติดตามการดำเนินงานของบริษัท เท่าที่ควร เมื่อพบการกระทำมิชอบของบริษัท ผู้ลงทุนเหล่านี้ก็มักเลือกขายหุ้นเพื่อตัดขาดทุน มากกว่าดำเนินการฟ้องร้องค่าเสียหายกับบริษัทหรือผู้บริหาร ดังนั้นการที่ทางการกำหนดให้การ ดำเนินการในบางเรื่องที่สำคัญคณะกรรมการบริษัทต้องขอมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนั้น จึงไม่ค่อย ได้ผลนัก เพราะในทางปฏิบัติผู้ถือหุ้นรายย่อยมักไม่ไปเข้าร่วมประชุม การแยกตำแหน่งประธาน กรรมการับประธานบริหารที่ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกันนั้นเป็นการแบ่งแยกหน้าที่ในด้านนโยบาย และหน้าที่ในการบริหารออกจากกัน ประธานกรรมการมีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลการใช้นโยบาย และแนวทางปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ของฝ่ายจัดการ รวมทั้งให้คำแนะนำและสนับสนุนการดำเนิน ธุรกิจของฝ่ายจัดการ แต่ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานประจำของบริษัทฯ ประธานกรรมการเป็น ผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทและที่ประชุมผู้ถือหุ้น และสนับสนุนให้ กรรมการทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม ตลอดจนดูแลให้การประชุมคณะกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจนสำเร็จลุล่วง ฉะนั้นการควบอำนาจในการบริหารของ ประธานกรรมการอาจส่งผลกระทบต่อรายงานทางการเงิน นั้นอาจก่อให้เกิดการปรับแต่งตัวเลข ในรายการคงค้างอีกด้วย

5. สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท องค์กรมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ของบริษัทนั้น ๆ ผู้ลงทุนสถาบันจำนวนมากใช้เรื่องการประชุมผู้ถือหุ้นประกอบการตัดสินใจว่าจะ ลงทุนในบริษัทนั้น ๆ หรือไม่ สิ่งที่ผู้ลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายบุคคลมีความวิตกกังวลมากที่สุด เรื่องหนึ่งก็คือ ผู้บริหารของบริษัทหรือผู้ถือหุ้นใหญ่ที่มีอำนาจในการควบคุมการบริหารงานของ บริษัทนั้น ให้ความสนใจและเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นอื่นมากน้อยเพียงใด ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถือ หุ้นอื่นมากน้อยเพียงใด เพราะถ้ามีตัวบ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้ถือหุ้นใหญ่หรือผู้บริหารที่ควบคุมโดยผู้ถือ หุ้นใหญ่ไม่สนใจผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอื่นแล้ว การที่จะไปลงทุนกับบริษัทนั้น ๆ ก็เป็นปัญหา

บริษัทนั้นอาจจะมีผลประโยชน์ที่ดี มีอนาคตที่ดี แต่ถ้ามีรายการเกี่ยวโยงกันที่ไม่โปร่งใส ที่ไม่มีความชัดเจน เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ การที่จะลงทุนระยะยาวก็จะมีปัญหาเหมือนกัน ผู้ถือหุ้นสถาบันต่างประเทศ และของประเทศไทยเองอาจขายหุ้นเลยก็ได้ เพราะถึงแม้ไม่เห็นด้วย เวลาลงคะแนนก็แพ้ผู้ถือหุ้นใหญ่อยู่ดี จุดนี้จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่ผู้ลงทุนสถาบันจะดูจากการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทว่าเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นทั้งหลายมากน้อยเพียงใด การประชุมผู้ถือหุ้นถือว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญ เนื่องจากเหตุผลหลัก 2 ประการ ประการแรก ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของ แต่ไม่มีโอกาสเข้ามาบริหารกิจการเองจะได้มารับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัท และอนุมัติในสิ่งที่คณะกรรมการทำแทนตน เช่น อนุมัติงบการเงิน เป็นต้น เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ เป็นโอกาสที่ผู้ถือหุ้นและกรรมการจะได้มาพูดคุย พบปะและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น โดยเฉพาะในยุคที่ถือว่าบริษัทจะต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะต้องมีข้อพึงปฏิบัติที่ดี ฉะนั้นจำนวนในการจัดประชุมจึงมีผลต่อการจัดทำรายงานทางการเงิน และส่งผลต่อคุณภาพกำไรที่แสดงออกมาได้

เพ็ญจวรรณ ชาติจอหอ (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ความเชื่อมั่นต่องบการเงินและภาพลักษณ์ขององค์กรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จำนวน 112 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ F-test การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และด้านความรับผิดชอบของคณะกรรมการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความเชื่อมั่นต่องบการเงิน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลของงบการเงิน ด้านรูปแบบการนำเสนอของงบการเงิน และด้านกระบวนการจัดทำงบ ผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ด้านการมีบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และด้านความรับผิดชอบของคณะกรรมการแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า

1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส มีความสัมพันธ์และผลกระทบต่อความเชื่อมั่นต่องบการเงินโดยรวม ด้านกระบวนการจัดทำงบการเงิน ด้านรูปแบบการนำเสนอของงบการเงิน และด้านการเปิดเผยข้อมูลของงบการเงิน

2. ความเชื่อมั่นต่องบการเงิน ด้านกระบวนการจัดทำงบการเงินมีความสัมพันธ์และผลกระทบต่อภาพลักษณ์องค์กรโดยรวม ด้านความเชื่อถือและยอมรับ ด้านความถี่มิสและศรัทธา และด้านความคล่องตัวในการบริหาร

3. การกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับภาพลักษณ์องค์กร ด้านความเชื่อถือและยอมรับ และด้านความถี่มิสและศรัทธา

ปวดี เชาวน์พานิช (2549) ได้ศึกษาผลกระทบของความรู้ความสามารถของนักบัญชี และการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อความน่าเชื่อถือในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักบัญชีบริษัทจดทะเบียน จำนวน 154 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ F-test การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้ความสามารถของนักบัญชีโดยรวม และด้านทักษะความรู้แตกต่างกัน นักบัญชีบริษัทที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความรู้ความสามารถของนักบัญชีโดยรวมด้านทักษะความรู้ ด้านจรรยาบรรณ และด้านความเป็นมืออาชีพแตกต่างกัน และนักบัญชีบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียแตกต่างกัน

การกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความรับผิดชอบต่อผลของการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านความซื่อสัตย์และด้านความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ด้านการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

2. ด้านความซื่อสัตย์และด้านความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ด้านเนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ

3. ด้านความโปร่งใสและด้านความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นกลาง

4. ด้านความโปร่งใสและด้านความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ด้านความครบถ้วน

5. ด้านความโปร่งใสและด้านความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน ด้านความระมัดระวัง

รุจิรา เตียววงษ์ (2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดเห็นด้านการกำกับดูแลกิจการและพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: ศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านการกำกับดูแลกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของแต่ละบริษัท

2. ด้านการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

3. ด้านการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในการลงทุนโดยรวมในการลงทุน และความมั่นใจด้านความปลอดภัยของเงินลงทุน ได้แก่ การเปิดเผยข้อมูลบทบาทของบริษัทผู้มีส่วนได้เสีย และความโปร่งใสของกิจการ

4. ด้านการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการเพียงบางส่วนหรือบางด้านที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนให้ความสำคัญในระดับมากกับการได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นส่วนบทบาทของบริษัทต่อผู้มีส่วนได้เสีย การเปิดเผยข้อมูล ความโปร่งใสของกิจการและยอมรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัท ผู้ลงทุนให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าความโปร่งใสของกิจการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในหลาย ๆ ด้าน เนื่องจากผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจและประเมินความเสี่ยงจากการลงทุนได้อย่างชัดเจน และมีความมั่นใจในการลงทุนมากยิ่งขึ้น

พรพิศ จันทจรุทธ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีและคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยเก็บข้อมูลจากผู้ทำบัญชีธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ จำนวน 151 คน จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ

จากผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการโดยรวมเป็นรายด้านทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ด้านความยุติธรรมและความซื่อสัตย์ ด้านความโปร่งใส ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความเป็นอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่มีทุนจดทะเบียน 150 ล้านบาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความโปร่งใส ด้านความเป็นอิสระมากกว่าธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านความโปร่งใสมีผลกระทบและความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการ พบว่า ความน่าเชื่อถือ และความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวก กับด้านความเข้าใจได้ ส่วนด้านความเป็นอิสระ และด้านความยุติธรรมมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ส่วนด้านความโปร่งใสความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกด้านความเชื่อถือได้ และด้านความยุติธรรม และความโปร่งใส มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับด้านเปรียบเทียบกันได้

สุชลธา บุญการะกุล (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการจัดเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี งบการเงิน และแบบแสดงรายการ (แบบ 56-1) ข้อมูลประจำปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2549 และงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนบริษัทที่ใช้ศึกษาทั้งสิ้น 280 บริษัท รวมทั้งวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้สมการถดถอยแบบพหุคูณในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัท

ในการศึกษาครั้งนี้เน้นการศึกษาด้านโครงสร้างคณะกรรมการ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการบริษัท สัดส่วนของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนของจำนวนหุ้นที่ถือโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก การถือหุ้นของกรรมการบริหาร และการควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน โดยคาดว่ามีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานในอนาคต ณ วันสิ้นปีที่ $(t+1)$ และใช้ตัวแปรอิสระในวันสิ้นปีที่ (t) โดยตัวแปรที่ใช้วัดผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ โดยมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นปีที่ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ t ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท และประเภทอุตสาหกรรม เป็นตัวแปรควบคุม

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ใช้ในการกำกับดูแลกิจการมีเพียงคณะกรรมการของบริษัท เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ ในปี พ.ศ. 2549 โดยทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ และยังพบอีกว่าขนาดของ

กิจการซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมมีความสัมพันธ์อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีที่ $t+1$ ในปีเดียวกัน โดยความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก

รัตเกล้า วิชญชาติ (2550) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ในการกำกับดูแลกิจการที่ดี กับ บทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการ กรณีศึกษา: บริษัทในกลุ่มธนาคารและสถาบันการเงิน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระยะเวลา 3 ปี โดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ โดยให้ EVA เป็นตัวแทนของมูลค่าของกิจการ และการปฏิบัติตามแนวทางเกี่ยวกับการกำกับดูแล กิจการที่ดีของข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตัวแปรที่สะท้อนถึงความ รับผิดชอบต่อคณะกรรมการ โดยเลือกศึกษาแนวทางปฏิบัติในด้านความรับผิดชอบต่อ คณะกรรมการ ซึ่งกำหนดโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นบางกรณี

ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการชุดย่อยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าเพิ่มของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าการเพิ่มขึ้นของคณะกรรมการชุดย่อยเป็นผลให้ EVA มีมูลค่าลดลง ซึ่ง สอดคล้องกับทฤษฎีแนวคิดเรื่องการส่งสัญญาณ (Signaling theory) ดังนั้น การที่กิจการแต่งตั้ง คณะกรรมการชุดย่อยเพิ่มมากขึ้น กิจการอาจกำลังส่งสัญญาณถึงมูลค่าของกิจการที่ลดลง

วัฒนา จิตเมธากุล (2552) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูล การกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ โดยจะวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on asset ratio: ROA) ซึ่งเป็นตัววัดผล การปฏิบัติงานทางการบัญชี และ TOBIN'S Q ซึ่งเป็นตัววัดผลการปฏิบัติงานทางการตลาด เฉพาะ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ สำหรับข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 48 บริษัท

ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของกรรมการอิสระและสัดส่วนของกรรมการที่ถือหุ้น จากฝ่ายบริหาร ที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้มูลค่าตลาด TOBIN'S Q เป็นตัววัดผลดำเนินงาน อีกทั้ง ยังพบว่าความสัมพันธ์ของความถี่ทางการเงิน และขนาดของบริษัท (Size) ที่มีความสัมพันธ์กับ ผลดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวัด จากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on asset ratio: ROA)

จินตวิชญ์ ภูพานิชย์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงาน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุกข้อมูมิที่เกี่ยวข้องกับ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยผ่าน ช่องทางสื่อประเภทต่าง ๆ ได้แก่ รายงานประจำปีของบริษัท แบบรายงานข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) หนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้น รายงานการประชุมผู้ถือหุ้น เว็บไซต์ของบริษัท และข้อมูล

เกี่ยวกับบริษัทที่เผยแพร่ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

จากผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหันมาให้ความสนใจกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากขึ้น พิจารณาได้จากดัชนีคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่มีค่าสูงขึ้นในเกือบทุกบริษัทที่มีการประเมิน เหตุผลดังกล่าวส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น สังเกตได้จากค่า TOBIN'S Q ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่สูงขึ้นเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากการที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีขึ้น ย่อมส่งผลต่อมูลค่าของบริษัท และดึงดูดให้นักลงทุนให้มาลงทุน ทำให้บริษัทมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น

Giovanna and Antonio (2010) ศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการเปิดเผยการพัฒนาย่างยั่งยืนศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 114 บริษัทชั้นนำของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ สวีเดน สเปน สวิสเซอร์แลนด์ อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ศึกษามิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม ตัวแปรที่ใช้วัดความความยั่งยืนของกิจการ ได้แก่ สัดส่วนของกรรมการอิสระ (IND) การควมรวมอำนาจของประธานบริษัท (CEO) สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CS_Res) คณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate CS_Et) จำนวนสมาชิกของคณะกรรมการบริษัท (NBOD) บริษัทมีชื่อเสียงอยู่ดัชนี DowJones (DJSI) การทำกำไรและผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) ขนาดยอดขายสุทธิ (SIZE) ตราสารหนี้/ หนี้ (LEV) ความเสี่ยงด้านตลาด (Beta) อายุบริษัท (AGE) สถานะในรายการ (List) ประเทศ (Country) ประเภทอุตสาหกรรม (Industry) ตัวแปรตามการเปิดเผยการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร (CSD) สมการที่ใช้วัดผลความยั่งยืนของบริษัท
$$\text{IsclousureIndex} = \alpha_0 + \alpha_1\text{IND} + \alpha_2\text{CEO} + \alpha_3\text{CI} + \alpha_4\text{CS_Res} + \alpha_5\text{CS_Et} + \alpha_6\text{NBOD} + \alpha_7\text{DISJ} + \alpha_8\text{ROE} + \alpha_9\text{SIZE} + \alpha_{10}\text{LEV} + \alpha_{11}\text{BETA} + \alpha_{12}\text{AGE} + \alpha_{13}\text{LISTING} + \alpha_{14}\text{COUNTRY}_i + \alpha_{15}\text{INDUSTRY}_i + \varepsilon$$
 เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนประจำปีที่รายงานในเว็บไซต์บริษัท

งานการวิจัยพบว่า การพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านเศรษฐกิจตัวแปรที่ส่งผลคือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) คณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate CS_Et) บริษัทมีชื่อเสียงอยู่ดัชนี DowJones (DJSI) และขนาดยอดขายสุทธิ (SIZE) การพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านสิ่งแวดล้อม ตัวแปรที่ส่งผลคือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) การพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านสังคม ตัวแปรที่ส่งผลคือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) และความเสี่ยงด้านตลาด (Beta)

Muhammad and Zulkipli (2015) ศึกษาเรื่องความยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ที่จดทะเบียนทรัพย์สินในตลาดหลักทรัพย์ของมาเลเซีย เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของการ พัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ของมาเลเซีย ในมิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้าน สิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 บริษัท เก็บข้อมูล 3 ปี (2011, 2012 และ 2013) จากเอกสารรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนประจำปีที่ยังรายงานในเว็บไซต์บริษัท งานวิจัยพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ในมาเลเซียใช้กลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility) และกลยุทธ์ความยั่งยืน โดยความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Satisfaction of stakeholders) ส่วนการเปิดเผยข้อมูลมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม อยู่ในระดับต่ำ แต่มีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคมที่เพิ่มขึ้น

Dinithi et al (2016) ศึกษาเรื่องรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศศรีลังกา ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 บริษัทชั้นนำของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศศรีลังกา ศึกษามิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทาง ด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม ตัวแปรที่ใช้วัดความความยั่งยืนของกิจการ ได้แก่ มูลค่า หลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market) จำนวนพนักงานของบริษัท (Employees) อายุของบริษัท (Age) ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นที่ได้รับจากบริษัทในปีปัจจุบัน (ROE) รายได้ทั้งหมดที่ได้รับ ในปีปัจจุบัน (Revenue) บริษัทเป็นอุตสาหกรรมหรือไม่ (Industry) ประเภทของเอกสารการ รายงานผลดำเนินการประจำปี (Report type) สมการที่ใช้วัดผลความยั่งยืนของบริษัท

Score = $\alpha + \beta_{\text{market}} + \beta_{\text{employees}} + \beta_{\text{age}} + \beta_{\text{ROE}} + \beta_{\text{revenue}} + \beta_{\text{industry}} + \beta_{\text{reporttype}}$ เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนประจำปีที่ยังรายงานในเว็บไซต์ บริษัท งานวิจัยพบว่า บริษัทชั้นนำในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศศรีลังกา มีการเปิดเผยข้อมูล ต่อสาธารณะทั้ง 3 มิติ คือ มิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม และ ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของบริษัท คือ มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคา ตลาด (Market) และจำนวนพนักงานของบริษัท (Employees)

แนวคิดเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน

แม้บทการบัญชี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552) ระบุลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลบัญชี ที่สำคัญไว้ประการหนึ่ง คือ งบการเงินต้องมีความน่าเชื่อถือ (Reliability) สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณา สำหรับการจัดทำงบการเงินก็คืองบการเงินที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องจัดทำขึ้นมาจากข้อมูลการเงิน ที่มีความน่าเชื่อถือจึงจะถือว่างบการเงินนั้นมีคุณภาพที่ดี โดยทั่วไปการจัดทำงบการเงินให้มีความน่าเชื่อถือกิจการจะต้องรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอเพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางการเงินนั้น ๆ

และจะต้องมีวิธีการวัดมูลค่าของข้อมูลบัญชีอย่างเหมาะสม และนำรายการนั้นไปแสดงไว้ในงบการเงินวิธีการวัดมูลค่าของข้อมูลนั้นจะต้องเป็นวิธีการวัดที่สามารถวัดและสะท้อนถึงเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจของข้อมูลนั้นหลังจากที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบบมาตรฐานการบัญชี ความน่าเชื่อถือของงบการเงินจึงเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่นักบัญชีและผู้ใช้งบการเงินควรให้ความสนใจเพราะมาตรฐานการบัญชีระบุคุณภาพของรายงานการเงินในเรื่องความน่าเชื่อถือได้ไว้อย่างชัดเจนในมุมมองของนักบัญชียังมีความพยายามที่จะศึกษาประเด็นนี้กันอย่างกว้างขวาง และในการศึกษาวิจัยทางบัญชีก็มีความพยายามที่จะวัดความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลบัญชี

ความหมายของรายงานทางการเงิน

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรายงานทางการเงินจากตำราทางวิชาการต่าง ๆ ได้มีผู้อธิบายความหมายและคำจำกัดความไว้ ดังนี้

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีอนุญาตแห่งประเทศไทย (2547) ให้คำจำกัดความไว้ว่า รายงานทางการเงิน หมายถึง งบการเงินที่สมบูรณ์ประกอบไปด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน และคำอธิบายที่ทำให้งบการเงินนั้นสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงข้อมูลเพิ่มเติมที่อ้างอิงหรือได้มาจากงบการเงิน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2543) ให้จำกัดความไว้ว่า รายงานผลการดำเนินงานฐานะทางการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการ ไม่ว่าจะรายงานโดย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด งบกำไรสะสม งบแสดงการเปลี่ยนแปลงของผู้ถือหุ้น หมายเหตุประกอบงบการเงิน และงบประกอบอื่น ๆ หรือคำอธิบายเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

วัชรวิ ว่องอรุณ (2545) หมายถึง รายงานข้อมูลทางการเงินที่ได้จัดทำขึ้นจากข้อมูลทางการเงินที่กิจการได้จัดบันทึกไว้ในรอบระยะเวลาหนึ่งซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินการฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการในรอบระยะเวลานั้น ๆ

วิไลลักษณ์ สกุลภักดี (2552) ให้จำกัดความไว้ว่า รายงานทางบัญชีที่แสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานของกิจการ การเปลี่ยนแปลงของเงินสด และส่วนของผู้ถือหุ้นในรอบปีบัญชีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการตัดสินใจด้านการเงิน

สรุปจากกความหมายและคำจำกัดความของรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินที่แสดงผลการดำเนินงาน และฐานะทางการเงินของกิจการในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลง

ส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสด รวมทั้งหมายเหตุประกอบงบการเงิน และข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญของธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินถูกจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินทุกประเภทในการนำไปใช้ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นเจ้าของกิจการเจ้าหน้าที่นักลงทุนฝ่ายบริหารบริษัทคู่ค้า ลูกค้าของบริษัท งบการเงินแสดงผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารหรือความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการบริหารทรัพยากรของกิจการผู้ประกอบการสามารถใช้งบการเงินมาประเมินผลการดำเนินงานหรือความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจนี้อาจรวมถึงการตัดสินใจขายหรือถือเงินลงทุนในกิจการต่อไปหรือแม้กระทั่งการตัดสินใจโยกย้ายหรือเปลี่ยนผู้บริหารข้อมูลต่าง ๆ ในงบการเงินไม่เพียงแต่มีประโยชน์กับผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการเท่านั้น แต่ยังมีประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ถือหุ้นบริษัทคู่ค้า ลูกค้า และบุคคลอื่นที่สนใจในกิจการ ซึ่งรวมถึงนักลงทุนภายนอกหากเป็นบริษัทที่มีการจดทะเบียนในตลาดหุ้น อีกทั้งรัฐบาลยังใช้ประโยชน์จากงบการเงินในการคำนวณภาษีที่จะเรียกเก็บจากกิจการอีกด้วย (วัชรวิ ว่องอรุณ, 2545, หน้า 15)

ประเภทของงบการเงิน

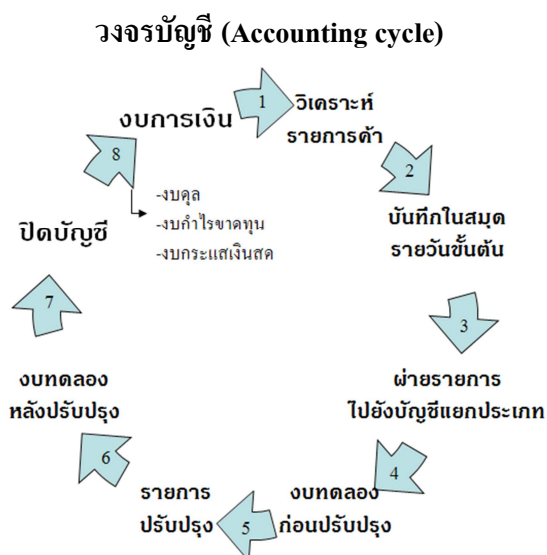
ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 35 ของสมาคมบัญชีและผู้สอบบัญชีอนุญาตแห่งประเทศไทย เรื่องการนำเสนองบการเงิน ได้กำหนดว่างบการเงินที่สมบูรณ์ (อังกฤษ: เปรียบจริยวัฒน์, 2555, หน้า 363) ประกอบไปด้วย

1. งบแสดงฐานะการเงิน (Balance sheet) เป็นรายงานทางการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นเพื่อแสดงฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง ตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป งบแสดงฐานะการเงินเป็นงบที่แสดงสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น รายการต่าง ๆ ที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันใดวันหนึ่งจะมีจำนวนเท่ากับผลรวมของจำนวนหนี้สินทั้งหมดกับส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นไปตามสมการบัญชีที่ว่าสินทรัพย์เท่ากับหนี้สินรวมกับส่วนของผู้ถือหุ้น
2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Income statement) เป็นรายงานทางการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นรายเดือน สามเดือน หรือหกเดือน แต่โดยทั่วไปจะเป็น 1 ปี กิจการจะรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวด ส่วนของรายได้ที่สูงหรือต่ำกว่าค่าใช้จ่าย คือกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน

3. งบกระแสเงินสด (Cash flows statement) เป็นรายงานทางการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเงินสด และรายการเทียบเท่าเงินสดของกิจการ ที่แสดงให้เห็นว่าในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมากิจการได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดมาจากทางใด และใช้เงินสดไปในการบริหารงานอย่างไร โดยจัดจำแนกกระแสเงินสดที่เปลี่ยนแปลงออกตามการตัดสินใจทางการเงินเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน และกิจกรรมจัดหาเงิน ช่วยให้ ผู้ใช้สามารถประเมินสภาพคล่องของกิจการ โดยเฉพาะความสามารถในการชำระหนี้ (วิไลลักษณ์ สกุลภักดี, 2542)

4. หมายเหตุประกอบงบการเงิน (Note to financial statements) เป็นคำอธิบายหรือรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายงานทางการเงินเพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินได้รับข้อมูลที่ควรทราบ มาตรฐานการบัญชีเรื่องการนำเสนองบการเงิน กำหนดว่า หมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการต้อง

- 4.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีที่กิจการเลือกใช้
- 4.2 เปิดเผยข้อมูลตามที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด
- 4.3 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงอยู่ในงบการเงิน เป็นข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้งบการเงินแสดงโดยถูกต้องตามควร

ภาพที่ 2-8 ชูครบบรรยายเรื่องวิเคราะห์เจาะลึกงบการเงินสำหรับนักบริหารทั่วไปที่ไม่ใช่บัญชี (วิไลลักษณ์ สกุลภักดี, 2552)

คุณภาพของรายงานทางการเงิน

แม่บทการบัญชีและการนำเสนองบการเงิน สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ม.ป.ป.) ให้คำจำกัดความถึงลักษณะเชิงคุณภาพของรายงานทางการเงิน คือ คุณสมบัติที่ทำให้รายงานทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลทางการเงิน ประกอบไปด้วย ลักษณะดังนี้

1. ความเข้าใจได้ (Understandability) ข้อมูลในงบการเงินที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินเพื่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจควรเป็นข้อมูล que ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจได้โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานว่า ผู้ใช้งบการเงินมีความรู้ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจและการบัญชี รวมทั้งมีความตั้งใจตามควรที่จะศึกษาดังนั้นการจัดทำงบการเงินถึงแม้ว่าข้อมูลจะซับซ้อนถ้าข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกันการตัดสินใจ กิจการต้องแสดงข้อมูลไว้ในงบการเงินเสมอ โดยต้องถือเสมือนว่าผู้ใช้งบการเงินสามารถทำความเข้าใจในข้อมูลที่แสดงไว้ได้

2. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevance) ข้อมูลที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีตปัจจุบัน และอนาคตรวมทั้งช่วยยืนยันหรือชี้ข้อผิดพลาดของผลประเมินที่ผ่านมาของผู้ใช้งบการเงินได้ การที่ระบุว่าจะว่าข้อมูลเช่นไรจึงมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ควรพิจารณาทั้งจากวิธีการนำเสนอและความมีนัยสำคัญ ดังนี้

วิธีการนำเสนอข้อมูล

2.1 ข้อมูลในงบการเงินต้องแสดงรายการและตัวเลขอย่างน้อย 2 งวด เปรียบเทียบกันเพื่อสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตสามารถประเมินเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ข้อมูลในงบการเงินต้องมีการจัดประเภท ให้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เช่น ในงบแสดงฐานะการเงินถ้าไม่มีการแบ่งสินทรัพย์ และหนี้สิน เป็นหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนก็ไม่สามารถประเมินสภาพคล่อง โครงสร้างทางการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ได้

2.3 ต้องมีการแยกรายการพิเศษหรือรายการไม่ปกติออกจากรายการปกติ

2.4 ต้องนำเสนอข้อมูลให้ทันเวลาต่อการตัดสินใจ เพราะถ้านำเสนอข้อมูลล่าช้า ข้อมูลนั้นก็ไม่มีประโยชน์หรือไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจความมีนัยสำคัญ

2.5 ความมีนัยสำคัญจะขึ้นอยู่กับขนาดของรายการหรือขนาดของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นภายใต้สภาพการณ์เฉพาะซึ่งต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่า งบการเงินต้องแสดงข้อมูลที่มีนัยสำคัญเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ภายหลังงบแสดงฐานะการเงิน เช่น บริษัทต้องปิดบัญชีทุกสิ้นปี แต่ต้นปีเกิดเพลิงไหม้โรงงานเสียหาย 10 ล้านบาท

กับเสียหาย 5 หมื่นบาท กรณีแรก ถือว่ามีนัยสำคัญกิจการต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ภายใต้หัวข้อเหตุการณ์ภายหลังวันที่บ่งแสดงฐานะการเงิน เนื่องจากขนาดของความเสียหายมีนัยสำคัญ ส่วนกรณีที่สองกิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผย เพราะขนาดความเสียหายไม่มีนัยสำคัญ อีกตัวอย่าง กิจการตรวจพบต้นปีลิ้มบันทึกค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรของปีที่แล้ว 10 ล้านบาท กรณีดังกล่าวกิจการต้องปรับปรุงรายการนี้เป็นของปีที่แล้วเนื่องจากขนาดของความผิดพลาดมีนัยสำคัญ ซึ่งหากกิจการไม่ปรับปรุงจะทำให้งบการเงินมีความผิดพลาด เช่น กำไรสูงเกินจริงซึ่งอาจกระทบการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน แต่ถ้าจำนวนเงินน้อยจนไม่มีนัยสำคัญก็ไม่จำเป็นต้องปรับปรุง

3. ความเชื่อถือได้ (Reliability) มีลักษณะอีก 5 ประการ

3.1 การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม (Faithful representation) การแสดงรายการและเหตุการณ์ทางบัญชี ต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง เช่นการรับรู้ การวัดมูลค่า และการนำเสนอรายการและเหตุการณ์ทางบัญชี เช่นอาคารและอุปกรณ์ ต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์ ไม่ใช่รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ไม่ใช่รับรู้เป็นสินทรัพย์ เนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ เช่น ต้องรับรู้และแสดงข้อมูลตามเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ มิใช่รูปแบบทางกฎหมายเพียงอย่างเดียว เช่น กิจการต้องรับรู้รถยนต์จากการเช่าซื้อ ตามสัญญาเช่าการเงินเป็นสินทรัพย์ถึงแม้ว่ากรรมสิทธิ์ในรถยนต์ตามกฎหมายยังไม่ได้โอนมายังผู้เช่า แต่สัญญาเช่าการเงินถือว่าได้มีการโอนส่วนใหญ่ของความเสี่ยงและผลตอบแทนทั้งหมดมายังผู้เช่าตั้งแต่วันทำสัญญาเช่า

3.2 ความเป็นกลาง (Neutrality) การเสนอข้อมูลโดยปราศจากความลำเอียง การเลือกข้อมูลหรือการแสดงข้อมูลในงบการเงินนั้นมีผลทำให้ผู้ใช้งบการเงินตัดสินใจตามเจตนาของกิจการหรือชี้นำผู้ใช้งบการเงินนั่นเอง

3.3 ความระมัดระวัง (Prudence) หากกิจการแสดงสินทรัพย์หรือรายได้ให้ต่ำกว่าความเป็นจริงหรือแสดงหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายให้สูงกว่าความเป็นจริงโดยเจตนาจะทำให้งบการเงินขาดความเป็นกลางและขาดความน่าเชื่อถือ เช่น การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเกินไป โดยไม่ได้ใช้หลักเกณฑ์การประมาณตามมาตรฐานการบัญชี

3.4 ความครบถ้วน (Completeness) งบการเงินที่เชื่อถือได้ต้องครบถ้วนภายใต้ข้อจำกัดความมีนัยสำคัญและต้นทุนในการจัดทำ เช่น ถ้าข้อมูลอาจมีความสำคัญแต่ไม่ถึงกับนัยสำคัญก็ควรพิจารณาระหว่างต้นทุนกับประโยชน์ที่ได้รับ ถ้าหากต้นทุนในการจัดทำสูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับกิจการอาจใช้วิธีประมาณอย่างน่าเชื่อถือแทนการจัดหารายละเอียดที่มีต้นทุนสูง

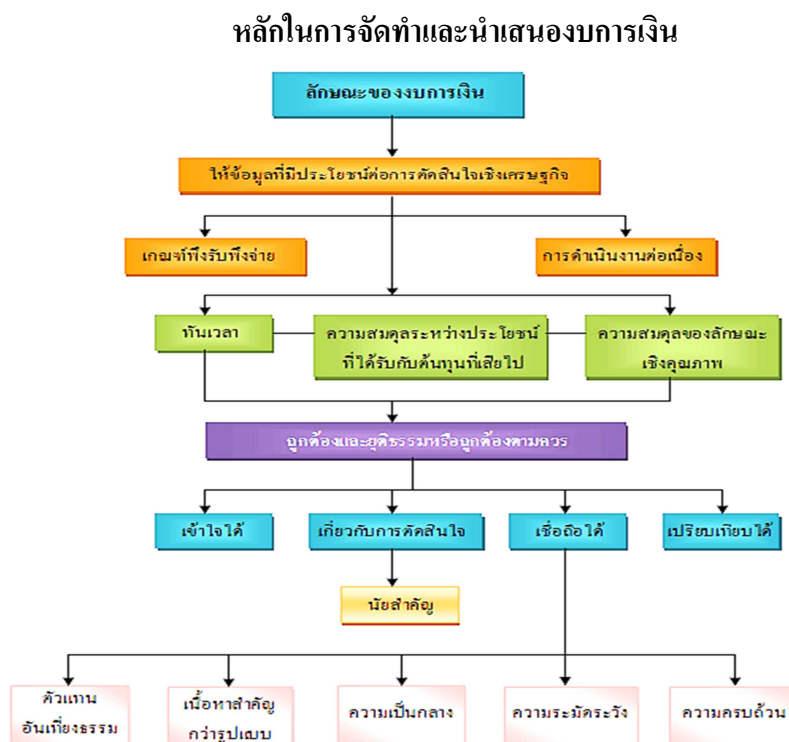
3.5 การแสดงข้อมูลที่ต้องการตามควร งบการเงินที่ต้องการตามควรและยุติธรรมต้องเป็นงบการเงินที่แสดงข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพและจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่เหมาะสมและการตีความมาตรฐานการบัญชีทุกประเด็น

4. การเปรียบเทียบกันได้ (Comparability)

ข้อมูลที่มีประโยชน์ต้องสามารถเปรียบเทียบกันได้การเปรียบเทียบงบการเงินจะมี 2 ลักษณะ คือ เปรียบเทียบงบการเงินของกิจการเดียวกันในต่างงวดกัน กับเปรียบเทียบงบการเงินของต่างกิจการในงวดเดียวกัน วัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบก็เพื่อประเมินฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน และสามารถคาดคะเนแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการในอนาคต ดังนั้นการจัดแสดงหรือจัดประเภทรายการในรูปแบบเดียวกันจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ยกเว้นแต่ลักษณะการดำเนินงานของกิจการเปลี่ยนแปลงไปอย่าง เป็นสาระสำคัญ เช่น กรณีที่มีการซื้อหรือขายกิจการเกิดขึ้น

4.1 กิจการเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการแสดงผลและจัดประเภทรายการในงบการเงินใหม่จะทำให้การแสดงผลงบการเงินมีความเหมาะสมขึ้น

4.2 การเปลี่ยนแปลงการแสดงผลและจัดประเภทรายการในงบการเงินเกิดจากข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี

ภาพที่ 2-9 รูปแสดงแม่บทบัญชีสำหรับการจัดทำและนำเสนองบการเงิน

การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

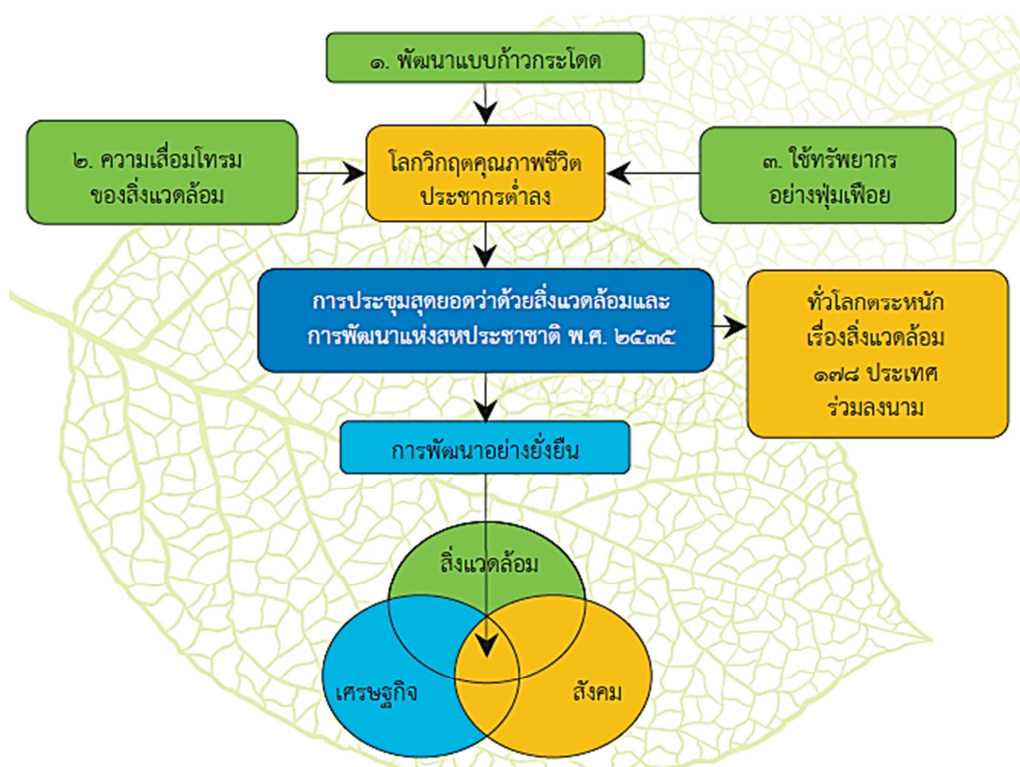
ความรับผิดชอบต่อสังคมในปัจจุบันถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากสังคมและชุมชนต่าง ๆ ได้รับความกระทบจากการดำเนินธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม ฉะนั้นรายงานทางการเงินจึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ นอกจากนี้กิจการที่ดีมีหน้าที่ควบคุมดูแลก็ต้องแสดงรายงานถึงกิจกรรมที่ดูแลในสังคมมาใช้ประกอบในรายงานประจำปี ในปัจจุบันมีการประยุกต์ใช้แนวคิด การรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคม โดยข้อมูลที่บริษัทส่วนใหญ่เปิดเผยได้แก่

1. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ส่วนใหญ่จะเป็นการเปิดเผยข้อมูลแบบกว้าง ๆ เช่น กระบวนการผลิตที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับแนวคิดในการรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมในการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การปล่อยสารพิษ และการปล่อยของเสียของธุรกิจ ซึ่งเป็นลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ย่อมเป็นผลดีต่อองค์กร
2. ด้านการใช้พลังงาน (Energy) ส่วนใหญ่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการมุ่งใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ มีการใช้พลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดการรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการลดต้นทุนด้านพลังงาน และการจัดการของเสียต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่ผลกำไรที่สูงขึ้น
3. ด้านทรัพยากรบุคคล (Human resources) ส่วนใหญ่จะเปิดเผยเกี่ยวกับความใส่ใจในการดูแล และพัฒนาพนักงานในองค์กร สอดคล้องกับแนวคิดการรับผิดชอบต่อสังคมในด้านมาตรฐานความปลอดภัยของอุปกรณ์ในการดำเนินงานทั้งในออฟฟิศและในโรงงาน เพื่อลดและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับพนักงานให้ได้มากที่สุด
4. ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and service) ส่วนใหญ่จะเปิดเผยข้อมูลในด้านของมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการที่บริษัทได้รับจากภาครัฐและเอกชน เช่น การรับรองจาก ISO, QS (Quality system) และใบรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เป็นต้น ในด้านแนวคิดการรับผิดชอบต่อสังคมจะให้ความสำคัญกับการดูแลผู้บริโภค หรือผู้สินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการของสินค้าและบริการ ตั้งแต่การผลิต การขาย ไปจนถึงการทิ้งให้ปลอดภัย มีประสิทธิภาพทั้งในเชิงคุณภาพและราคา และมีจริยธรรม นอกจากนี้ยังแสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคด้วยการเลือกผลิตจำหน่ายสินค้าและบริการเฉพาะด้านให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภค รวมถึงผู้พิการด้วย
5. ด้านความรับผิดชอบต่อชุมชนทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับนานาชาติ (Local and international community involvement) ส่วนใหญ่จะเปิดเผยกิจกรรมที่ทำให้แก่สังคม ซึ่งสอดคล้อง

กับแนวคิดความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมในด้านการจ้างแรงงานชุมชน ซึ่งนำไปสู่รายได้ของชุมชนและรายได้ภาษีของพื้นที่ อีกทั้งบริษัทควรมีส่วนช่วยเหลือทั้งด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ชุมชนผ่านการบริจาคหรือกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาชุมชน และนำไปสู่ความแข็งแรงของชุมชนนั้น ๆ ซึ่งธุรกิจจะมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อชุมชน และมีผลให้ชุมชนพร้อมจะช่วยเหลือธุรกิจนั้น ๆ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development)

ในอดีตมนุษยย์มีความจำเป็นต้องพึ่งพาธรรมชาติในการดำรงชีวิตมาตลอด แต่นับย้อนไปเมื่อสองร้อยกว่าปีที่ผ่านมานับตั้งแต่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมประเทศต่าง ๆ ได้พัฒนาโดยเน้นในด้านเศรษฐกิจ โดยได้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในปริมาณเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ของมนุษย์ จนทำให้เกิดปัญหาวิกฤตการณ์ทางธรรมชาติทั่วโลก ซึ่งเกิดจากการทำลายระบบนิเวศ เช่นภาวะภัยแล้ง ภาวะโลกร้อน วิกฤตภัย และอุทกภัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นมนุษยย์จึงหันมาร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2-10 รูปแสดงความเป็นมาและแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) เป็นรูปแบบของการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอมยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยสมัชชาโลก จาก World commission on environment ที่เกิดจากรายงานเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีความมุ่งหมายของการสร้างร่วมมือในระดับโลก ที่จะรักษาและป้องกันสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไว้ เนื่องจากความเสื่อมโทรมและสูญเสียทางทรัพยากรทางธรรมชาติที่ได้ปรากฏขึ้น นอกจากนี้ยังมีแนวคิดหรือนิยามคำจำกัดความอื่น ๆ อีก เช่น เป็นนโยบายที่สนองความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน โดยต้องไม่ทำลายทรัพยากรซึ่งจะเป็นที่ต้องการในอนาคต

ในประเทศไทยได้มีนักวิชาการหลายคนให้แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้ชัดเจนขึ้น เช่น แนวคิดของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต, 2541) การพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ การพัฒนาในลักษณะที่เป็นบูรณาการ (Integrated) คือ ทำให้เกิดเป็นองค์รวม (Holistic) คือ การนำองค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันครบองค์และมีคุณภาพ หรืออีกนัยหนึ่งคือ การทำให้งิจกรรมของมนุษย์สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ

แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน มีความเป็นมาเกี่ยวข้องกับการอนุวัติแผนปฏิบัติการ 21 และพัฒนาที่ยั่งยืน และเกี่ยวข้องกับการประชุมระดับโลก 4 ครั้ง คือ

1. การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมมนุษย์ เมื่อปี พ.ศ. 2515 ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน
2. การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ปี พ.ศ. 2535 ที่กรุงริโอ เดอจาเนโร สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ซึ่งแผนปฏิบัติการ 21 เกิดขึ้นจากการประชุมครั้งนี้
3. การประชุมสุดยอดโลกว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน เมื่อปี พ.ศ. 2545 ที่นคร โจฮันเนสเบิร์ก สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
4. การประชุม คณะกรรมาธิการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ครั้งที่ 11 (Commission on sustainable development) หรือ CSD 11 ปี พ.ศ. 2546

ในปี พ.ศ. 2545 เดือนกันยายน ประเทศไทยได้จัดทำข้อเสนออนุกรมการประชุมของโลกที่ว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ณ นคร โจฮันเนสเบิร์ก ประเทศแอฟริกาใต้ คณะกรรมการกำกับการอนุวัติตามแผนปฏิบัติการ 21 และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ได้หาข้อยุติคำนิยามของการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนในบริบทไทยเป็นการพัฒนาที่ต้องคำนึงความเป็นองค์รวมของทุก ๆ ด้านอย่างสมดุล บนพื้นฐานของทรัพยากรทางธรรมชาติ ภูมิปัญญา

และวัฒนธรรมไทย ว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกัน และกัน เพื่อสามารถในการพึ่งตนเอง และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียมกัน

การประชุมสหประชาชาติด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบทบาทของประเทศไทย

ภาพที่ 2-11 การประชุมสหประชาชาติด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบทบาทของประเทศไทย (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556)

เอกสารสำคัญฉบับหนึ่งของสหประชาชาติได้รับการรับรองจากการประชุม Earth summit ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งเปรียบเสมือนแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาความยั่งยืนของโลก เพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่างสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา ในศตวรรษที่ 21 โดยการพัฒนาที่สมดุล ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ 21 แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. มิติทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ
 - 1.1 การพัฒนาอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาอย่างมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่ง
2. การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากร
 - 2.1 การมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี
 - 2.2 การมีส่วนร่วมและการกระจายการใช้ทรัพยากร
 - 2.3 การร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในฐานะภาคีโลก
3. การส่งเสริมบทบาทของกลุ่มต่าง ๆ ที่สำคัญ
 - 3.1 การสร้างความเสมอภาคและการมีส่วนร่วม

4. วิธีการในการดำเนินงาน

ประเด็นต่าง ๆ ที่สามารถประมวลเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สำคัญได้ ดังนี้

1. การพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องผสมผสานและควบคู่กันไป การพัฒนาและความหวังไขในสิ่งแวดล้อม
 2. การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย การสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ การปล่อยของเสียและมลพิษต่าง ๆ เป็นสาเหตุที่ทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมไม่ยั่งยืน
 3. จะต้องมีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเนื่องจากจะมีผลกระทบอย่างเฉียบพลันต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ และเกิดผลกระทบต่อประชากรในรุ่นต่อไป
 4. ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี
- แนวความคิดการพัฒนายั่งยืน มีดังนี้
 1. แนวความคิดการพัฒนายั่งยืนได้รับความสนใจจากกาประชุมกรรมาธิการโลก ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ปี ค.ศ. 1987 ที่นิยามการพัฒนาที่ยั่งยืนว่าเป็น “การพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถของคนรุ่นหลังที่จะตอบสนองความต้องการของพวกเขา โดยในการพัฒนาต้องคำนึงถึงความต้องการทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ปัญหาคือ จะตีความแนวคิดดังกล่าวนำไปปฏิบัติได้อย่างไร
 2. แนวทางว่าด้วยทุน (Capital approach) เสนอว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องสามารถรักษาทูนทั้ง 4 ประเภทไว้ คือ ทุนที่มนุษย์สร้าง ทุนมนุษย์ ทุนธรรมชาติ และทุนทางสังคม โดยทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือเป็นทุน เพราะสามารถให้กระแสของประโยชน์หรือให้บริการได้ในปัจจุบันและในอนาคต แต่ทุนธรรมชาติอาจใช้แล้วหมดไปหรือเมื่อใช้แล้วไม่สามารถกลับสู่สภาพเดิมได้อีก ทุนธรรมชาติก็จะเสื่อมลง การจะให้เกิดความยั่งยืนต้องการการทดแทนระหว่างทุนธรรมชาติกับทุนประเภทอื่น ๆ

3. ยังมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับระดับความสามารถในการทดแทนกันได้ระหว่างทุนธรรมชาติกับทุนอื่น ๆ แนวคิดเรื่องความยั่งยืนจึงถูกแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความยั่งยืนแบบหลวมซึ่งเห็นว่าทุนประเภทต่าง ๆ สามารถทดแทนกันได้ และความยั่งยืนแบบเข้มงวด ซึ่งเห็นว่าทุนประเภทอื่น ๆ ไม่สามารถทดแทนทุนธรรมชาติได้

4. นักเศรษฐศาสตร์ตีความของความยั่งยืนว่า คือ การที่สังคมสามารถรักษาระดับการบริโภคต่อคนไว้ได้ตลอดไป ถ้าจำนวนประชากรไม่เปลี่ยนแปลง การบริโภคต่อคนจะคงที่ถ้าสังคมมีระดับการผลิตคงที่ ด้วยการรักษาทุนที่มนุษย์สร้าง และทุนธรรมชาติไม่ให้เสื่อมลง โดยสมมติว่าทุนมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง หรือทุนมนุษย์สร้างสามารถทดแทนทุนธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไปได้

5. แนวทางการดำเนินนโยบายที่สำคัญเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น การลงทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อลดการใช้หรือทดแทนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป หรือเพื่อให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การลงทุนในเครื่องจักรอุปกรณ์ที่กำจัดของเสียลดมลภาวะ เงื่อนไขที่สำคัญยิ่งคือ ปัจจัยทางสถาบัน ได้แก่ การทำราคาให้ถูกต้องเพื่อสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงของการใช้ทรัพยากร และการมีระบบกรรมสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ

ในประเทศไทย พบว่า เรายังประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม (ทุนธรรมชาติ) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย (ทุนมนุษย์) และเมื่อเรานำต้นทุนสิ่งแวดล้อมมาคิดหักลบกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จะพบว่าดัชนีสวัสดิการทางเศรษฐกิจจะต่ำกว่าผลผลิตมวลรวมรายได้ประชาชาติซึ่งเป็นตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่ใช้อยู่โดยทั่วไป โดยไม่คำนึงถึงความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเสียไปพร้อมกับกระบวนการพัฒนา

การพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการ (Corporate sustainable development)

การพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการ หมายถึง การดำเนินธุรกิจที่สร้างสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของกิจการที่มีบรรษัทภิบาลเพื่อตอบสนองความหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยไม่จำกัดขอบเขตเฉพาะส่วนที่เป็นผลกระทบ โดยตรงจากการดำเนินงานของกิจการ แต่จะขยายบทบาทในการสนับสนุนเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวคิดคือการนำกิจการไปสู่ความสำเร็จที่มั่นคงและเป็นสุขอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ซึ่งกิจการจำเป็นต้องเปลี่ยนความคิดจากการตอบสนองความต้องการเฉพาะแก่ผู้ถือหุ้นและนักลงทุนให้ครอบคลุมถึงชุมชนและสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อถึงช่วงใกล้สิ้นปีงบประมาณ หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำรายงาน จะเริ่มขอข้อมูลจากจากส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขทางบัญชีก็จะไม่ยุ่งยากเพราะมีมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International financial

reporting standard: IFRS) กำกับอยู่ แต่ในการจัดทำรายงานความยั่งยืน (Sustainability report) หรือในบางองค์กรเรียกว่ารายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR Report) ไม่ได้คำนึงถึงเฉพาะข้อมูลหรือตัวเลขทางบัญชีเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมไปถึงข้อมูลการดำเนินงานทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นเนื้อหาในการแสดงข้อมูลขององค์กรที่มีการดำเนินงานที่พัฒนาไปสู่ความยั่งยืน ในปี พ.ศ. 2540 องค์กรอิสระที่ก่อตั้งขึ้นโดยเครือข่าย Ceres และสำนักโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ชื่อองค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล หรือ GRI ได้พัฒนากรอบการรายงานความยั่งยืนขึ้นและประกาศแนวปฏิบัติหลัก หรือ Core guidelines แสดงให้องค์กรเห็นถึงวิธีการวางแผนและนำไปผนวกให้เกิดการเข้าถึงและคุณค่าของกระบวนการจัดทำรายงาน โดยองค์กรต้องสร้างกระบวนการจัดทำรายงานให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน CSR ขององค์กรตลอดทั้งปี มากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้ได้รายงานเป็นจุดหมาย หรือเพียงแค่เอกสารรายงานขั้นสุดท้ายในตอนสิ้นปีงบประมาณเท่านั้น (สุริษา เจริญงาม, 2556)

การพัฒนาอย่างยั่งยืนเริ่มเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และบรรษัทภิบาล (Environment, social and corporate governance: ESG) ซึ่งเป็นที่สนใจของตลาดทุนทั่วโลก โดยข้อมูลจาก US Social investment forum และ European sustainable investment forum (EUROSIF) เปิดเผยว่ากองทุนในต่างประเทศส่วนใหญ่นำหลักการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในการจัดการลงทุนอย่างแพร่หลาย

หลักในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ กับการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้น ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน แต่มีความเกี่ยวเนื่องกัน โดยการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นเป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมภายใต้ข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคนในรุ่นต่อไป ซึ่งหมายรวมถึงวิถีการบริโภคอย่างยั่งยืน (Sustainable consumption) และแหล่งทรัพยากรที่ยั่งยืน (Sustainable resource)

หลักการสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือการสร้างสมดุลระหว่าง 3 มิติของการพัฒนา อันได้แก่

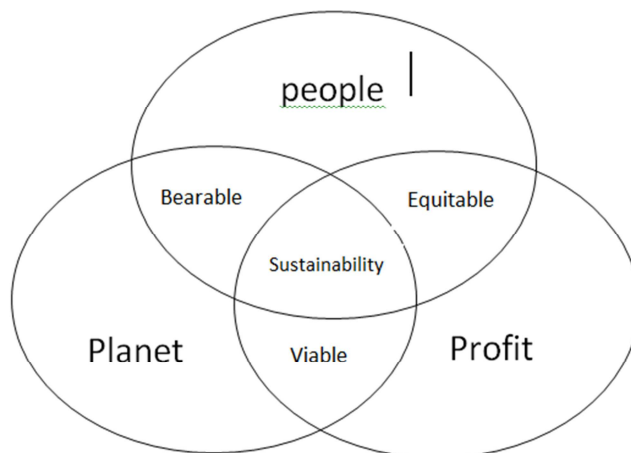
1. มิติการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพกระจายรายได้ และเอื้อประโยชน์ให้กับคนส่วนใหญ่ในสังคม
2. มิติการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการพัฒนาคนให้มีความรู้และมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดสังคมที่มีคุณภาพ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

3. มิติการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่ระบบนิเวศสามารถฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิมได้ การปล่อยมลพิษในระดับที่ระบบนิเวศสามารถดูดซับและทำลายมลพิษนั้นได้ และสามารถผลิตมาทดแทนทรัพยากรประเภทที่ใช้แล้วหมดไป

มัทนชัย สุทธิพันธ์ (2556) ได้มีแนวคิดเรื่องทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ในอดีตธุรกิจส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เป็นตัวเลขเท่านั้น โดยมุ่งเน้นผลกำไรสูงสุด แต่ในปัจจุบันกระแสสังคมมุ่งเน้นให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ธุรกิจมาสามารถให้ความสำคัญในด้านการเงินเพียงอย่างเดียวได้ ต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของธุรกิจในปัจจุบันคือการสร้างความมั่งคั่งสูงสุด ทำให้นักวิจัยหลายคนพยายามรวบรวมเครื่องมือที่ใช้ประเมินข้อมูลที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินไว้ด้วยกัน โดย John Elkington (1997) ได้ให้กำเนิดแนวคิดของเครื่องมือการวัดผลการดำเนินงานของกิจการ ที่เรียกว่า หลักไตรกัปปิยะ (Triple bottom line) ภายใต้แนวคิดของการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจกับกิจการ โดยไม่เบียดเบียนแต่เป็นการฟื้นฟูสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ The united nations environmental program (UNEP) ยังได้กำหนดตัวชี้วัดของการรายงานตามหลักไตรกัปปิยะ ภายใต้หัวข้อของ Global reporting initiation (GRI) ภายใต้กรอบทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder theory) ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากพลังของผู้มีส่วนได้เสียสามารถกดดันให้กิจการต้องปฏิบัติตามแรงกดดันของผู้มีส่วนได้เสีย แต่อาจจะไม่เกิดขึ้นกับประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย เนื่องจากพลังของผู้มีส่วนได้เสียมีไม่มากพอที่จะสามารถกดดันให้กิจการตอบสนองได้ ดังนั้นถึงแม้ว่าหลายกิจการนำหลักไตรกัปปิยะมาใช้วัดผลการดำเนินงานของกิจการ แต่ก็ยังไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้

ทั้งนี้การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะต้องทำให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีระบบสังคมที่เป็นสังคมธรรมรัฐ มีระบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่มั่นคง มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ประชาชนรู้จักการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า โดยมีแนวคิด ดังนี้

Triple Bottom Line

ภาพที่ 2-12 มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Profit-people-planet)

การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาสร้างความสมดุลในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม หรือ Profit-people-planet โดยมีได้จำกัดแต่การดำเนินงานเท่านั้น แต่การที่องค์กรคำนึงถึงการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีส่วนสนับสนุน เรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนในมุมมองของ Triple bottom line มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความเชื่อมโยงกัน การดำเนินงานขององค์กรจำเป็นต้องคำนึงถึงการดูแลสิ่งแวดล้อม และความ เป็นธรรมในสังคมประกอบกันด้วย โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ สถานะแห่งความยั่งยืนของสังคมโลก โดยรวม ไม่ใช่เพื่อความยั่งยืนขององค์กรใดองค์กรหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นการวัดผลทั้ง 3 มิติ คือ มิติ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จึงแตกต่างกันไป คือ จากเดิมมีการวัดผลทางด้านเศรษฐกิจ เพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันกลับมีพัฒนาการด้านการวัดผลเพิ่มขึ้น เช่น ในด้านสิ่งแวดล้อมเกิด การวัดผลด้วยหน่วยคาร์บอน (Carbon) ซึ่งแสดงถึงผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือในการวัดผล ด้านสังคม ใช้หน่วยวัดเป็น Inclusion ซึ่งแสดงถึงการมีโอกาสเข้าร่วมหรือเข้าถึงของผู้ด้อยโอกาส เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เป็นต้น

แนวทางในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีผู้สนใจในธุรกิจที่มีแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งกลุ่มผู้ลงทุนไทย และต่างประเทศ ได้แก่ กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนรวม ผู้ลงทุนสถาบัน และผู้ลงทุนรายย่อย โดยการลงทุนอย่างยั่งยืน สามารถทำได้โดยการลงทุนผ่านบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate social responsibility: CSR) ในการดำเนินกิจการ ใช้นโยบายการลงทุนสีเขียว (Green

investment) และเน้นลงทุนในบริษัทที่ประกอบธุรกิจแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น เลือกใช้เทคโนโลยีสะอาดและพลังงานหมุนเวียนในกระบวนการผลิต ทั้งนี้การลงทุนในกิจการที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ถือได้ว่าเป็นการนำปัจจัยอื่นนอกเหนือจากปัจจัยทางการเงิน (Non-financial factors) มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

ในปี พ.ศ. 2556 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้จัดทำแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจการในตลาดทุนให้มีคุณภาพ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ไว้หลากหลายและขาดการรวมศูนย์ จึงส่งผลให้เป็นภาระต่อผู้ปฏิบัติ และอาจตกหล่นในประเด็นที่สำคัญได้ การจัดทำ “แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” จึงเป็นแผนแม่บทสำหรับพัฒนากิจการในตลาดทุนให้มีคุณภาพทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาล โดยกำหนดมาตรฐานและเสนอมาตรการที่ช่วยพัฒนากิจการพัฒนาผู้ลงทุน รวมทั้งสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมบริษัทภิบาลให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อเกื้อหนุนการเติบโตที่ยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย

ดัชนีชี้วัดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ของการพัฒนา ดังนี้

1. คุณภาพชีวิต สังคมไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีการพัฒนาศักยภาพและการศึกษาได้ด้วยตัวเอง
2. เสถียรภาพและการปรับตัว เศรษฐกิจเกิดการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพทั้งระดับภายในและภายนอกประเทศ
3. การกระจายการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ประชากรมีความเท่าเทียมความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีวิต และบริการพื้นฐานทางสังคม
4. การมีระบบบริหารจัดการที่ดี ประชากรทุกภาคส่วนของสังคมมีโอกาสและสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นงา คัง เศรษฐกุล (2551) ได้มีแนวคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน รากฐานความเป็นมาและการนำมาใช้ในสังคมไทย กล่าวคือ

1. ความยั่งยืนในมิติทางด้านเศรษฐกิจ (Sustainable economic) ตัวบ่งชี้ความเจริญเติบโต คือ การเพิ่มขึ้นของสินค้า บริการ และรายได้ประชาชาติที่วัดจากผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Gross national product) โดยมีได้นำความสูญเสียทางสังคมและสิ่งแวดล้อมมาคำนวณเป็นต้นทุนด้วย ดังนั้นการพัฒนาให้ได้ผลอย่างยั่งยืนทางเศรษฐกิจ โดยเน้นคุณภาพของการเจริญเติบโตจากความสามารถในการรักษาปริมาณทรัพยากรธรรมชาติ คือ ประเทศใดที่มีทรัพยากรธรรมชาติและ

ความหลากหลายทางชีวภาพเพิ่มมากขึ้นเท่าใดในแต่ละปี ย่อมหมายถึงมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นเท่านั้น

2. ความยั่งยืนในมิติทางด้านสังคมวิทยา มนุษย์จะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในทุกส่วนของระบบในโลกอย่างเชื่อมโยงกันและมีการทำงานประสานสอดคล้องกันและต้องคำนึงถึงอนาคตในการดำรงอยู่ของคนในรุ่นต่อไป การมองแบบแยกส่วนที่ให้ผลประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง อาจส่งผลเสียย้อนกลับมาหาตัวมนุษย์เองได้ เทคโนโลยีที่ใช้ต้องเหมาะสมกับท้องถิ่นไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนกิจการในท้องถิ่น ลดการพึ่งพาสินค้าและบริการจากภายนอก วิธีนี้จะช่วยให้ท้องถิ่นพึ่งพาตัวเองได้มากขึ้นและช่วยขัดขวางการเติบโตของธุรกิจรวมศูนย์ขนาดใหญ่ที่ทำลายทรัพยากรและความเป็นสถาบันทางสังคม

3. ความยั่งยืนในมิติด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ พลังงานโลกที่ยั่งยืน และการพัฒนาที่ไม่ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพโดยการหาพลังงานทดแทน หรือหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ ส่วนระบบนิเวศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากเท่าใด มนุษย์ก็มีทางเลือกที่จะนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงที่สุดได้มากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. แบบของการวิจัย
2. ลักษณะประชากร
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบของการวิจัย

การวิจัยศึกษา เรื่อง ผลกระทบจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2558 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลักษณะประชากร

การศึกษาผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการกำหนดลักษณะประชากรที่ใช้ในการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีข้อมูลของงบการเงินที่ครบถ้วนเพียงพอที่ใช้ในการคำนวณหาผลการดำเนินงานได้
2. ไม่รวมถึงบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้
 - 2.1 กลุ่มสถาบัน ได้แก่ ธนาคาร บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทประกันชีวิตและประกันภัย เนื่องจากโครงการการเงินของกลุ่มบริษัทดังกล่าวมีความแตกต่างจากบริษัทในหมวดอุตสาหกรรมอื่น ๆ

2.2 บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการผ่านศาลล้มละลายกลาง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน เนื่องจากได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดประชุมผู้ถือหุ้น

2.3 บริษัทจดทะเบียนที่ถูกถอดถอนจากตลาดหลักทรัพย์แล้ว

2.4 บริษัทจดทะเบียนที่เปิดเผยข้อมูลไม่ครบถ้วน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจะใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกกลุ่มจากการจัดกลุ่มในปัจจุบัน ดังนี้คือ

1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
2. สินค้าอุปโภคบริโภค
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์
4. อสังหาริมทรัพย์
5. ทรัพยากรและพลังงาน
6. พาณิชยกรรมและบริการ
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร

ตารางที่ 3-1 แสดงร้อยละของจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาโดยจำแนกตามการจัดกลุ่มธุรกิจ

ประเภทกลุ่มธุรกิจ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	58	10.4
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	48	8.6
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	116	20.8
4. อสังหาริมทรัพย์	107	19.2
5. ทรัพยากรและพลังงาน	54	9.7
6. พาณิชยกรรมและบริการ	128	22.9
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	47	8.4
รวม	558	100.0

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ครั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยได้กำหนดกระบวนการวิจัย (Methodology) โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical research) นั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางหนึ่ง โดยการศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการตำรา ตลอดจนผลงานวิจัยประเภทต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลจากการค้นคว้าทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลที่ได้อาจมาจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการสร้างพื้นฐานขององค์ความรู้ อย่างบูรณาการในทางวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเบื้องต้นก่อน อันเป็นแนวทางประการสำคัญในการนำไปสู่การสร้างเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพต่อไป ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical research)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical research) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary) ที่ใช้คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับงบการเงินที่เปิดเผยผ่านเว็บไซต์ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และฐานข้อมูล SETSMART ตลอดจนข้อมูลโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เปิดเผยอยู่ในฐานข้อมูล SETSMART แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) จำนวน 3 ปี จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2558 และหนังสือสรุปข้อสนเทศของบริษัทจดทะเบียน รวมถึงวารสาร เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ตำรา บทความ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ การเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกิจการ โดยวิธีการวัดค่าจากการนับคำ (จักรวูลิ ซอบพิเชียร์, 2552) จากตัวชี้วัดตามกรอบ GRI

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของปัจจัยที่นิยมใช้ในการศึกษาเรื่องการบัญชีสิ่งแวดล้อมในอดีต และจากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงได้เลือกเทคนิคในการวิจัย โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Percent share stock of executive director)

คือ สัดส่วนการถือครองหุ้นของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร การทำความเข้าใจถึงอิทธิพลของโครงสร้างการถือหุ้นที่มีผลต่อแรงจูงใจของผู้บริหารในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ จึงน่าจะช่วยของค์กรกำกับดูแลในการวางมาตรการการกำกับดูแลที่เหมาะสมแก่บริษัท และช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินใช้ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานทางการเงินอย่างระมัดระวังมากขึ้น (กรัณท์รัตน์ บุญญวัฒน์ และศักดิ์ดา มาฉวนพัฒน์, 2554, หน้า 152-159) ซึ่งแสดงว่าบริษัทมีความระมัดระวังในการแสดงกำไรตามเกณฑ์คงค้าง ได้แก่ จำนวนหุ้นสามัญที่ถือครองโดยกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหารต่อด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่ชำระแล้วทั้งหมด สามารถใช้ตัวแปร Stock แทนคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Stock} = \frac{\text{จำนวนหุ้นสามัญของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหาร}}{\text{จำนวนหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด}}$$

1.2 สัดส่วนของกรรมการอิสระ (Percent share of independent directors: PID)

ได้แก่ สัดส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระต่อจำนวนของกรรมการบริษัท ปัจจัยหลักส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการก็คือ คณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งถือเป็นตัวการสำคัญในการทำให้การกำกับดูแลกิจการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้กำหนดให้กรรมการตรวจสอบต้องเป็นกรรมการอิสระโดยมาจากองค์กรภายนอก และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบไม่น้อยกว่า 3 คน เนื่องจากคาดว่าหากยังมีคณะกรรมการตรวจสอบมาก ก็จะทำให้การบริหารงานและการออกงบการเงินโปร่งใสมากขึ้น ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งวัดจากอัตราส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการตรวจสอบทั้งหมด โดยกรรมการอิสระนั้นต้องเป็นบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทางสายโลหิตกับเจ้าของกิจการ และไม่มีผลประโยชน์ร่วมในกิจการ อันจะส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการตรวจสอบอย่างเป็นอิสระเพื่อความโปร่งใส ยุติธรรมในการตรวจสอบ สามารถแสดงถึงกำไรที่มีคุณภาพตามไปด้วย สามารถใช้ตัวแปร InBoard แทนคำนวณได้ดังนี้

$$\text{InBoard} = \frac{\text{จำนวนกรรมการที่เป็นอิสระ}}{\text{จำนวนกรรมการของบริษัททั้งหมด}}$$

1.3 ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board size)

ในการบริหารกิจการของบริษัทนั้น กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคคลซึ่งมีชื่อเรียกว่า “กรรมการ” จะเป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ ในนามของบริษัท และการกระทำของกรรมการก็จะมีผลผูกพันบริษัทด้วย โปรดสังเกตว่า “ผู้ถือหุ้น” ไม่สามารถเข้าไปบริหารกิจการของบริษัทได้โดยตรง ดังนั้น การเป็นผู้ถือหุ้นจึงไม่ได้แปลว่าเป็นผู้บริหารของบริษัทไปด้วย ผู้ถือหุ้นจะเลือกบุคคลภายนอกที่คิดว่ามีความสามารถเป็นกรรมการก็ได้ กฎหมายไม่ห้ามอะไร แต่ก็อาจจะมีการบริษัทที่ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการของบริษัทก็อาจจะวางข้อกำหนดว่า กรรมการต้องเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทเท่านั้นก็ได้ โดยการเอาข้อกำหนดของบริษัทมาใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ของบริษัท เมื่อใส่แล้วก็จะกลายเป็นกติกาที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น แต่ละบริษัทสามารถกำหนดจำนวนกรรมการได้มากน้อยตามความเหมาะสม โดยในบริษัทเล็ก ๆ อาจจะมีกรรมการสัก 2-3 คน ในบริษัทใหญ่ ๆ อาจจะมีกรรมการถึง 20 คน เป็นต้น ซึ่งเรื่องของจำนวนกรรมการนี้สามารถกำหนดใส่ไว้ใน “ข้อบังคับ” ได้อีกเช่นกัน แม้ว่าปัจจุบันกฎหมายที่ควบคุมบริษัทมหาชนและบริษัทจดทะเบียน จะกำหนดให้กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และคำนึงถึงผลประโยชน์ของบริษัท และผู้ถือหุ้นทุกราย แต่ก็ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนดว่าการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีขอบเขตของการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ปัจจุบันการควบคุมดูแลให้กรรมการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวยังไม่เข้มงวดเพียงพอ ไม่ว่าจะโดยผู้ถือหุ้นเอง หรือโดยทางการ และอาจจะมียกข้อยกเว้นของกฎหมายบางประการที่ทำให้กรรมการ หรือผู้บริหารสามารถใช้เป็นช่องโหว่ เพื่อประโยชน์ของตนเองได้ และมีผลกระทบกับการจัดทำรายงานทางการเงินและคุณภาพกำไรที่เกิดขึ้นได้ โดยใช้ตัวแปร BSize แทน ได้ดังนี้

$$BSize = \text{จำนวนของคณะกรรมการบริษัท}$$

1.4 การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) เมื่อพิจารณาโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ส่วนใหญ่มักจะเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานมาจากบริษัทครอบครัว จึงทำให้การถือหุ้น และอำนาจการบริหารในบริษัทมักจะกระจุกตัวในสมาชิกของครอบครัว (Big inside shareholder) และการตัดสินใจเลือกลงทุนของผู้ลงทุนภายนอกมักจะเกิดจากความเชื่อมั่นในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่มีการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นใหญ่ในลักษณะดังกล่าว มีข้อดีในด้านความคล่องตัวในการดำเนินงาน และผู้ถือหุ้นรายใหญ่มักจะมีความผูกพันกับบริษัท และมีแนวโน้มจะคำนึงถึงประโยชน์และความอยู่รอดของบริษัทในระยะยาว อย่างไรก็ตาม โครงสร้างดังกล่าวก็เอื้อให้ผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถดำเนินการในลักษณะเอาเปรียบผู้ลงทุนภายนอกได้ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มตัวเองมากกว่าผู้ลงทุนภายนอก นอกจากนี้โครงสร้างการถือหุ้นระหว่างบริษัทกับบริษัทในกลุ่มจำนวนมากยังมีลักษณะการถือหุ้นไขว้กัน หรือการถือหุ้นผ่าน

ตัวแทนของตนเอง (Nominee) ทำให้ผู้ลงทุนภายนอกไม่ทราบโครงสร้างการถือหุ้น และอำนาจควบคุมของบริษัทและบริษัทในกลุ่มอย่างชัดเจนสำหรับผู้ลงทุนวงนอก (Outside investor) ซึ่งได้แก่ เจ้าหนี้ ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และผู้ลงทุนรายย่อย ส่วนมากมักเป็น Passive Investor จึงมักจะไม่สามารถรวมตัวกันเพื่อคานอำนาจผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ลงทุนเหล่านี้มักจะเน้นการลงทุนในระยะสั้น จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐาน และการติดตามการดำเนินงานของบริษัทเท่าที่ควร เมื่อพบการกระทำมิชอบของบริษัท ผู้ลงทุนเหล่านี้ก็มักเลือกขายหุ้นเพื่อตัดขาดทุนมากกว่าดำเนินการฟ้องร้องค่าเสียหายกับบริษัทหรือผู้บริหาร ดังนั้นการที่ทางการกำหนดให้การดำเนินการในบางเรื่องที่สำคัญคณะกรรมการบริษัทต้องขอมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนั้น จึงไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะในทางปฏิบัติผู้ถือหุ้นรายย่อยมักไม่ไปเข้าร่วมประชุม การแยกตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานบริหารที่ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกันนั้นเป็นการแบ่งแยกหน้าที่ในด้านนโยบายและหน้าที่ในการบริหารออกจากกัน ประธานกรรมการมีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลการใช้ นโยบาย และแนวทางปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ของฝ่ายจัดการ รวมทั้งให้คำแนะนำและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของฝ่ายจัดการ แต่ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานประจำของบริษัทฯ ประธานกรรมการเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทและที่ประชุมผู้ถือหุ้น และสนับสนุนให้กรรมการทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม ตลอดจนดูแลให้การประชุมคณะกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจนสำเร็จลุล่วง ฉะนั้นการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการอาจส่งผลกระทบต่อรายงานทางการเงิน นั้นอาจก่อให้เกิดการปรับแต่งตัวเลขในรายการคงค้างอีกด้วย สามารถใช้ตัวแปร DualCEO แทน โดยกำหนดเป็น Dummy variables ได้ดังนี้

มีการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีค่าเป็น 0

ไม่มีมีการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีค่าเป็น 1

1.5 สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (Percent share of board meeting) องค์กรมีการกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทนั้น ๆ ผู้ลงทุนสถาบันจำนวนมากใช้เรื่องการประชุมผู้ถือหุ้นประกอบการตัดสินใจว่าจะลงทุนในบริษัทนั้น ๆ หรือไม่ สิ่งที่ผู้ลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายบุคคลมีความวิตกกังวลมากที่สุดเรื่องหนึ่งก็คือ ผู้บริหารของบริษัทหรือผู้ถือหุ้นใหญ่ที่มีอำนาจในการควบคุมการบริหารงานของบริษัทนั้น ให้ความสนใจและเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นอื่นมากน้อยเพียงใด ให้ความสำคัญกับหรือผู้ถือหุ้นอื่นมากน้อยเพียงใด เพราะถ้ามีตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นใหญ่หรือผู้บริหารที่ควบคุมโดยผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่สนใจผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอื่นแล้ว การที่จะไปลงทุนกับบริษัทนั้น ๆ ก็เป็นปัญหา บริษัทนั้นอาจจะมีผลประโยชน์ที่ดี มีอนาคตที่ดี แต่ถ้ามีรายการเกี่ยวโยงกันที่ไม่โปร่งใส ที่ไม่มีความชัดเจน เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ การที่จะลงทุน

ระยะยาวก็จะมีปัญหาเหมือนกัน ผู้ถือหุ้นสถาบันต่างประเทศ และของประเทศไทยเองอาจขายหุ้น
 เลยกี่ได้ เพราะถึงแม้ไม่เห็นด้วย เวลาลงคะแนนก็เพิ่มดีผู้ถือหุ้นใหญ่อยู่ดี จุดนี้จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่
 ผู้ลงทุนสถาบันจะดูจากการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทว่าเคารพสิทธิของผู้ถือหุ้นทั้งหลายมากน้อย
 เพียงใด การประชุมผู้ถือหุ้นถือว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญ เนื่องจากเหตุผลหลัก 2 ประการ ประการแรก
 ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของ แต่ไม่มีโอกาสเข้ามาบริหารกิจการเองจะได้มารับรู้ผลการดำเนินงานของ
 บริษัท และอนุมัติในสิ่งที่คณะกรรมการทำแทนตน เช่น อนุมัติงบการเงิน เป็นต้น เหตุผลอีก
 ประการหนึ่งคือเป็น โอกาสที่ผู้ถือหุ้นและกรรมการจะได้มาพูดคุย พบปะและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น
 โดยเฉพาะในยุคที่ถือว่าบริษัทจะต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะต้องมีข้อพึงปฏิบัติที่ดี ฉะนั้น
 จำนวนในการจัดประชุมจึงมีผลต่อการจัดทำรายงานทางการเงิน และส่งผลต่อคุณภาพกำไรที่
 แสดงออกมาได้ สามารถใช้ตัวแปร Meet แทน ได้ดังนี้

Meet = สัดส่วนในการเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการ

องค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล หรือ GRI ซึ่งเป็นองค์กรอิสระก่อตั้ง
 โดยเครือข่าย Ceres และสำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมโดยสหประชาชาติ (United nations
 environment programme หรือ UNEP) ในช่วงปี พ.ศ. 2540 ได้พัฒนากรอบรายงานความยั่งยืน
 และประกาศเป็นแนวปฏิบัติหลัก หรือ Core guidelines สำหรับการจัดทำรายงาน โดยเริ่มในปี
 พ.ศ. 2543 และล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2554 ได้ปรับปรุงและเป็นฉบับที่ใช้ในปัจจุบัน โดยกรอบใน
 รายงานของ GRI นั้น แสดงให้องค์กรเห็นถึงวิธีการวางแผนและการนำไปใช้ให้เกิดการเข้าถึง
 และเพิ่มคุณค่าของกระบวนการจัดทำรายงาน มากกว่าที่จะทำเป็นโครงการ องค์กรต้องการสร้าง
 กระบวนการจัดทำรายงานให้เป็นเครื่องมือหลักในการสร้าง CSR ขององค์กรตลอดเวลา มากกว่า
 ที่จะเป็นรายงานชิ้นสุดท้ายในตอนสิ้นปีเท่านั้น ซึ่งในกรอบ GRI นั้น ประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้หลัก
 ด้านเศรษฐกิจ 7 ตัวชี้วัด ด้านสังคม 31 ตัวชี้วัด และด้านสิ่งแวดล้อม 17 ตัวชี้วัด รวม 55 ตัวชี้วัด
 นอกนั้นเป็นตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ด้านเศรษฐกิจ 2 ตัวชี้วัด ด้านสังคม 14 ตัวชี้วัด และด้านสิ่งแวดล้อม
 13 ตัวชี้วัด รวม 29 ตัวชี้วัด โดยในการวิจัยครั้งนี้จะเลือกประเด็นในตัวชี้วัดหลัก ๆ 3 ด้าน เป็น
 ตัวแปรตาม

2. ตัวแปรตาม

2.1 มิติด้านเศรษฐกิจ มีทั้งหมด 9 ตัวชี้วัด

2.1.1 ผลการดำเนินงานเชิงเศรษฐกิจ มี 4 ตัวชี้วัด

2.1.1.1 การเปิดเผยข้อมูลทางเศรษฐกิจ รายได้ ต้นทุน ค่าตอบแทน
 การบริจาค การลงทุนทางเลือก กำไรสะสม และเงินที่จ่ายให้รัฐ

2.1.1.2 ข้อมูลทางการเงิน ความเสี่ยง และโอกาส

- 2.1.1.3 แผนการดำเนินงานในระยะยาว
- 2.1.1.4 การได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ
- 2.1.2 บทบาทในตลาด มี 3 ตัวชี้วัด
 - 2.1.2.1 ระดับการจ้างงาน
 - 2.1.2.2 ฐานะทางการตลาด
 - 2.1.2.3 กระบวนการจ้างแรงงาน และผู้บริหารระดับสูงในประเทศ
- 2.1.3 ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อม มี 2 ตัวชี้วัด
 - 2.1.3.1 การเชื่อมโยงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน เช่น การสร้างสวนสาธารณะ
 - 2.1.3.2 ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มีต่อสินค้าและบริการ
- 2.2 มิติด้านสิ่งแวดล้อม มีทั้งหมด 30 ตัวชี้วัด
 - 2.2.1 วัตถุประสงค์ มี 2 ตัวชี้วัด
 - 2.2.1.1 ปริมาณของวัตถุประสงค์ที่ใช้
 - 2.2.1.2 อัตราของเสียจากการใช้วัตถุประสงค์
 - 2.2.2 พลังงาน มี 5 ตัวชี้วัด
 - 2.2.2.1 การใช้พลังงานโดยตรง
 - 2.2.2.2 การใช้พลังงานโดยอ้อม
 - 2.2.2.3 การประหยัดพลังงานและประสิทธิภาพการปรับปรุงการใช้พลังงาน
 - 2.2.2.4 การจัดหาพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.2.2.5 ลดการใช้พลังงาน
 - 2.2.3 น้ำ มี 3 ตัวชี้วัด
 - 2.2.3.1 ปริมาณการใช้น้ำ
 - 2.2.3.2 ผลกระทบต่อแหล่งน้ำจากการนำน้ำมาใช้
 - 2.2.3.3 ร้อยละและปริมาณของน้ำที่บำบัดและนำกลับมาใช้
 - 2.2.4 ความหลากหลายทางชีวภาพ มี 5 ตัวชี้วัด
 - 2.2.4.1 การอนุรักษ์และดูแลพื้นที่
 - 2.2.4.2 ผลกระทบของการผลิตสินค้าและบริการที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม
 - 2.2.4.3 การป้องกันผลกระทบต่อที่อยู่อาศัย
 - 2.2.4.4 แผนกลยุทธ์การจัดการผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

2.2.4.5 การเป็นสมาชิกสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International union for conservation of nature and natural resources หรือ IUCN)

2.2.5 การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และของเสีย มี 10 ตัวชี้วัด

2.2.5.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง

2.2.5.2 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อม

2.2.5.3 ความสำเร็จในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2.2.5.4 ปริมาณของสารที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2.2.5.5 ปริมาณของสิ่งอื่น ๆ ที่สามารถปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้

2.2.5.6 ปริมาณของน้ำเสียที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพ

2.2.5.7 ปริมาณของเสียโดยการแยกประเภทและวิธีการกำจัด

2.2.5.8 ปริมาณของน้ำเสียที่รั่วไหล

2.2.5.9 การสูญเสียระหว่างการขนส่ง

2.2.5.10 การรายงานถึงการป้องกันสภาพแวดล้อมจากการปล่อยน้ำเสีย

2.2.6 สินค้าและบริการ มี 5 ตัวชี้วัด

2.2.6.1 การลดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจากการผลิตสินค้าและบริการ

2.2.6.2 ร้อยละของสินค้าที่รับคืน

2.2.6.3 การทำผิดกฎหมายสิ่งแวดล้อม และข้อกำหนดอื่น ๆ

2.2.6.4 ผลกระทบจากการขนส่งต่อสินค้าต่อสิ่งแวดล้อม

2.2.6.5 ค่าใช้จ่ายในการดูแลสิ่งแวดล้อม

2.3 มิติด้านสังคม มีทั้งหมด 14 ตัวชี้วัด

2.3.1 การจ้างงาน มี 3 ตัวชี้วัด

2.3.1.1 การจ้างแรงงานในท้องถิ่น

2.3.1.2 อัตราส่วนการลาออกของพนักงาน

2.3.1.3 การจัดสรรผลประโยชน์ของลูกจ้าง

2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและแรงงาน มี 2 ตัวชี้วัด

2.3.2.1 ร้อยละของพนักงานที่มีส่วนจัดทำข้อตกลงในสัญญาจ้าง

2.3.2.2 ค่าจ้างขั้นต่ำ ระยะเวลา และการขึ้นเงินเดือน

2.3.3 อาชีวอนามัยและความปลอดภัย มี 4 ตัวชี้วัด

2.3.3.1 การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพและความปลอดภัย ผ่านตัวแทนลูกจ้าง

2.3.3.2 การประเมินความเสียหายทางสุขภาพจากการทำงาน

2.3.3.3 การให้คำปรึกษาและอบรมกับลูกจ้างและชุมชนเกี่ยวกับโรคร้ายต่าง ๆ

2.3.3.4 ข้อตกลงเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการค้า

2.3.4 การให้ความรู้ และการฝึกอบรม มี 3 ตัวชี้วัด

2.3.4.1 ค่าเฉลี่ยในการฝึกอบรมชั่วโมง ต่อปี ต่อคน

2.3.4.2 โปรแกรมสำหรับบริหารทักษะและการเรียนรู้ที่สนับสนุน

ความสามารถของลูกจ้าง

2.3.4.3 ร้อยละของพนักงานที่ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพและพัฒนา

ความก้าวหน้าในอาชีพ

2.3.5 โอกาสและความเท่าเทียมกัน มี 2 ตัวชี้วัด

2.3.5.1 องค์ประกอบของการจ้างงานและการเลิกจ้าง ประกอบด้วย เพศ อายุ

ตัวชี้วัดการทำงาน

2.3.5.2 การให้ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมของลูกจ้างเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 3-2 สรุปวิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าและสัญลักษณ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า	สัญลักษณ์ ตัวแปร
1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร	อัตราส่วนจำนวนหุ้นสามัญของกรรมการที่มาจากฝ่ายบริหารต่อจำนวนหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด	Stock
2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ	อัตราส่วนจำนวนกรรมการที่เป็นอิสระต่อจำนวนกรรมการของบริษัททั้งหมด	InBoard
3. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	จำนวนของคณะกรรมการบริษัท	BSize
4. การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ	ประธานกรรมการที่แยกตำแหน่งจากกรรมการผู้จัดการบริษัท หรือไม่ ใช้ตัวแปร 0 หมายถึงรวมตำแหน่ง 1 หมายถึงแยกตำแหน่ง	DUalCEO
5. สัดส่วนในการประชุมคณะกรรมการบริษัท	สัดส่วนในการประชุมของคณะกรรมการบริษัท	Meet

ตารางที่ 3-3 สรุปวิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าและสัญลักษณ์ของตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา

ที่	ด้านต่าง ๆ	รายละเอียด	ตัวแปร	การวัดผล
1	มิติด้านเศรษฐกิจ	ผลการดำเนินงานเชิงเศรษฐกิจ		
		1. การเปิดเผยข้อมูลทางเศรษฐกิจ รายได้ ต้นทุน ค่าตอบแทน การบริจาค การลงทุน ทางเลือก กำไรสะสม และเงินที่จ่ายให้รัฐ	EC1	นับ จำนวนคำ
		2. ข้อมูลทางการเงิน ความเสี่ยง และ โอกาส	EC2	นับ จำนวนคำ
		3. แผนการดำเนินงานในระยะยาว	EC3	นับ จำนวนคำ
		4. การได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ	EC4	นับ จำนวนคำ
		บทบาทในตลาด		
		5. ระดับการจ้างงาน	EC5	นับ จำนวนคำ
		6. ฐานะทางการตลาด	EC6	นับ จำนวนคำ
		7. กระบวนการจ้างแรงงาน ละผู้บริหาร ระดับสูงในประเทศ	EC7	นับ จำนวนคำ
8.	ผลกระทบทางเศรษฐกิจทางอ้อม	การเชื่อมโยงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน เช่น การสร้างสวนสาธารณะ	EC8	นับ จำนวนคำ
		9. ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่มีต่อสินค้า และบริการ	EC9	นับ จำนวนคำ
		2	มิติด้าน สิ่งแวดล้อม	วัตถุดิบ
1. ปริมาณของวัตถุดิบที่ใช้	EN1	นับ จำนวนคำ		

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ด้านต่างๆ	รายละเอียด	ตัวแปร	การวัดผล
		2. อัตราของเสียจากการใช้วัตถุดิบ	EN2	นับ จำนวนค่า
		พลังงาน		
		3. การใช้พลังงานโดยตรง	EN3	นับ จำนวนค่า
		4. การใช้พลังงานโดยอ้อม	EN4	นับ จำนวนค่า
		5. การประหยัดพลังงานและประสิทธิภาพ การปรับปรุงการใช้พลังงาน	EN5	นับ จำนวนค่า
		6. การจัดหาพลังงานทดแทนอย่างมี ประสิทธิภาพ	EN6	นับ จำนวนค่า
		7. ลดการใช้พลังงาน	EN7	นับ จำนวนค่า
		น้ำ		
		8. ปริมาณการใช้น้ำ	EN8	นับ จำนวนค่า
		9. ผลกระทบต่อแหล่งน้ำจากการนำน้ำมาใช้	EN9	นับ จำนวนค่า
		10. ร้อยละและปริมาณของน้ำที่บำบัดและ นำกลับมาใช้	EN10	นับ จำนวนค่า
		ความหลากหลายทางชีวภาพ		
		11. การอนุรักษ์และดูแลพื้นที่	EN11	นับ จำนวนค่า
		12. ผลกระทบของการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม	EN12	นับ จำนวนค่า
		13. การป้องกันผลกระทบต่ออยู่อาศัย	EN13	นับ จำนวนค่า

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ด้านต่าง ๆ	รายละเอียด	ตัวแปร	การวัดผล
14.	แผนกลยุทธ์การจัดการผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม		EN14	นับ จำนวนคำ
15.	การเป็นสมาชิก (IUCN)		EN15	นับ จำนวนคำ
	การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และของเสีย			
16.	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง		EN16	นับ จำนวนคำ
17.	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อม		EN17	นับ จำนวนคำ
18.	ความสำเร็จในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก		EN18	นับ จำนวนคำ
19.	ปริมาณของสารที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก		EN19	นับ จำนวนคำ
20.	ปริมาณของสิ่งอื่น ๆ ที่สามารถปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้		EN20	นับ จำนวนคำ
21.	ปริมาณของน้ำเสียที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพ		EN21	นับ จำนวนคำ
22.	ปริมาณของเสียโดยการแยกประเภทและวิธีการกำจัด		EN22	นับ จำนวนคำ
23.	ปริมาณของเสียที่รั่วไหล		EN23	นับ จำนวนคำ
24.	การสูญเสียระหว่างการขนส่ง		EN24	นับ จำนวนคำ
25.	การรายงานถึงการป้องกันสภาพแวดล้อมจากการปล่อยน้ำเสีย		EN25	นับ จำนวนคำ

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ด้านต่าง ๆ	รายละเอียด	ตัวแปร	การวัดผล
		สินค้าและบริการ		
		26. การลดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจากการผลิตสินค้าและบริการ	EN26	นับ จำนวนคำ
		27. ร้อยละของสินค้าที่รับคืน	EN27	นับ จำนวนคำ
		28. การทำผิดกฎหมายสิ่งแวดล้อม และข้อกำหนดอื่น ๆ	EN28	นับ จำนวนคำ
		29. ผลกระทบจากการขนส่งต่อสิ่งแวดล้อม	EN29	นับ จำนวนคำ
		30. ค่าใช้จ่ายในการดูแลสิ่งแวดล้อม	EN30	นับ จำนวนคำ
3	มิติด้านสังคม	การทำงาน		
		1. การจ้างแรงงานในท้องถิ่น	SO1	นับ จำนวนคำ
		2. อัตราส่วนการลาออกของพนักงาน	SO2	นับ จำนวนคำ
		3. การจัดสรรผลประโยชน์ของลูกจ้าง	SO3	นับ จำนวนคำ
		ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและแรงงาน		
		4. ร้อยละของพนักงานที่มีส่วนจัดทำข้อตกลงในสัญญาจ้าง	SO4	นับ จำนวนคำ
		5. ค่าจ้างขั้นต่ำ ระยะเวลา และการขึ้นเงินเดือน	SO5	นับ จำนวนคำ
		อาชีวอนามัยและความปลอดภัย		
		6. การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพและความปลอดภัยผ่านตัวแทนลูกจ้าง	SO6	นับ จำนวนคำ

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ด้านต่าง ๆ	รายละเอียด	ตัวแปร	การวัดผล
7.		การประเมินความเสียหายทางสุขภาพจากการทำงาน	SO7	นับ จำนวนคำ
8.		การให้คำปรึกษาและอบรมกับลูกจ้างและชุมชนเกี่ยวกับโรคร้ายต่าง ๆ	SO8	นับ จำนวนคำ
9.		ข้อตกลงเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการค้า	SO9	นับ จำนวนคำ
		การให้ความรู้ และการฝึกอบรม		
10.		ค่าเฉลี่ยในการฝึกอบรมชั่วโมงต่อปีต่อคน	SO10	นับ จำนวนคำ
11.		โปรแกรมสำหรับบริหารทักษะและการเรียนรู้ที่สนับสนุนความสามารถของลูกจ้าง	SO11	นับ จำนวนคำ
12.		ร้อยละของพนักงานที่ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพและพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ	SO12	นับ จำนวนคำ
		โอกาสและความเท่าเทียมกัน		
13.		องค์ประกอบของการจ้างงานและการเลิกจ้าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ตัวชี้วัดการทำงาน	SO13	นับ จำนวนคำ
14.		การให้ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมของลูกจ้างเพศชาย และเพศหญิง	SO14	นับ จำนวนคำ

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยจากการประมวลแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร

มันทชัย สุทธิพันธ์ (2556) ได้ศึกษา เรื่องทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืนกล่าวว่าถึงแม้ว่ากระแสความรับผิดชอบต่อสังคมจะเข้ามามีบทบาทอย่างมากกับธุรกิจไทยในปัจจุบัน แต่การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของกิจการในประเทศไทยยังเป็นเพื่อการประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับธุรกิจเพื่อประโยชน์ทางการแข่งขันเท่านั้น นอกจากนี้ประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการเงินเหมือนการประเมินผลประสิทธิภาพของธุรกิจในอดีต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนของกิจการได้ และเมื่อหากผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุน ไม่ใช่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพียงกลุ่มเดียวในกิจการแต่ยังรวมถึงกลุ่มอื่น ๆ ด้วย และยังยอมรับว่าตัวเลขกำไรและส่วนประกอบของกำไร ไม่ใช่จุดมุ่งเน้นเบื้องต้นของการรายงานทางการเงินเท่านั้น กิจการอาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานและสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทเพิ่ม

H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ

จำนวนของกรรมการอิสระในจำนวนคณะกรรมการของบริษัท แสดงให้เห็นถึงจำนวนกรรมการที่ไม่มีอำนาจในการบริหารบริษัท หรือไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท กรรมการอิสระเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท โดยสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นกลางในการประเมินผลของฝ่ายจัดการและคณะกรรมการได้ หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี พ.ศ. 2549 ได้เสนอแนวปฏิบัติไว้ว่า คณะกรรมการอิสระบริษัทควรมีจำนวน 1 ใน 3 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน นอกจากนี้กรรมการอิสระยังได้รับการคาดหวังว่าจะช่วยทำหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของฝ่ายบริหารแทนผู้ถือหุ้นรายย่อย เพื่อป้องกันการเอาเปรียบผู้ถือหุ้นรายย่อยของฝ่ายบริหาร ส่วนหนึ่งของหน้าที่ดังกล่าว คือ กรรมการอิสระจะต้องให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการทำรายการเกี่ยวโยงกัน รวมทั้งแสดงความคิดเห็นดังกล่าวต่อผู้ถือหุ้นในรายงานประจำปี

H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

3. ขนาดของกรรมการบริษัท

จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2554) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย บทความนี้ได้ศึกษาค้นคว้าโดยใช้การเพิ่มเติมเทคนิคเพื่อสร้างรูปแบบของสมมติฐานจากการใช้ตัวแปรแทรกซ้อน คือ ดัชนีชี้วัดคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทและ

ตัวแปรกดดัน คือ ประสิทธิภาพการบริหารที่มีความเข้มข้นความเป็นเจ้าของในระดับสูงซึ่งเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการ ผลการวิจัยแนะนำว่า ขนาดของธุรกิจที่ใหญ่กว่า มีค่าดัชนีชี้วัดคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทสูงกว่าและมีผลทำให้มีระดับของการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจสูงกว่า และเมื่อเพิ่มตัวแปรแทรกซ้อนจากดัชนีชี้วัดคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทซึ่งถูกควบคุมโดยการกระทำของประธานกรรมการบริหารที่มีความเข้มข้นความเป็นเจ้าของในระดับสูงจะส่งผลกระทบต่อไปทำให้ตัวแปรแทรกซ้อนมีผลกระทบน้อยลง นอกจากนี้เมื่อขนาดของคณะกรรมการบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมพบว่ามิติอิทธิพลเชิงบวกต่อดัชนีชี้วัดคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทและระดับของการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจ

H3: ขนาดของกรรมการบริษัทมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ
4. การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

Jung and Kwon (2002) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทในประเทศเกาหลีและความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร ซึ่งวัดจากความสัมพันธ์ระหว่างกำไรและผลตอบแทนของหุ้นโดยใช้ข้อมูลจากปี ค.ศ. 1993-1998 โดยใช้สมมติฐานการรักษาผลประโยชน์อย่างเหนียวแน่น (Entrenchment hypothesis) และสมมติฐานผลประโยชน์เบนเข้าหาทิศทางเดียวกันหรือความสอดคล้องกันของผลประโยชน์ (Convergence of interests hypothesis) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นและความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร โดยตัวแปรที่ใช้คือ การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด (ร้อยละ 5 ขึ้นไป) เปรียบเทียบความสามารถในการให้ข้อมูลกำไรของบริษัทที่เป็นสมาชิกกลุ่มธุรกิจเกาหลี และไม่เป็นสมาชิก ผลการศึกษาพบว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการให้ข้อมูลกำไร มีความเป็นไปได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินบัญชีถูกรองรับเนื่องจากผู้ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร และประธานกรรมการบริษัท มีอำนาจมากขึ้นจากการดำรง 2 ตำแหน่ง และจากการศึกษาของ Balachandran and Bliss (2004), Gul and Leung (2004) และ Williams (2002) พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารที่รวมบทบาทของประธานกรรมการบริษัทอยู่ในบุคคลคนเดียวกัน จะส่งผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล

H4: การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

5. สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม

จากพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดสิทธิของผู้ถือหุ้นในการออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น

เพราะถือเป็นสิทธิอันพึงชอบในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริษัท ซึ่งปกติแล้ว กฎหมายได้กำหนดให้บริษัทต้องจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปี เรียกว่า การประชุมสามัญ ประจำปี โดยจัดภายใน 4 เดือน หลังจากวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีของบริษัท และการประชุม อีกประเภทหนึ่งคือการประชุมวิสามัญ ซึ่งผู้ถือหุ้นมีสิทธิสามารถร้องขอให้มีการจัดประชุมวิสามัญ ได้ โดยมีผู้ถือหุ้นรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 โดยบริษัทจะต้องเรียกประชุมภายใน 1 เดือนนับจาก วันที่ได้รับคำร้องสำหรับการประชุมสามัญและวิสามัญนั้น กฎหมายกำหนดให้บริษัทต้องทำ หนังสือนัดประชุม พร้อมรายละเอียดต่าง ๆ ส่งให้ผู้ถือหุ้นล่วงหน้าก่อนการประชุม ไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้ผู้ถือหุ้นทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบการตัดสินใจ ผู้ถือหุ้นสามารถ เสนอแนะข้อคิดเห็นและซักถามประเด็นที่สงสัยในที่ประชุมได้ ดังนั้นการจัดประชุมของบริษัท สามารถสะท้อนถึงการดำเนินงานของกิจการและเป็นเครื่องชี้วัดการสนับสนุนของกรรมการเพื่อ การดำเนินงาน ของบริษัทและแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมของกรรมการ

H5: สักส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของ กิจการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ความถี่ และร้อยละ (Frequency and proportion) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) งานวิจัยในครั้งนี้จะใช้ เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression) โดยแนวคิดของการวิเคราะห์ความ ถดถอยเชิงพหุเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีมากกว่า 1 ตัว กับตัวแปรตาม หรือตัวแปรต่อเนื่อง (Continuous dependent variable) คือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) ตามกรอบของ GRI

เงื่อนไขในการวิเคราะห์ความถดถอยแบบปกติ โดยทั่วไปมีดังนี้

1. ค่าความคาดหวังของค่าความคลาดเคลื่อน หรือ $E(\epsilon_i) = 0$ (เงื่อนไขข้อนี้เป็นจริง เสมอ)
2. การแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อน ϵ_i สำหรับทุกค่าสังเกตควรมีการแจกแจง เป็นแบบปกติ (Normality)

3. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงอัตตะ (ค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน)
4. ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนต้องคงที่ทุกค่าของ X
5. ตัวแปรอิสระทุกตัวแปรจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ถ้าตัวแปรอิสระเกิดมี

ความสัมพันธ์กันเองในตัวแบบเดียวกันจะเรียกว่าเกิดปัญหา Multicollinearity

เทคนิคที่จะใช้ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรแต่ละชนิด พิจารณาจากค่า P-Value ของค่าสถิติ t สำหรับตัวแปรต่าง ๆ เทียบกับระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05

ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรตามคือ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมีสมการ 3 สมการ คือ สมการระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลเพื่อตรวจสอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ และตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression) โดยแนวคิดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีมากกว่า 1 ตัว กับตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ (Sustainable development) กรอบของ GRI เงื่อนไขในการวิเคราะห์ความถดถอยแบบปกติ โดยทั่วไปมีดังนี้

1. ค่าความคาดหวังของค่าความคลาดเคลื่อน หรือ $E(\epsilon_i) = 0$ (เงื่อนไขข้อนี้เป็นจริงเสมอ)
2. การแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อน ϵ_i สำหรับทุกค่าสังเกตควรมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ (Normality)
3. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงอัตตะ (ค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน)
4. ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนต้องคงที่ทุกค่าของ X
5. ตัวแปรอิสระทุกตัวแปรจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ถ้าตัวแปรอิสระเกิดมีความสัมพันธ์กันเองในตัวแบบเดียวกัน จะเรียกว่าเกิดปัญหา Multicollinearity

เทคนิคที่จะใช้ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรแต่ละชนิด พิจารณาจากค่า P-Value ของค่าสถิติ t สำหรับตัวแปรต่าง ๆ เทียบกับระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรตามคือ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมีสมการ 3 สมการระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการใน 3 มิติ คือ

มิติด้านเศรษฐกิจ (EC)

$$EC = \beta_0 + \beta_1 \text{Stock} + \beta_2 \text{Inboard} + \beta_3 \text{BSize} + \beta_4 \text{DualCEO} + \beta_5 \text{Meet} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{Debt} + \beta_8 \text{ROA} + \beta_8 \text{Growth} + \varepsilon$$

มิติด้านสิ่งแวดล้อม (EN)

$$EN = \beta_0 + \beta_1 \text{Stock} + \beta_2 \text{Inboard} + \beta_3 \text{BSize} + \beta_4 \text{DualCEO} + \beta_5 \text{Meet} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{Debt} + \beta_8 \text{ROA} + \beta_8 \text{Growth} + \varepsilon$$

มิติด้านสังคม (SO)

$$SO = \beta_0 + \beta_1 \text{Stock} + \beta_2 \text{Inboard} + \beta_3 \text{BSize} + \beta_4 \text{DualCEO} + \beta_5 \text{Meet} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{Debt} + \beta_8 \text{ROA} + \beta_8 \text{Growth} + \varepsilon$$

ตัวแปรตาม

EC = ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ

EN = ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

SO = ความสัมพันธ์ด้านสังคม

ตัวแปรอิสระ

β_0 = ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร Stock
Stock = ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร InBoard
InBoard = ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ

β_3 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร BSize
BSize = ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการบริษัท

β_4 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร DualCEO
DualCEO = ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

β_5 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร Meet
Meet = ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท

β_6 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร ASSET
ASSET = ตัวแปรสินทรัพย์

β_7 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร AUDIT
AUDIT = ตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี

β_8 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร Debt

Debt = ตัวแปรอัตราส่วนหนี้สิน

β_9 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร ROA

ROA = ความสามารถในการทำกำไรจากสินทรัพย์

β_{10} = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร Growth

Growth = อัตราส่วนการเจริญเติบโต

ε = ค่าความแตกต่างหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Error or residual)

เพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H3: ขนาดของกรรมการบริษัทมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H4: การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนายั่งยืนและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี กับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 14 ตอน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลเพื่อตรวจสอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1-11 มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลสินทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M)

ตอนที่ 3 ข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 4 ข้อมูลการเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติ Crosstabs

ตอนที่ 5 ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 6 ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 7 ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์ โดยใช้สถิติ Crosstabs

ตอนที่ 8 ข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 9 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 10 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 11 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลเพื่อตรวจสอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ และตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 12-14 มีดังนี้

ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านด้านเศรษฐกิจ (Economic) กับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise

ตอนที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise

ตอนที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social) กับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise

สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

- N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- M แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
- SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
- β_0 แทน ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย
- $\beta_{i=1-N}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปร $i = 1-N$
- ϵ แทน ค่าความแตกต่างหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Error or residual)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
- R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
- R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงหรือสัมประสิทธิ์การทำนาย (R-Square)
- Adjust R Square แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงหรือสัมประสิทธิ์การทำนายที่มีการปรับแก้ให้เหมาะสม ใช้ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย โดยน้อยกว่า 20 เท่าของตัวแปรอิสระ
- Std. Error of the estimate แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยแต่ละตัวแปรอิสระ
- Sig. แทน ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

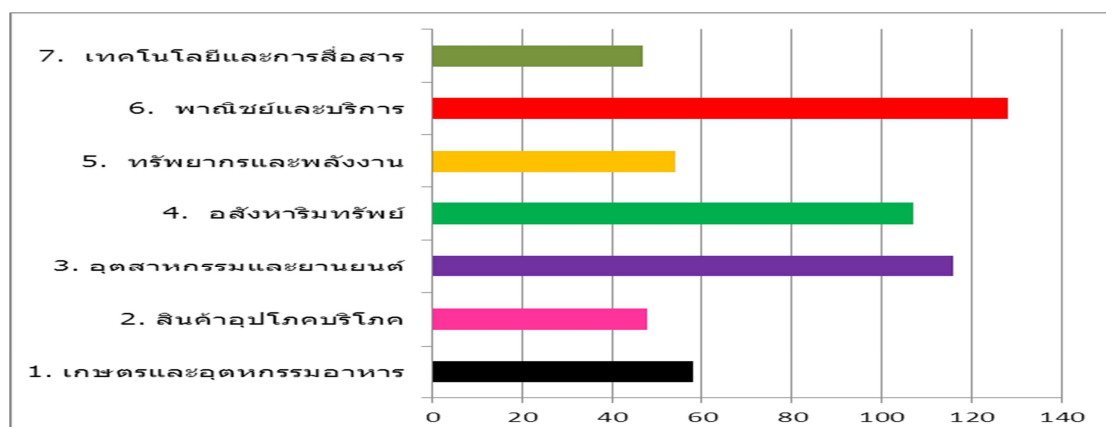
รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลเพื่อตรวจสอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1-11 มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทกลุ่มธุรกิจ จำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในแต่ละกลุ่มธุรกิจวิเคราะห์โดย การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของบริษัทในแต่ละประเภทกลุ่มธุรกิจ

ประเภทกลุ่มธุรกิจ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	58	10.4	4
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	48	8.6	6
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	116	20.8	2
4. อสังหาริมทรัพย์	107	19.2	3
5. ทรัพยากรและพลังงาน	54	9.7	5
6. พาณิชยและบริการ	128	22.9	1
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	47	8.4	7
รวม	558	100.0	

ภาพที่ 4-1 แสดงจำนวนของบริษัท ในแต่ละประเภทกลุ่มธุรกิจ

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในแต่ละประเภทกลุ่มธุรกิจ พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีจำนวนทั้งหมด 558 บริษัท ประกอบด้วย 7 กลุ่มธุรกิจ กลุ่มธุรกิจพาณิชยและบริการ มีจำนวนบริษัทมากที่สุด 128 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.9 รองลงมา คือ กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ 116 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.8 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ 107 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.2 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 58 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.4 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน 54 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.7 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค 48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.6 และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร 47 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 การตรวจสอบค่าผิดปกติ (Outliers) ของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ก่อนทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ

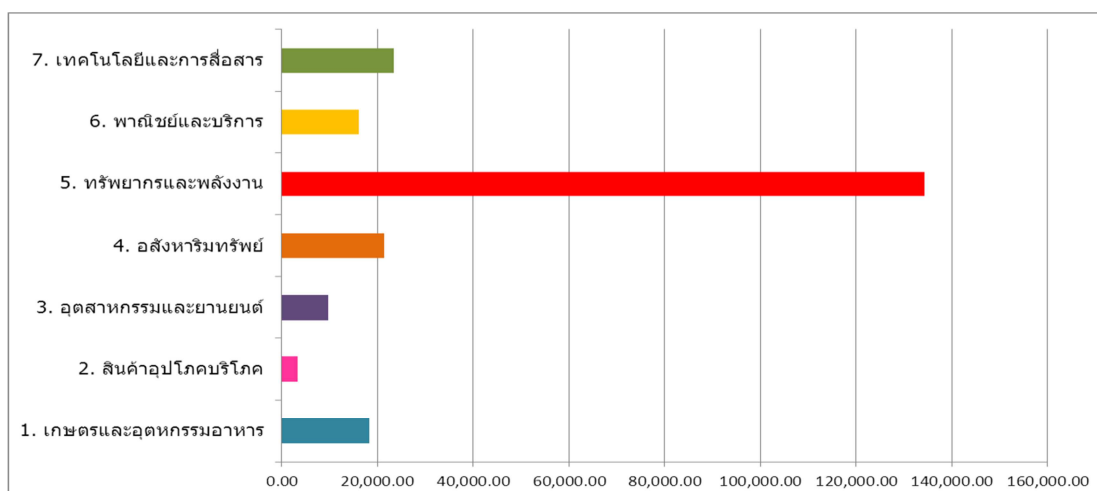
ประเภทกลุ่มธุรกิจ	จำนวนข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนข้อมูล ผิดปกติ	จำนวนข้อมูล ใช้ได้
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	174	1	173
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	144	0	144
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	348	0	348
4. อสังหาริมทรัพย์	321	0	321
5. ทรัพยากรและพลังงาน	162	0	162
6. พาณิชย์และบริการ	384	2	382
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	141	0	141
รวม	1,674	3	1,671

จากตารางที่ 4-2 แสดงข้อมูลการตรวจสอบค่าผิดปกติ (Outliers) ของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,674 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีข้อมูลผิดปกติ จำนวน 1 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีข้อมูลผิดปกติ จำนวน 2 ตัวอย่าง รวมข้อมูลที่มีค่าผิดปกติ (Outliers) จำนวน 3 ตัวอย่าง ดังนั้นจึงเหลือข้อมูลที่น่าไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 1,671 ตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลสินทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ ของกลุ่มธุรกิจบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ (N = 1,671)	
	M (ล้านบาท)	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	18,262.94	4
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	3,417.31	7
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	9,632.59	6
4. อสังหาริมทรัพย์	21,371.55	3
5. ทรัพยากรและพลังงาน	134,286.70	1
6. พาณิชยกรรมและบริการ	16,142.53	5
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	23,455.91	2
ภาพรวม	26,966.98	

ภาพที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-2 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมมีมูลค่าสินทรัพย์ 26,966.98 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีมูลค่าสินทรัพย์มากเป็นอันดับ 1 มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ

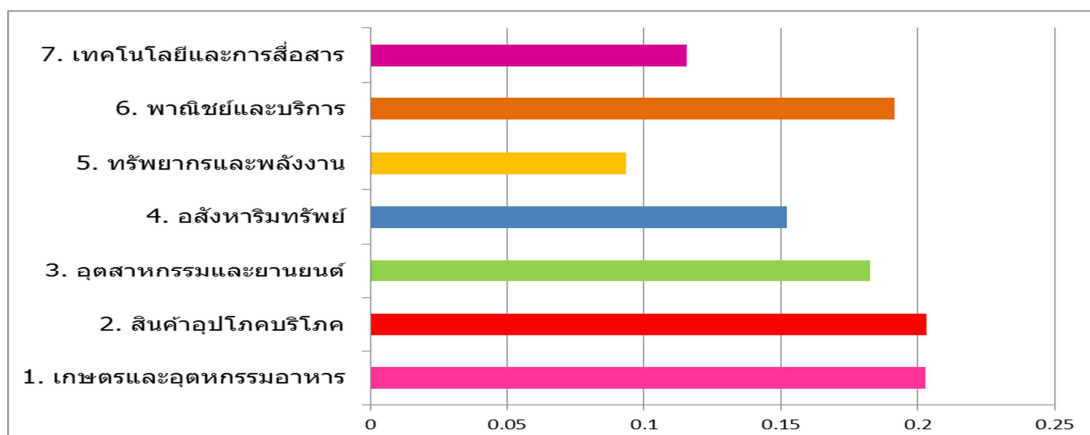
134,286.70 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์
บริษัทละ 23,455.91 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ 21,371.55
ล้านบาท กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ 18,262.94 ล้านบาท
กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ 16,142.53 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจ
อุตสาหกรรมและยานยนต์ มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ 9,632.59 ล้านบาท และกลุ่มธุรกิจสินค้า
อุปโภคบริโภค มูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์บริษัทละ 3,417.31 ล้านบาท ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดง
รายละเอียดดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-4 ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.20	0.21	2
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	0.20	0.24	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	0.18	0.21	4
4. อสังหาริมทรัพย์	0.15	0.19	5
5. ทรัพยากรและพลังงาน	0.09	0.16	7
6. พาณิชย์และบริการ	0.19	0.38	3
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	0.12	0.17	6
ภาพรวม	0.17	0.25	

ภาพที่ 4-3 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือ โดยผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-3 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือ โดยผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือ โดยผู้บริหารของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.17 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร มากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 0.20 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรม มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.20 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.19 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.19 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.15 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.12 และกลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร เท่ากับ 0.09 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลการเลือกให้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกให้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติ Crosstabs ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 ข้อมูลการเลือกใช้บริการตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ		บริษัทผู้สอบบัญชี		
		บริษัท ทั่วไป	บริษัท ขนาดใหญ่	รวม
	Count	13	45	58
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	% within group	22.4%	77.6%	100.0%
	% of total	2.3%	8.1%	10.4%
	Count	24	24	48
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	% within group	50.0%	50.0%	100.0%
	% of total	4.3%	4.3%	8.6%
	Count	57	59	116
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	% within group	49.1%	50.9%	100.0%
	% of total	10.2%	10.6%	20.8%
	Count	50	57	107
4. อสังหาริมทรัพย์	% within group	46.7%	53.3%	100.0%
	% of total	9.0%	10.2%	19.2%
	Count	18	36	54
5. ทรัพยากรและพลังงาน	% within group	33.3%	66.7%	100.0%
	% of total	3.2%	6.5%	9.7%
	Count	58	70	128
6. พาณิชยกรรมและบริการ	% within group	45.3%	54.7%	100.0%
	% of total	10.4%	12.5%	22.9%
	Count	13	34	47
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	% within group	27.7%	72.3%	100.0%
	% of total	2.3%	6.1%	8.4%

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

กลุ่มธุรกิจ	บริษัท	บริษัทผู้สอบบัญชี		
		บริษัท ทั่วไป	บริษัท ขนาดใหญ่	รวม
	Count	233	325	558
รวม	% within group	41.8%	58.2%	100.0%
	% of total	41.8%	58.2%	100.0%

จากตารางที่ 4-5 แสดงข้อมูลการเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 558 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 325 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 58.2 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 233 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 41.8 ซึ่งรายละเอียดแต่ละกลุ่มธุรกิจที่เลือกผู้ตรวจสอบบัญชีมีดังนี้ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีทั้งหมด 58 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 45 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.1 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.3 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีทั้งหมด 48 บริษัท เลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.3 เท่ากันกับการเลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.3 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีทั้งหมด 116 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 59 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.6 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 57 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.2 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีทั้งหมด 107 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 57 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.2 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 50 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีทั้งหมด 54 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 36 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.5 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 18 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.2 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีทั้งหมด 128 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 70 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 58 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.4 และกลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสารมีทั้งหมด 47 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็น

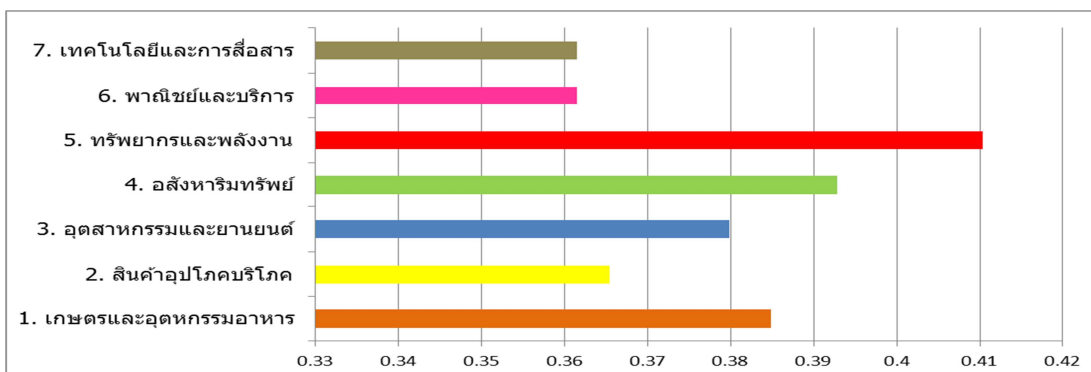
บริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวน 34 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.1 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตอนที่ 5 ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-6 ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.38	0.09	3
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	0.36	0.09	5
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	0.38	0.10	4
4. อสังหาริมทรัพย์	0.39	0.11	2
5. ทรัพยากรและพลังงาน	0.41	0.13	1
6. พาณิชยกรรมและบริการ	0.36	0.12	7
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	0.36	0.11	6
ภาพรวม	0.38	0.11	

ภาพที่ 4-4 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

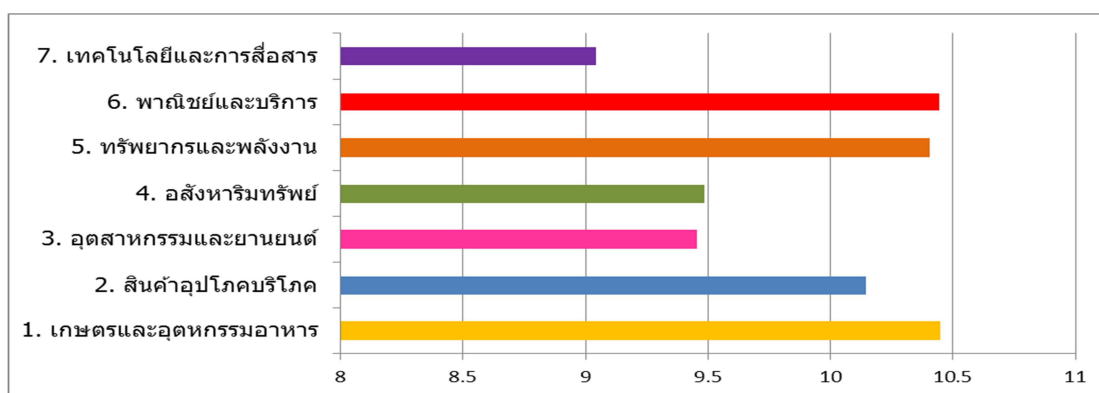
จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-4 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.39 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีสัดส่วนของกรรมการอิสระ มากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 0.41 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์มีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.39 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.38 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.38 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.36 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.36 และกลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.36 ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-5

ตารางที่ 4-7 ข้อมูลค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการ (N = 1,674)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	10.45	2.58	1
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	10.15	2.72	4
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	9.46	2.01	6
4. อสังหาริมทรัพย์	9.49	2.02	5
5. ทรัพยากรและพลังงาน	10.41	2.72	3
6. พาณิชยกรรมและบริการ	10.44	2.76	2
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	9.04	2.09	7
ภาพรวม	9.91	2.45	

ภาพที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการ ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 9.91 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีขนาดของคณะกรรมการ มากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 10.45 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มพาณิชยกรรมและบริการมีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 10.44 กลุ่มธุรกิจ

ทรัพยากรและพลังงานมีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 10.41 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 10.15 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 9.49 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 9.46 และ กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 9.04 ตามลำดับ

ตอนที่ 7 ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติ Crosstabs ซึ่งแสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ		การควบอำนาจในการบริหาร (N = 1,671)		
		ไม่ควบ อำนาจ	ควบอำนาจ	รวม
	Count	31	27	58
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	% within group	53.4%	46.6%	100.0%
	% of total	5.6%	4.8%	10.4%
	Count	25	23	48
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	% within group	52.1%	47.9%	100.0%
	% of total	4.5%	4.1%	8.6%
	Count	54	62	116
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	% within group	46.6%	53.4%	100.0%
	% of total	9.7%	11.1%	20.8%

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

กลุ่มธุรกิจ		การควบอำนาจในการบริหาร (N = 1,671)		
		ไม่ควบอำนาจ	ควบอำนาจ	รวม
4. อสังหาริมทรัพย์	Count	56	51	107
	% within group	52.3%	47.7%	100.0%
	% of total	10.0%	9.1%	19.2%
5. ทรัพยากรและพลังงาน	Count	23	31	54
	% within group	42.6%	57.4%	100.0%
	% of total	4.1%	5.6%	9.7%
6. พาณิชยกรรมและบริการ	Count	64	64	128
	% within group	50.0%	50.0%	100.0%
	% of total	11.5%	11.5%	22.9%
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	Count	21	26	47
	% within group	44.7%	55.3%	100.0%
	% of total	3.8%	4.7%	8.4%
รวม	Count	274	284	558
	% within group	49.1%	50.9%	100.0%
	% of total	49.1%	50.9%	100.0%

จากตารางที่ 4-8 แสดงข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 558 บริษัท บริษัทส่วนมากจะทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 284 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50.90 บริษัทที่ไม่ควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 274 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 49.10 ซึ่งรายละเอียดแต่ละกลุ่มธุรกิจที่ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีดังนี้ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีทั้งหมด 58 บริษัท ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 27 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.80 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีทั้งหมด 48 บริษัท ทำการ

ควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 23 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.10 กลุ่มธุรกิจ
อุตสาหกรรมและยานยนต์มีทั้งหมด 116 บริษัท ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธาน
กรรมการ มีจำนวน 62 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.1 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีทั้งหมด 107 บริษัท
ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 51 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.1 กลุ่ม
ธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีทั้งหมด 54 บริษัท ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธาน
กรรมการ มีจำนวน 31 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.6 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีทั้งหมด 128 บริษัท
ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวน 64 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.5 และ
กลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีทั้งหมด 47 บริษัท ทำการควบอำนาจในการบริหารของประธาน
กรรมการ มีจำนวน 26 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.7

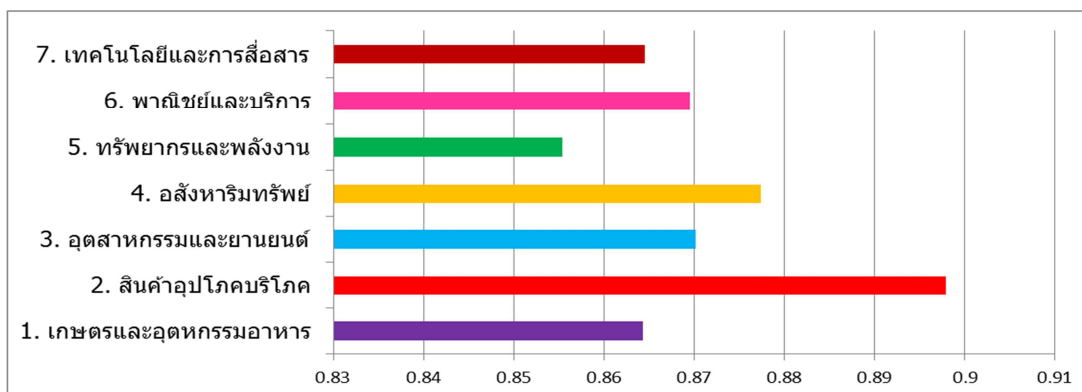
ตอนที่ 8 ข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ของบริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ของบริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-9 ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.86	0.09	6
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	0.90	0.08	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	0.87	0.07	3
4. อสังหาริมทรัพย์	0.88	0.09	2
5. ทรัพยากรและพลังงาน	0.85	0.06	7
6. พาณิชย์และบริการ	0.87	0.09	4
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	0.86	0.07	5
ภาพรวม	0.87	0.08	

ภาพที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวมค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.87 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการมากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 0.90 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.88 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.87 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.87 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.86 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.86 และกลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าร่วมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี

กลุ่มธุรกิจ	ASSET			PESD			NED			BODSIZE			SPTCC			MEET		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
1. เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	14,381.10	16,163.38	18,262.94	0.7607	0.2028	0.2028	0.3848	0.3848	0.3848	10.4483	10.4483	10.4483	0.4655	0.4655	0.4655	0.8233	0.8512	0.8643
2. สินค้าอุปโภค บริโภค	3,234.66	3,351.46	3,417.31	0.2408	0.2031	0.2031	0.3654	0.3654	0.3654	10.1458	10.1458	10.1458	0.4792	0.4792	0.4792	0.8778	0.8812	0.8979
3. อุตสาหกรรมและ ยานยนต์	9,947.50	9,838.38	9,632.59	0.2084	0.1828	0.1828	0.3798	0.3798	0.3798	9.4569	9.4569	9.4569	0.5345	0.5345	0.5345	0.8691	0.8699	0.8702
4. อสังหาริมทรัพย์	16,666.50	18,823.45	21,371.55	0.1639	0.1523	0.1523	0.3928	0.3928	0.3928	9.4860	9.4860	9.4860	0.4766	0.4766	0.4766	0.8668	0.8695	0.8774
5. ทรีพอยการและ พลังงาน	74,408.70	75,698.76	134,286.70	0.1167	0.0935	0.0935	0.4104	0.4104	0.4104	10.4074	10.4074	10.4074	0.5741	0.5741	0.5741	0.8428	0.8519	0.8554
6. พาณิชยและ บริการ	14,348.56	15,854.80	16,142.53	0.1788	0.1915	0.1915	0.3615	0.3615	0.3615	10.4453	10.4453	10.4453	0.5000	0.5000	0.5000	0.8585	0.8623	0.8695
7. เทคโนโลยีและ การสื่อสาร	17,833.28	19,928.03	23,455.90	0.1413	0.1157	0.1157	0.3615	0.3615	0.3615	9.0426	9.0426	9.0426	0.5532	0.5532	0.5532	0.8458	0.8589	0.8645
ภาพรวม	19,031.26	20,264.29	26,966.97	0.2388	0.1685	0.1685	0.3788	0.3788	0.3788	9.9086	9.9086	9.9086	0.5090	0.5090	0.5090	0.8691	0.8772	0.8713

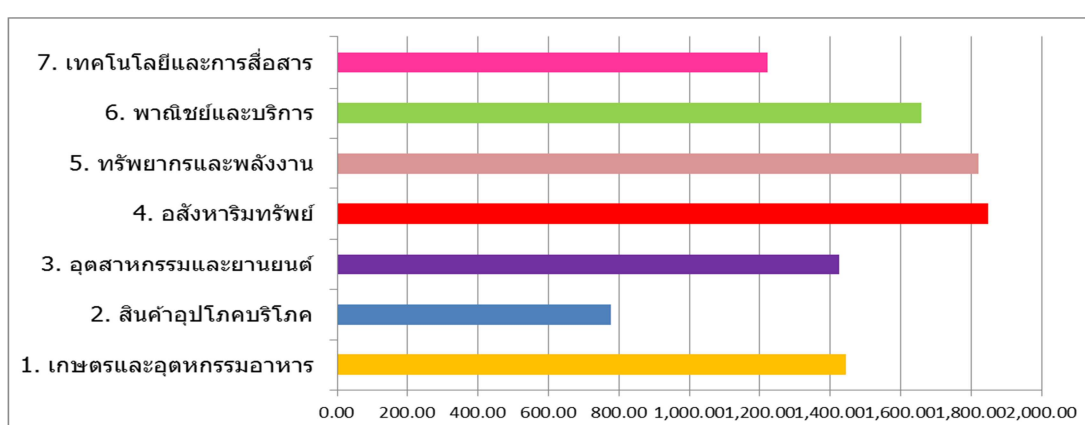
จากตารางที่ 4-10 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2556 พ.ศ. 2557 และ พ.ศ. 2558 ซึ่งแสดงข้อมูลสินทรัพย์ (ASSET) ข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**ตอนที่ 9 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ
(Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**

การวิเคราะห์ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ
(Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M)
และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-7

ตารางที่ 4-11 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ความยั่งยืนขององค์กร ด้านเศรษฐกิจ (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	1,445.17	939.15	4
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	778.25	429.22	7
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	1,426.26	858.75	5
4. อสังหาริมทรัพย์	1,847.34	1,221.40	1
5. ทรัพยากรและพลังงาน	1,821.39	1,222.08	2
6. พาณิชยกรรมและบริการ	1,659.30	1,091.03	3
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	1,223.15	505.90	6
ภาพรวม	2	1,033.28	

ภาพที่ 4-7 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic)
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-7 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมเท่ากับ 1,527.82 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจมากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 1,847.34 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจเท่ากับ 1,821.39 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ 1,659.30 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ 1,445.17 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ 1,426.26 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ 1,223.15 และกลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ เท่ากับ 778.25 ตามลำดับ

ตอนที่ 10 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม

(Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-8

ตารางที่ 4-12 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม

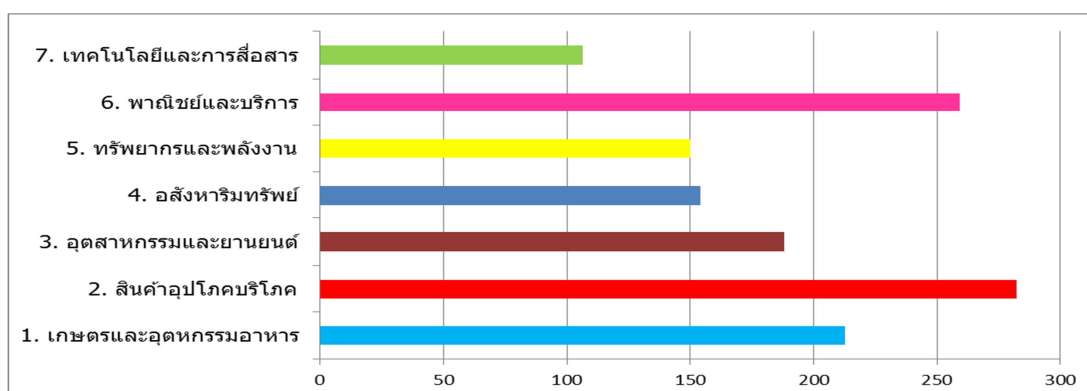
(Environmental)

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ความยั่งยืนขององค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	212.76	159.56	3
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	282.27	205.96	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	188.07	212.03	4
4. อสังหาริมทรัพย์	154.20	97.50	5

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มธุรกิจ	ความยั่งยืนขององค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม (N = 1,671)		
	M	SD	อันดับ
5. ทรัพยากรและพลังงาน	150.18	141.54	6
6. พาณิชย์และบริการ	259.18	256.52	2
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	106.23	72.70	7
ภาพรวม	198.00	193.50	

ภาพที่ 4-8 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-8 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวม เท่ากับ 198.00 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมมากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 282.27 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 259.18 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 212.76 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 188.07

กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 154.20 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 150.18 และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ 106.23 ตามลำดับ

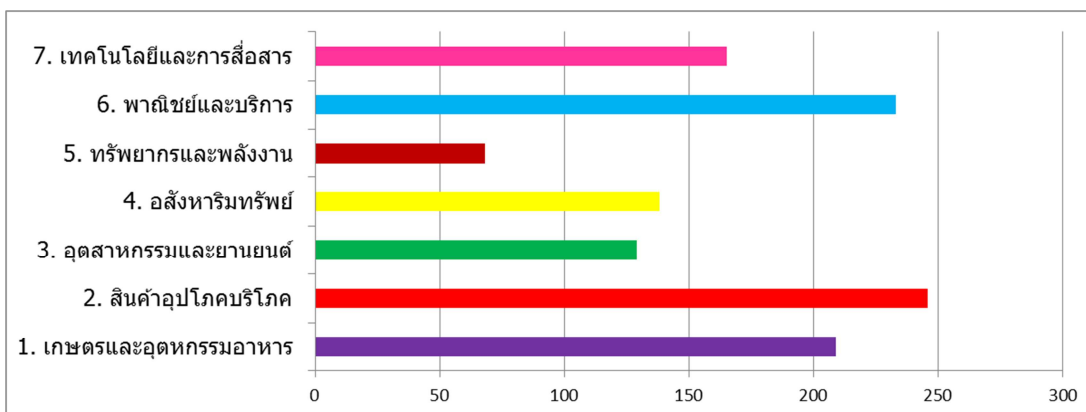
ตอนที่ 11 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social)

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean: M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ซึ่งแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-9

ตารางที่ 4-13 ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มธุรกิจ	ความยั่งยืนขององค์กร ด้านสังคม (N = 1,674)		
	M	SD	อันดับ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	208.74	111.09	3
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	245.60	178.99	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	129.15	123.62	6
4. อสังหาริมทรัพย์	138.20	77.67	5
5. ทรัพยากรและพลังงาน	68.35	57.06	7
6. พาณิชยกรรมและบริการ	232.94	232.00	2
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	165.21	55.22	4
ภาพรวม	170.14	155.59	

ภาพที่ 4-9 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-9 แสดงข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวม เท่ากับ 170.14 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมมากเป็นอันดับ 1 เท่ากับ 245.60 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจพาณิชยกรรมและบริการ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 232.94 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 208.74 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 165.21 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 138.20 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 129.15 และกลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคม เท่ากับ 68.35 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลเพื่อตรวจสอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ และตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression) โดยแนวคิดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีมากกว่า 1 ตัว กับตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ

การพัฒนาอย่างยั่งยืนตาม (Sustainable development) กรอบของ GRI เงื่อนไขในการวิเคราะห์ความถดถอยแบบปกติ โดยทั่วไปมีดังนี้

1. ค่าความคาดหวังของค่าความคลาดเคลื่อน หรือ $E(\epsilon_i) = 0$ (เงื่อนไขข้อนี้เป็นจริงเสมอ)
2. การแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อน ϵ_i สำหรับทุกค่าสังเกตควรมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ (Normality)
3. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงอิสระ (ค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน)
4. ค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนต้องคงที่ทุกค่าของ X
5. ตัวแปรอิสระทุกตัวแปรจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ถ้าตัวแปรอิสระเกิดมีความสัมพันธ์กันเองในตัวแบบเดียวกัน จะเรียกว่าเกิดปัญหา Multicollinearity

เทคนิคที่จะใช้ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรแต่ละชนิด พิจารณาจากค่า P-Value ของค่าสถิติ t สำหรับตัวแปรต่าง ๆ เทียบกับระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรตาม คือ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมีสมการ 3 สมการคือ

ระดับรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มิติด้านเศรษฐกิจ (EC)

$$EC = \beta_0 + \beta_1 \text{PESD} + \beta_2 \text{NED} + \beta_3 \text{BODSIZE} + \beta_4 \text{SPTCC} + \beta_5 \text{MEET} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{DEBT} + \beta_9 \text{ROA} + \beta_{10} \text{Growth} + \epsilon$$

มิติด้านสิ่งแวดล้อม (EN)

$$EN = \beta_0 + \beta_1 \text{PESD} + \beta_2 \text{NED} + \beta_3 \text{BODSIZE} + \beta_4 \text{SPTCC} + \beta_5 \text{MEET} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{DEBT} + \beta_9 \text{ROA} + \beta_{10} \text{Growth} + \epsilon$$

มิติด้านสังคม (SO)

$$SO = \beta_0 + \beta_1 \text{PESD} + \beta_2 \text{NED} + \beta_3 \text{BODSIZE} + \beta_4 \text{SPTCC} + \beta_5 \text{MEET} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{DEBT} + \beta_9 \text{ROA} + \beta_{10} \text{Growth} + \epsilon$$

ตัวแปรตาม

EC = ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ

EN = ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม

SO = ความสัมพันธ์ด้านสังคม

ตัวแปรอิสระ

β_0 = ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร PESD

Stock = ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร

InBoard = ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ

β_3 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร BODSIZE

BSize = ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการบริษัท

β_4 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร SPTCC

DualCEO = ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

β_5 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร MEET

Meet = ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท

β_6 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร ASSET

ASSET = ตัวแปรสินทรัพย์

β_7 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร AUDIT

AUDIT = ตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี

β_8 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร DEBT

DEBT = ตัวแปรอัตราส่วนหนี้สิน

β_9 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร ROA

ROA = ตัวแปรผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

β_{10} = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปร Growth

Growth = ตัวแปรการเติบโตของบริษัท

ε = ค่าความแตกต่างหรือค่าความคลาดเคลื่อน (Error or residual)

สมมติฐานการวิจัย

H₁: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H₂: สัดส่วนของกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H₃: ขนาดของกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H_4 : การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงาน
ความยั่งยืนของกิจการ

H_5 : สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีอิทธิพล ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-14 สรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานตามกรอบ GRI Framework ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน ด้านเศรษฐกิจ (Economic)					ความสอดคล้องกับสมมติฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental)					ความสอดคล้องกับสมมติฐาน ด้านสังคม (Social)				
	H1	H2	H3	H4	H5	H1	H2	H3	H4	H5	H1	H2	H3	H4	H5
	1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	x	✓	x	x	✓	x	✓	x	x	x	x	✓	x	x
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	✓	x	x	x	✓	x	x	x	x	✓	x	x	x	x	✓
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	✓	x	x	✓	✓	x	x	x	x	✓	x	x	x	x	✓
4. อสังหาริมทรัพย์	x	x	x	x	✓	x	x	✓	✓	x	x	✓	✓	x	x
5. ทรัพยากรและพลังงาน	x	x	✓	✓	x	x	x	x	✓	x	x	x	x	x	✓
6. พาณิชย์และบริการ	x	x	x	x	✓	x	x	✓	x	✓	x	x	✓	✓	x
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	x	x	x	x	✓	✓	✓	x	x	x	x	x	x	x	✓
รวม	2	1	1	2	6	1	2	2	2	3	0	2	2	1	4

ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนๆ 12-14 มีดังนี้

ตอนที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic) กับข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึงปี พ.ศ. 2558 วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise โดยวิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ และวิเคราะห์แยกแต่ละกลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานกลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำการศึกษาความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (EC) กับตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน

โดยใช้สมการมิติด้านเศรษฐกิจ

$$EC_{\text{ด้านเศรษฐกิจ}} = \beta_0 + \beta_1 \text{PESD} + \beta_2 \text{NED} + \beta_3 \text{BODSIZE} + \beta_4 \text{SPTCC} + \beta_5 \text{MEET} + \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{DEBT} + \beta_9 \text{ROA} + \beta_{10} \text{Growth} + \varepsilon$$

ซึ่งแสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ

MODEL	Coefficients					Model summary (N = 1,671)						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
MEET	1,041.15	166.17	0.49	6.27	0.00	0.88	0.68	0.68	1,036.8	1.74	906.03	0.00
AUDIT	121.19	51.29	0.11	2.36	0.02				5			
NED	581.87	223.56	0.13	2.60	0.01							
BODSIZE	20.23	10.08	0.12	2.01	0.05							

จากตารางที่ 4-15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 4 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.49, t = 6.27, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.12, t = 2.60, Sig. = 0.01) ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) (ค่า Beta = 0.11, t = 2.01, Sig. = 0.05) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = 0.11, t = 2.36, Sig. = 0.02) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความ

สัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 68.5 (R Square = 0.68) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 1,036.85 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ}} = 581.87 \text{ InBoard} + 20.23 \text{ BSize} + 1041.15 \text{ Meet} + 121.19 \text{ AUDIT} + 1036.85$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ภาพรวม สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-16 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N = 1,671)					รวม
	H1	H2	H3	H4	H5	
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	×	✓	×	×	✓	2
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	✓	×	×	×	✓	2
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	✓	×	×	✓	✓	3
4. อสังหาริมทรัพย์	×	×	×	×	✓	1
5. ทรัพยากรและพลังงาน	×	×	✓	✓	×	2
6. พาณิชย์และบริการ	×	×	×	×	✓	1
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	×	×	×	×	✓	1
8. วิเคราะห์ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ	×	✓	✓	×	✓	3
รวม	2	2	2	2	7	

จากตารางที่ 4-16 แสดงข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พิจารณาการสอดคล้องกับสมมติฐาน พบว่า กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 3 ข้อ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 2 ข้อ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 1 ข้อวิเคราะห์ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 3 ข้อ

พิจารณาความสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ H5 มีความสอดคล้องทั้งหมด 6 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H1 และข้อ H4 มีความสอดคล้องทั้งหมด 2 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H2 และข้อ H3 มีความสอดคล้องทั้งหมด 1 กลุ่มธุรกิจ

ตารางที่ 4-17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
InBoard	2221.42	739.24	0.510	3.00	0.01	0.84	0.71	0.70	935.56	1.58	207.75	0.00
Meet	666.84	335.83	0.337	1.99	0.05							

จากตารางที่ 4-17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.51, t = 3.00, Sig. = .00) และตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.34, t = 1.99, Sig. = 0.05) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.7 (R Square = .71) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 935.56 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร}} = 2221.42\text{InBoard} + 666.84\text{Meet} + 935.56$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	778.90	51.80	0.79	15.04	0.00	0.88	0.77	0.77	427.35	1.95	238.90	0.000
Stock	334.56	140.34	0.12	2.38	0.02							

จากตารางที่ 4-18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.79, t = 15.04, Sig. = 0.000) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) (ค่า Beta = 0.125, t = 2.38, Sig. = 0.02) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 77.10 (R Square = 0.77) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 427.35 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค}} = 334.56\text{Stock} + 778.90\text{Meet} + 427.35$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับสมมติฐาน H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	1814.74	157.46	0.95	11.52	0.00	0.86	0.74	0.740	848.43	2.00	248.22	0.00
DEBT	0.001	0.001	0.07	2.44	0.01							
Stock	791.50	245.99	0.14	3.22	0.00							
DualCEO	-229.23	102.35	-0.21	-2.24	0.03							

จากตารางที่ 4-19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 4 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.95, t = 11.525, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.07, t = 2.443, Sig. = 0.01) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (PESD) (ค่า Beta = 0.14, t = 3.22, Sig. = 0.00) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) (ค่า Beta = -0.21, t = -2.24, Sig. = 0.03) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 74.3 (R Square = 0.74) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 848.43 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์}} = 1814.74\text{Meet} + 0.00\text{DEBT} + 791.50\text{Stock} - 29.23\text{DualCEO} + 848.43$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ สอดคล้องกับสมมติฐาน H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
MEET	1264.59	237.11	0.50	5.33	0.00	0.84	0.70	0.70	1206.27	2.25	379.94	0.00
AUDIT	474.85	129.69	0.35	3.66	0.00							

จากตารางที่ 4-20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.50, t = 5.33, Sig. = 0.00) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = 0.35, t = 3.66, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.4 (R Square = 0.70) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1206.27 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์}} = 1264.59\text{Meet} + 474.85\text{AUDIT} + 1206.27$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
DualCEO	577.44	134.22	0.40	4.30	0.00	0.84	0.70	0.69	1207.03	1.57	124.29	0.00
BSize	87.23	18.66	0.43	4.67	0.00							
DEBT	0.01	0.00	0.10	2.20	0.03							

จากตารางที่ 4-21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานพบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (Stock) (ค่า Beta = 0.4, t = 4.30, Sig. = 0.00) ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSize) (ค่า Beta = 0.43, t = 4.67, Sig. = 0.00) และตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.10, t = 2.203, Sig. = 0.03) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.1 (R Square = 0.70) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1207.03 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน}} = 577.44\text{DualCEO} + 87.23\text{BSize} + 0.01\text{DEBT} + 1207.03$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานสอดคล้องกับสมมติฐาน H3: ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSize) และ H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic)
วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	1,830.47	65.22	0.81	28.06	0.00	0.85	0.72	0.72	1,045.25	1.85	500.41	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.11	3.78	0.00							

จากตารางที่ 4-22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ พบว่ามีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการบริษัท (Meet) (ค่า Beta = 0.81, t = 28.06, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.11, t = 3.78, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 72.4 (R Square = 0.72) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1045.25 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ}} = 1830.47\text{Meet} + 0.00\text{ASSET} + 1045.25$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-23 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	1408.00	49.23	0.92	28.60	0.00	0.92	0.85	0.85	507.02	1.98	818	0.00

จากตารางที่ 4-23 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 1 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (Meet) (ค่า Beta = 0.92, t = 28.60, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 85.4 (R Square = 0.58) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 507.02 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร}} = 1408.00\text{Meet} + 507.02$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสารสอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตอนที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กับตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ตัวแปรข้อมูลการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และตัวแปรข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-2558 วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise โดยวิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ และวิเคราะห์แยกแต่ละกลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารทำการศึกษาความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (EN) กับตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว เพื่อพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้สมการมิติด้านสิ่งแวดล้อม

$$EN_{\text{มิติด้านสิ่งแวดล้อม}} = \beta_0 + \beta_1\text{Stock} + \beta_2\text{InBoard} + \beta_3\text{BSize} + \beta_4\text{DualCEO} + \beta_5\text{Meet} + \beta_6\text{ASSET} + \beta_7\text{AUDIT} + \beta_8\text{DEBT} + \beta_9\text{ROA} + \beta_{10}\text{Growth} + \varepsilon$$

ซึ่งแสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-24 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ

MODEL	Coefficients					Model summary (N = 1,671)						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
	178.35	24.05	0.56	7.42	0.00	0.72	0.53	0.52	190.89	1.28	369.72	0.00
BSize	7.17	1.88	0.26	3.81	0.00							
ASSET	0.00	0.00	0.05	3.15	0.00							
DEBT	0.00	0.00	0.05	3.15	0.00							
AUDIT	-21.65	9.44	-0.13	-2.29	0.00							

จากตาราง 4-24 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 5 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = .564, t = 7.42, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) (ค่า Beta = 0.26, t = 3.81, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.05, t = 3.15, Sig. = 0.00) ตัวแปร (DEBT) (ค่า Beta = 0.05, t = 3.15, Sig. = 0.00) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = -0.13, t = -2.29, Sig. = 0.02) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 52.6 (R Square = 0.53) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 190.89 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{ภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม}} = 178.358\text{Meet} + 7.17\text{BSize} - 1.65\text{AUDIT} + 190.89$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ภาพรวม สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ(InBoard) H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-25 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N = 1,671)					รวม
	H1	H2	H3	H4	H5	
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	×	✓	×	×	×	1
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	×	×	×	×	✓	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	×	×	×	×	✓	1
4. อสังหาริมทรัพย์	×	×	✓	✓	×	2

ตารางที่ 4-25 (ต่อ)

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N = 1,671)					รวม
	H1	H2	H3	H4	H5	
5. ทรัพยากรและพลังงาน	×	×	×	✓	×	1
6. พาณิชยกรรมและบริการ	×	×	✓	×	✓	2
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	✓	✓	×	×	×	2
8. วิเคราะห์ภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม	×	✓	✓	×	✓	3
รวม	1	3	3	2	4	

จากตารางที่ 4-25 แสดงข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พิจารณาการสอดคล้องกับสมมติฐานพบว่า กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจพาณิชยกรรมและบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 2 ข้อ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารสินค้าอุปโภคบริโภคอุตสาหกรรมและยานยนต์ทรัพยากรและพลังงานมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 1 ข้อ

พิจารณาความสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นรายข้อพบว่าข้อ H1 มีความสอดคล้อง 1 กลุ่มธุรกิจและภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อมข้อ H2 และ H3 มีความสอดคล้องทั้งหมด 2 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H4 มีความสอดคล้องทั้งหมด 2 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H5 มีความสอดคล้องทั้งหมด 3 กลุ่มธุรกิจ

ตารางที่ 4-26 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ในด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
InBoard	544.52	29.90	0.81	18.21	0.00	0.81	0.66	0.65	155.66	1.60	331.71	0.00

จากตารางที่ 4-26 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 1 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปร = ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.81, t = 18.21, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 65.7 (R Square = 0.66) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 155.66 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร}} = 544.52\text{InBoard} + 155.66$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-27 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ในด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	292.42	20.01	0.76	14.61	0.00	0.82	0.68	0.68	197.89	0.68	1.36	1.96
ROA	3.61	1.30	0.14	2.77	0.01							

จากตารางที่ 4-27 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.76, t = 14.61, Sig. = 0.00) และตัวแปรข้อมูลผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) (ค่า Beta = 0.14, t = 2.77, Sig. = 0.01) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 68.1 (R Square = 0.68) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 197.89 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค}} = 292.42\text{Meet} + 3.61\text{ROA} + 197.89$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-28 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	108.08	39.64	0.33	2.73	0.01	0.71	0.50	0.5	200.82	1.90	114.93	0.00
DEBT	0.00	0.00	0.20	5.29	0.00							
AUDIT	56.79	21.73	0.32	2.61	0.01							

จากตารางที่ 4-28 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.33, t = 2.73, Sig. = 0.01) ตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.20, t = 5.29, Sig. = 0.00) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = 0.32, t = 2.61, Sig. = 0.01) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 50.0 (R Square = 0.50) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 200.82 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์}} = 108.08\text{Meet} + 0.00\text{DEBT} + 56.79\text{AUDIT} + 200.82$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Bsize	11.10	1.48	0.59	7.52	0.00	0.86	0.73	0.73	94.48	2.07	291.88	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.10	3.18	0.00							
DualCEO	26.68	8.60	0.23	3.10	0.00							

จากตารางที่ 4-29 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) (ค่า Beta = 0.59, t = 7.52, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.10, t = 3.18, Sig. = 0.00) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) (ค่า Beta = 0.23, t = 3.10, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 73.4 (R Square = 0.73) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 94.48 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์}} = 11.10BSize + 26.68DualCEO + 94.48$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สอดคล้องกับสมมติฐาน H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
DualCEO	86.56	7.23	0.64	11.97	0.00	0.78	0.61	0.60	129.43	1.34	83.10	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.27	5.42	0.00							
DEBT	0.00	0.00	0.10	2.03	0.04							

จากตารางที่ 4-30 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) (ค่า Beta = 0.64, t = 11.97, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.27, t = 5.42, Sig. = 0.00) และตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.10, t = 2.03, Sig. = 0.04) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 61.1 (R Square = 0.61) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 129.43 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน}} = 86.56\text{DualCEO} + 0.00\text{DEBT} + 129.43$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน สอดคล้องกับสมมติฐาน H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ในด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
BSize	5.47	4.38	0.16	1.25	0.21	0.77	0.59	0.59	233.11	0.59	185.01	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.28	7.50	0.00							
Meet	193.62	52.49	0.46	3.69	0.00							

จากตารางที่ 4-31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) (ค่า Beta = 0.59, t = 7.5, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.10, t = 3.18, Sig. = 0.02) และตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) (ค่า Beta = 0.23, t = 3.10, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 59.3 (R Square = 0.59) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 233.11 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ}} = 5.470\text{BSize} + 0.00\text{ASSET} + 193.62\text{Meet} + 233.11$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ สอดคล้องกับสมมติฐาน H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-32 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพัทธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R Square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
InBoard	254.57	18.54	0.75	13.73	0.00	0.85	0.72	0.72	68.07	1.69	180.94	0.00
Stock	97.38	32.56	0.16	2.99	0.00					1.18		

จากตารางที่ 4-32 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร พบว่า มีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) (ค่า Beta = 0.16, t = 2.99, Sig. = 0.00) และตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.75, t = 13.73, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ได้ร้อยละ 72.22 (R Square = 0.72) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 68.07 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร}} = 97.38\text{Stock} + 254.57\text{InBoard} + 68.07$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ สอดคล้องกับสมมติฐาน H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) และ H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตอนที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social) กับตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (Stock) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) ตัวแปรข้อมูลการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) และตัวแปรข้อมูลสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-2558 วิเคราะห์โดยสถิติ Regression ด้วยวิธี Stepwise โดยวิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ และวิเคราะห์แยกแต่ละกลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำการศึกษาความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (SO) กับตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน โดยใช้สมการมิติด้านสังคม

$$SO_{\text{มิติด้านสังคม}} = \beta_0 + \beta_1 \text{PESD} + \beta_2 \text{NED} + \beta_3 \text{BODSIZE} + \beta_4 \text{SPTCC} + \beta_5 \text{MEET} + \\ \beta_6 \text{ASSET} + \beta_7 \text{AUDIT} + \beta_8 \text{DEBT} + \beta_9 \text{ROA} + \beta_{10} \text{Growth} + \varepsilon$$

ซึ่งแสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4-33 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ

MODEL	Coefficients					Model summary (N = 1,671)						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	111.34	16.76	0.42	6.64	0.00	0.75	0.56	0.56	153.25	1.27	1,056.79	0.00
BSize	7.47	1.44	0.33	5.20	0.00							

จากตารางที่ 4-33 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ พบว่ามีตัวแปรอิสระ จำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปร สัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (Meet) (ค่า Beta = 0.42, t = 6.64, Sig. = 0.00) ตัวแปร ข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BSize) (ค่า Beta = 0.33, t = 5.20, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระ ทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 55.8 (R Square = 0.56) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 153.25 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{มิติด้านสังคมภาพรวม}} = 111.34\text{Meet} + 7.467\text{BSize} + 153.25$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) ภาพรวม สอดคล้องกับสมมติฐาน H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-34 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสังคม (Social) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N = 1,671)					
	H1	H2	H3	H4	H5	รวม
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	x	✓	x	x	x	1
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	x	x	x	x	✓	1
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	x	x	x	x	✓	1
4. อสังหาริมทรัพย์	x	✓	✓	x	x	2
5. ทรัพยากรและพลังงาน	x	x	x	x	✓	1
6. พาณิชยกรรมและบริการ	x	x	✓	✓	x	2

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N = 1,671)					รวม
	H1	H2	H3	H4	H5	
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	x	x	x	x	✓	1
8. วิเคราะห์ภาพรวมด้านสังคม	x	x	✓	x	✓	2
รวม	0	2	3	1	5	

จากตารางที่ 4-34 แสดงข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านสังคม (Social) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พิจารณาการสอดคล้องกับสมมติฐาน พบว่า กลุ่มธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีความสอดคล้องกับสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 1 ข้อ

พิจารณาความสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ H2 มีความสอดคล้องทั้งหมด 2 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H3 มีความสอดคล้องทั้งหมด 3 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H4 มีความสอดคล้องทั้งหมด 1 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H5 มีความสอดคล้องทั้งหมด 5 กลุ่มธุรกิจ

ตารางที่ 4-35 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
InBoard	528.25	21.30	0.88	24.80	0.00	0.88	0.78	0.78	110.88	1.97	615.26	0.00

จากตารางที่ 4-35 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.88, t = 24.80, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 78.1 (R Square = 0.78) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 110.88 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรม}} = 528.25\text{InBoard} + 110.88$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมสอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-36 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	274.67	16.19	0.82	16.97	0.00	0.82	0.67	0.67	175.06	2.01	287.85	0.00

จากตารางที่ 4-36 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) (ค่า Beta = 0.82, t = 16.97, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 66.8 (R Square = 0.67) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 175.06 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค}} = 274.67\text{Meet} + 175.06$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-37 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
 กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	149.54	7.47	0.73	20.01	0.00	0.73	0.54	0.53	121.74	1.80	400.41	0.00

จากตารางที่ 4-37 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) (ค่า Beta = 0.73, t = 20.01, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 53.6 (R Square = 0.54) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 121.74 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์}} = 149.54\text{Meet} + 121.74$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์สอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-38 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
InBoard	179.35	27.96	0.46	6.41	0.00	0.87	0.76	0.76	77.21	1.73	515.57	0.00
BSize	6.99	1.18	0.43	5.93	0.00							

จากตารางที่ 4-38 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) (ค่า Beta = 0.46, t = 6.41, Sig. = 0.00) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) (ค่า Beta = 0.43, t = 5.93, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 76.4 (R Square = 0.76) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 77.21 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์}} = 179.35\text{InBoard} + 6.987\text{BSize} + 77.21$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) และ H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) มีผลกระทบต่อ การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผย รายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-39 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	79.91	5.17	0.77	15.45	0.00	0.77	0.60	0.59	56.48	1.87	238.62	0.00

จากตารางที่ 4-39 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) (ค่า Beta = 0.77, t = 15.45, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 59.7 (R Square = 0.60) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 56.48 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน}} = 79.91\text{Meet} + 56.48$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานสอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-40 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
BSize	15.10	2.81	0.50	5.36	0.00	0.74	0.55	0.55	219.80	1.22	158.25	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.14	3.47	0.00							
DualCEO	40.86	18.10	0.2	2.26	0.02							

จากตารางที่ 4-40 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE) (ค่า Beta = 0.5, t = 5.36, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.14, t = 3.47, Sig. = 0.00) ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) (ค่า Beta = 0.20, t = 2.26, Sig. = 0.02) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 55.5 (R Square = 0.55) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 219.80 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ}} = 15.10BSize + 0.00ASSET + 40.86DualCEO + 219.80$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการสอดคล้องกับสมมติฐาน H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และ H4: การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4-41 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์
 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร

MODEL	Coefficients					Model summary						
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	F	Sig.
Meet	190.52	5.31	0.95	35.86	0.00	0.95	0.90	0.90	54.72	0.96	1285.62	0.00

จากตารางที่ 4-41 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) (ค่า Beta = 0.95, t = 35.86, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) ได้ร้อยละ 90.2 (R Square = 90.2) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 54.72 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$SO_{\text{กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร}} = 190.52\text{Meet} + 54.72$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารสอดคล้องกับสมมติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 ศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 ศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีจำนวนทั้งหมด 558 บริษัท ประกอบด้วย 7 กลุ่มธุรกิจ กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีจำนวนบริษัทมากที่สุด 128 บริษัท รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ 116 บริษัท กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ 107 บริษัท กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 58 บริษัท กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน 54 บริษัท กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค 48 บริษัทและกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร 47 บริษัท ตามลำดับ

ข้อมูลค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยมูลค่าสินทรัพย์ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวมมีมูลค่าสินทรัพย์ 26,966.98 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีมูลค่าสินทรัพย์มากที่สุด กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีมูลค่าเฉลี่ยสินทรัพย์น้อยที่สุด

ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารเท่ากับ 0.17 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารมากที่สุด กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารน้อยที่สุด

ข้อมูลการเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 558 บริษัท ส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ มีจำนวนร้อยละ 58.2 ส่วนที่เลือกใช้บริษัทผู้สอบบัญชีทั่วไป มีจำนวนร้อยละ 41.8

ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนของกรรมการอิสระ ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมสัดส่วนของกรรมการอิสระ เท่ากับ 0.38 กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีสัดส่วนของกรรมการอิสระมากที่สุด กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีสัดส่วนของกรรมการอิสระน้อยที่สุด

ข้อมูลค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยขนาดของคณะกรรมการของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมขนาดของคณะกรรมการ เท่ากับ 9.91 กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีขนาดของคณะกรรมการมากที่สุด กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีขนาดของคณะกรรมการน้อยที่สุด

ข้อมูลการคววอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด 558 บริษัท บริษัทส่วนมากจะทำการคววอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวนร้อยละ 50.9 บริษัทที่ไม่คววอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ มีจำนวนร้อยละ 49.1

ข้อมูลค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวมค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ เท่ากับ 0.87 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการมากที่สุด กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการน้อยที่สุด

ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ (Economic) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวม เท่ากับ 1,527.82 กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI

Framework ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจน้อยที่สุด

ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม เท่ากับ 198 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตาม GRI Framework ด้านสังคม (Social) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในภาพรวม เท่ากับ 170.14 กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมมากที่สุด กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมน้อยที่สุด

สรุปได้ว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการพบว่า กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีจำนวนบริษัทมากที่สุด กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีมูลค่าสินทรัพย์มากที่สุด กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหารมากที่สุด บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนมากเลือกใช้ผู้ตรวจสอบบัญชี ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีสัดส่วนของกรรมการอิสระมากที่สุด กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีขนาดของคณะกรรมการมากที่สุด การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ บริษัทส่วนมากจะทำการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการมากที่สุด กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านเศรษฐกิจมาก กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุดกลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรตาม GRI Framework ด้านสังคมมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ข้อที่ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ และตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย สามารถสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผล

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (Economic)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ (Economic) มากที่สุด คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (Inboard) ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) ตามลำดับ

พิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พบว่า แต่ละกลุ่มธุรกิจจะมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ (Economic) แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ คือ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ คือ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (InBoard) ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ คือ ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจคือตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจคือตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental)

มากที่สุด คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) ตามลำดับ

พิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พบว่า แต่ละกลุ่มธุรกิจจะมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (Stock) และตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสังคม (Social)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสังคม (Social) มากที่สุดคือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) ตามลำดับ

พิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านสังคม (Social) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พบว่า แต่ละกลุ่มธุรกิจจะมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสังคม (Social) แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสังคม คือ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วม

ประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจสหกรณ์การเกษตรมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (InBoard) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงานมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือ ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BSize) และตัวแปรการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (DualCEO) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คือตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (Meet)

อภิปรายผล

1. สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร

สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ ผู้บริหารที่ถือหุ้นมาก และมีอำนาจในการบริหารของบริษัทมีลักษณะในการบริหารแบบครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย สถิตย์มั่นวิวัฒน์ (2548) พบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นเครือญาติกันสูงสุด คือ กลุ่มสินค้ากลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และอสังหาริมทรัพย์ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในด้านเศรษฐกิจ คือ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และอสังหาริมทรัพย์ และในด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสาร

2. สัดส่วนของกรรมการอิสระ

สัดส่วนของกรรมการอิสระมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ กรรมการอิสระที่มาจากบุคคลภายนอก จะทำให้การตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงานมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunn (1983) ซึ่งพบว่า กรรมการอิสระที่เป็นบุคคลภายนอกนั้นจะช่วยให้กิจการมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในด้านเศรษฐกิจ คือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ส่วนในด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสาร และในด้านสังคม คือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์

3. ขนาดของกรรมการบริษัท

ขนาดของกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ

คณะกรรมการมีส่วนสำคัญในการบริหารเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพราะมีส่วนในการกำกับการบริหารและดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจการ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในด้านเศรษฐกิจ คือ กลุ่มทรัพยากรและพลังงาน ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และในด้านสังคม คือ อสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มพาณิชย์และบริการ

4. การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ

การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ โครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ส่วนใหญ่มักจะเป็นบริษัทที่มีพื้นฐานมาจากบริษัทครอบครัว ผู้ลงทุนภายนอกไม่ทราบโครงสร้างการถือหุ้น และอำนาจควบคุมของบริษัทและบริษัทในกลุ่มอย่างชัดเจน การแยกตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานบริหารที่ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกันนั้น เป็นการแบ่งแยกหน้าที่ในด้านนโยบายและหน้าที่ในการบริหารออกจากกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิกร ภูมิวัฒน์ (2552) ซึ่งพบว่า การแยกกันของประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการใหญ่ มีแรงกระตุ้นจากผลประโยชน์ในการแสดงผลประกอบการที่ดีของกิจการ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในด้านเศรษฐกิจ คือ กลุ่มอุตสาหกรรมและยานยนต์ และกลุ่มทรัพยากรและพลังงาน ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มทรัพยากรและพลังงาน และในด้านสังคม คือ กลุ่มพาณิชย์และบริการ

5. สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม

สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการบริษัทเพื่อจะได้อำนาจรับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัท และอนุมัติในสิ่งที่คณะกรรมการทำแทนตน เช่น อนุมัติงบการเงิน เป็นต้น เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ เป็นโอกาสที่ผู้ถือหุ้นและกรรมการจะได้มาพูดคุย พบปะและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น โดยเฉพาะในยุคที่ถือว่าบริษัทจะต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะต้องมีข้อพึงปฏิบัติที่ดี ฉะนั้นจำนวนในการจัดประชุมจึงมีผลต่อการจัดทำรายงานทางการเงิน และส่งผลกระทบต่องบการเงินที่แสดงออกมาได้ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในด้านเศรษฐกิจทุกกลุ่ม อุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มทรัพยากรและพลังงาน ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มพาณิชย์และบริการ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ และในด้านสังคม คือ กลุ่มพาณิชย์และบริการ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มทรัพยากรและพลังงาน และกลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสาร

ผลการวิจัยเรื่องผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการในครั้งนี้ มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Giovanna and Antonio (2010) ศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการเปิดเผยการพัฒนาอย่างยั่งยืนศึกษามิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม งานวิจัยพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรที่ส่งผล คือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) คณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate CS_Et) บริษัทมีชื่อเสียงอยู่ดัชนี DowJones (DJSI) และขนาดยอดขายสุทธิ (SIZE) การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านสิ่งแวดล้อม ตัวแปรที่ส่งผล คือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรมิติด้านสังคม ตัวแปรที่ส่งผล คือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) และความเสียด้านตลาด (Beta) มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Muhammad and Zulkipli (2015) ศึกษาเรื่องความยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนทรัพย์สินในตลาดหลักทรัพย์ของมาเลเซีย เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ของมาเลเซีย ในมิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม งานวิจัยพบว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัทอสังหาริมทรัพย์ในมาเลเซีย ใช้กลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility) และกลยุทธ์ความยั่งยืนโดยความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Satisfaction of stakeholders) ส่วนการเปิดเผยข้อมูลมิติด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคมอยู่ในระดับต่ำ แต่มีแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลมิติด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคมที่เพิ่มขึ้นและมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Dinithi et al (2016) ศึกษาเรื่องรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยศรีลังกา ศึกษามิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม งานวิจัยพบว่า บริษัทชั้นนำในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศศรีลังกา มีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะทั้ง 3 มิติ คือ มิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสิ่งแวดล้อม มิติทางด้านสังคม และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของบริษัท คือ มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market) และจำนวนพนักงานของบริษัท (Employees)

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการพิจารณาตามมิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืนของกิจการแตกต่างกัน และตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืนของกิจการ พิจารณาตามกลุ่มกิจการ มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืนของกิจการแตกต่างกัน ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของผู้ศึกษาก่อนหน้านี้ ได้แก่ Giovanna and Antonio (2010); Zahid and Zulkipli (2015); Dinithi et al (2016)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

งานวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนของกิจการ ที่ศึกษานี้มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรองรับจึงมีความตรงภายในและความตรงภายนอกตามหลักของสถิติการวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำงานวิจัยนี้ไปศึกษาข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพิจารณาการบริหารงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และชี้แนะแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของกิจการ โดยออกข้อกำหนดในการเปิดเผยการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเปิดเผยข้อมูลในรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามกรอบ GRI มาเป็นแนวทางในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางในการผลักดันให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการดำเนินงานที่ดี มีความโปร่งใส รวมถึงมีความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนด้วย

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนำผลงานวิจัยมาใช้ในการบริหารงานของบริษัท โดยนำตัวแปรและสมการถดถอยมาเป็นจุดเน้นในการบริหารบริษัทให้สอดคล้องกับกลุ่มธุรกิจของตัวเอง โดยเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี และเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามกรอบ GRI เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินงานของกิจการเพื่อให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่น และช่วยให้เกิดประโยชน์ในการตัดสินใจ อันก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของกิจการ เช่น ให้ความสำคัญกับนโยบายเพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการในระยะยาว เป็นต้น

นักลงทุน นำผลงานวิจัยมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนซื้อหุ้นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพิจารณาจากการบริหารงานสอดคล้องกับตัวแปรที่ส่งต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการ เพื่อผลประโยชน์ของนักลงทุนเองที่จะตัดสินใจที่ถูกต้องในการเลือกซื้อหุ้นในบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีและมีการเปิดเผยในรายงานประจำปีของกิจการ เพราะภาพลักษณ์ของกิจการเป็นสิ่งแรกที่นักลงทุนเลือกลงทุน และเป็นภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของนักลงทุนที่มีต่อกิจการ ซึ่งรวมถึงด้านการบริหาร และการจัดการของกิจการด้วย เช่น นักลงทุนได้มีโอกาสได้รับทราบนโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการที่ศึกษาครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อรายงานความยั่งยืนของกิจการในแต่ละมิติ ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไปควรจะทำการศึกษาว่า มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคม จะส่งผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างไร โดยอาจจะเพิ่มกลุ่มประชากรเพิ่มเติม คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน และประกันภัยเพิ่ม

2.2 ในการศึกษาครั้งนี้ เก็บข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ เช่น แบบ 56-1 รายงานประจำปีของกิจการ เป็นต้น การศึกษาในครั้งต่อไปควรเพิ่มวิธีการวิจัยอื่น ๆ เช่น การส่งแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้บริหารของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3 เพื่อให้เห็นแนวโน้ม และจะได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน การศึกษาครั้งต่อไปอาจจะศึกษาในช่วงระยะเวลาที่มากขึ้น เช่น จาก 3 ปี เป็น 5 ปี เพื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี กับการเปิดเผยรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามกรอบ GRI ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร

บรรณานุกรม

- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2556). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- กรัณท์รัตน์ บุญญวัฒน์ และศักดา มาฉวนพัฒน์. (2554). โครงสร้างการถือหุ้นและคุณภาพของรายงานทางการเงิน. *วารสารนักบริหาร (Executive Journal)*, 1(1), 152-158.
- กิตติชัย สถิตมันน์วิวัฒน์. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกควบคุมตามหลักการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรวุฒิ ขอบพิเชียร. (2548). อิทธิพลกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของธุรกิจ กับระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 1(1), 69-95.
- จักรวุฒิ ขอบพิเชียร. (2552). ผลกระทบของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจในรายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 1(1), 85-107.
- จิตาภรณ์ สีนจรรุสศักดิ์. (2556). *การทุจริตโดยการตกแต่งงบการเงิน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จินตวิชัย ภูพณิษฐ์. (2553). *การกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิรณา โฉมจันทร์. (2550). *การจัดการกำไรและการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนวัฒน์ เงินลิ้ม. (2552). *การวิเคราะห์คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ชัยญพัทธ์ เทศประสิทธิ์รัฐา. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี และโอกาสในการตกแต่่งกำไร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีรพร ทองชะ โขค. (2556). โมเดลความสัมพันธ์สาเหตุของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การกำกับดูแลกิจการ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความรับผิดชอบต่อสังคมของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์: การทบทวนวรรณกรรม. *วารสารนักบริหาร (Executive Journal)*, 33(2), 80-88.
- นิพันธ์ เห็น โชคชัยชนะ. (2558). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 11(30), 78-84.
- เบญจวรรณ ชาติจิโฮ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี ความเชื่อมั่นต่องบการเงินและภาพลักษณ์ขององค์กรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุษบา ว่องพรรณงาม. (2543). การหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับขนาดของธนาคารพาณิชย์ไทย. วิทยานิพนธ์ธุรกิจบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์. (2555). ความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลบัญชี โครงการจัดทำข้อมูลองค์ความรู้วงดที่นิยามธุรกิจ. *วารสารนักบริหาร (Executive Journal)*, 32(1), 39-50.
- ปวดี เชาวน์พานิช. (2549). ศึกษาผลกระทบของความรู้ความสามารถของนักบัญชี และการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อความน่าเชื่อถือในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัญญา ฉายะจินดาวงศ์, และรัชณี ภู่อระกุล. (2545). ธรรมาภิบาล (Good governance) กับสังคมไทย. *วารสารดำรงราชานุภาพ*, 21(3), 28-32.
- พรพิศ จันทจรุฑกร. (2548). การกำกับดูแลกิจการและคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2556). ทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 36(137), 38-50.

- รัตเกล้า วิชญชาติ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มของกิจการและบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทในการกำกับดูแลกิจการที่ดี กรณีศึกษา: บริษัทในกลุ่มธนาคารและสถาบันการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระยะเวลา 3 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วาสนา จันทร์ศรี. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2559). วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย พ.ศ. 2540. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย_พ.ศ.2540.
- วิไลลักษณ์ สกุลภักดี. (2552). ชูครบรายเรื่องวิเคราะห์เจาะลึกงบการเงินสำหรับนักบริหารทั่วไปที่ไม่ใช่บัญชี. เข้าถึงได้จาก <http://readgur.com/doc/2425080/%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%8A%E0%B8%B8%E0%B8%942>
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2552 ก). เปิดมุมมองบรรษัทภิบาลไทย. วารสารบริหารธุรกิจ, 32(124), 1-4.
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2552 ข). กลไกบรรษัทภิบาลเพิ่มมูลค่ากิจการจริงหรือไม่. วารสารบริหารธุรกิจ, 32(121), 1-6.
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2555). หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ. วารสารบริหารธุรกิจ, 35(133), 1-4.
- ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2549. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ศูนย์พัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน (2557). ไขความหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สภาวิชาชีพ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (ม.ป.ป.). วิชาการบัญชี แนวคิดทางการบัญชี (แม่บทการบัญชีและการนำเสนอของงบการเงิน). เข้าถึงได้จาก <http://nsbest.co.th/bunchee%20talk1.htm>
- สมบูรณ์ ศิริประชัย. (2551). ประวัติความเป็นมาของคำว่า ธรรมภิบาล และพัฒนาการธรรมาภิบาลภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์: นัยต่อประเทศไทย. วารสารรัฐศาสตร์สาร, 29(3), 1-112.

- ลีทธร ภูมิวัฒน์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชลธา บุญการะกุล. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิชา เกริกฤทธิ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำกับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบันบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ไชยชนกิจ. (2548). ทฤษฎีธรรมาภิบาลบริษัท: กรณีศึกษาวิเคราะห์. *เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 23(4), 1-89.
- Ahmed, K., & Nicholls, D. (1994). The impact of non-financial company characteristics on mandatory disclosure in developing countries: The case of Bangladesh. *International Journal of Accounting Education and Research*, 29(1), 62-77.
- Barnard, C. I. (1938). *The functions of the executive*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Belal, A. R., & Owen, D. L. (2007). The views of corporate managers on the current state of, and future prospects for, social reporting in Bangladesh: An agement based study. *Account. Audit. Account. J.*, 20(3), 472-494.
- Brown, L. D., & Caylor, M. L. (2004). *Corporate governance study: The correlation between corporate governance and company performance*. Georgia: Institutional shareholder service, Georgia State University.
- Dinithi, D. A., Carol, T. A., & Maria, X. L. (2016). Sustainability reporting by publicly listed companies in Sri Lanka. *Journal of Cleaner Production*, 129 (2016), 169-182.
- Dunn, D. (1983). Directors aren't doing their jobs. *Fortune*, 16, 117-120.
- Giovanna, M., & Antonio, P. (2010). The effect of corporate Governance on sustainability disclosure. *J Manag Gov*, 6(2012), 477-509.
- Geoff, L. (2005). *Sustainability accounting-a brief history and conceptual framework: School of Accounting*. Australia: Southern Cross University.

- Global Reporting Initiative (GRI). (2002). *Sustainability reporting guidelines*. Boston: South Africa.
- Jensen, M. C. (1993). The modern industrial revolution, exit, and the failure of internal control systems. *The Journal of Finance*, 48(3), 831-880.
- Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3, 305-360.
- Jones, J. (1991). Earning management during import relief investigation. *Journal of Accounting Research*, 29(2), 193-228.
- Kate, J. (2007). The effect of leverage increases on earnings management. *Journal of Business & Economic Studies*, 13(2), 24-46.
- Kim, H. J., & Yoon, S. S. (2008). The impact of corporate governance on earnings management in Korea. *Malaysian Accounting Review*, 7, 43-56.
- Klein, A. (2002). Audit committee, board of director characteristic, and earnings management. *Journal of Accounting and Economics*, 33, 375-400.
- Lee, C., Li, L., & Yue, H. (2006). Performance growth and earnings management. *Springer Science+Business Media*, 33, 305-334.
- Lee, M. D. P. (2008). A review of the theories of corporate social responsibility: Its evolutionary path and the road ahead. *Int. J. Manag. Rev*, 10(1), 53-73.
- Muhammad, Z., & Zulkipli, G. (2015). Corporate sustainability practices among Malaysian REITs and property listed companies. *World Journal of Science, Technology and Sustainable Development*, 12(2), 100-118.
- Rahman, R. A., & Ali, F. H. M. (2006). Board, audit committee, culture and earnings management: Malaysian evidence. *Managerial Auditing Journal*, 27, 783-804
- Sloan, R. G. (1996). Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about future earnings? *The Accounting Review*, 71(3), 289-315.

ภาคผนวก

NICBMI

ขอมอบเกียรติบัตรนี้เพื่อแสดงว่า

นภาพร จักรवालกุล

ได้นำเสนอผลงานวิชาการแบบ บรรยายระดับชาติ

เรื่อง การศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

การประชุมวิชาการทางธุรกิจและนวัตกรรมทางการจัดการ ระดับชาติและนานาชาติ ประจำปี 2559

ณ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาดูแลกิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
วันที่ 24 - 25 กันยายน 2559

รองศาสตราจารย์ ดร. วินิต ชินสุรอรณ
คณบดี

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาดูแลกิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๐๘/๗๑๗

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า นางสาวนภาพร จักรวาลกุล วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้เสนอผลงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการค้ากับดุลการคลังที่ติดกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจ” ได้รับการพิจารณาถ่วงดุลจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) เรียบร้อยแล้วและจะได้ตีพิมพ์ในวารสารวิจัยรำไพพรรณี ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๐) หมายเลข ISSN ๑๙๐๖-๓๒๗x และวารสารวิจัยรำไพพรรณี ได้บรรจุอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒ เรียบร้อยแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกลี)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
บรรณาธิการวารสารวิจัยรำไพพรรณี

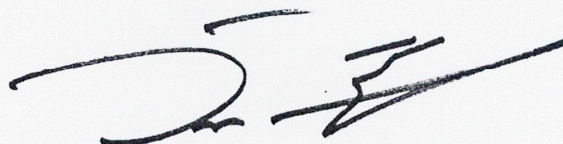
บันทึกยืนยันการนำเสนอ

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยความร่วมมือกับ 1) Bangor University, the United Kingdom 2) GrWp Llandrillo Menai, the United Kingdom 3) International Business School of Yunnan University of Finance and Economics, The People's Republic of China 4) International University in Geneva, Switzerland 5) Southeast Asia Interdisciplinary Development Institute, Graduate School of Organization Development, The Philippines 6) Universitas 17 Agustus 1945, Surabaya, Indonesia 7) วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ 8) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการประชุมวิชาการทางธุรกิจ และนวัตกรรมทางการจัดการระดับชาติและนานาชาติ ประจำปี 2559 (The National and International Conference on Business Management and Innovation 2016) ในวันที่ 24 - 25 กันยายน พ.ศ. 2559 ณ อาคารสุนทร - อารยา อรุณานนท์ชัย วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้จัดการประชุมขอยืนยันว่า คุณ นภาพร จักรवासกุล

ได้นำเสนอบทความเรื่อง การศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ในรูปแบบ “บรรยายระดับชาติ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอในการประชุมดังกล่าว ตามวันและเวลาที่กำหนด

(รองศาสตราจารย์ ดร. วินิต ชินสุวรรณ)
คณบดีวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตารางที่ ก-1 รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
ABICO	บริษัท เอบีโก้ โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
APURE	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
ASIAN	บริษัท ห้องเย็นเอเชียน ซีฟู้ด จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
BR	บริษัท บางกอกแบรินซ์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
BRR	บริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CBG	บริษัท การบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CFRESH	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CHOTI	บริษัท ห้องเย็นโชติวัฒน์หาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CM	บริษัท เชียงใหม่โฟรเซ่นฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
CPI	บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
EE	บริษัท อีเทอเนล เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
F&D	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
FC	บริษัท ฟู้ด แคปิตอล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
HOTPOT	บริษัท ฮอท พอต จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
HTC	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
ICHI	บริษัท อิชิตัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
KASET	บริษัท ไทยฮา จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
KBS	บริษัท น้ำตาลครบุรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
KSL	บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
KTIS	บริษัท เกษตรไทย อินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
LEE	บริษัท ลีพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
LST	บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
M	บริษัท เอ็มเค เรสโตรองด์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
MALEE	บริษัท มาลีกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
OISHI	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
PB	บริษัท เพชเชินท์ เบเกอร์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
PM	บริษัท พรีเมียร์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
PR	บริษัท เพชเชินท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
PRG	บริษัท ปทุมไรชมิล แอนด์ แกรนารี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SAPPE	บริษัท เซ็ปปี้ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SAUCE	บริษัท ไทยเทพรส จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SFP	บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SNP	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SORKON	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SSC	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SSF	บริษัท สุรพลฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
SST	บริษัท ทรัพย์ศรีไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
STA	บริษัท ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TACC	บริษัท ที.เอ.ซี. คอนซูเมอร์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TC	บริษัท ทropicคอลแคนนิง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TF	บริษัท ไทยเพชเชินท์ฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TFG	บริษัท ไทยฟู๊ดส์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TIPCO	บริษัท ทิปปโก้ฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TKN	บริษัท ถั่วแก่น้อย ฟู๊ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TLUXE	บริษัท ไทยลักซ์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TMILL	บริษัท ที เอส ฟลาวมิลล์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TRUBB	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TU	บริษัท ไทยยูเนียน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
TWPC	บริษัท ไทยวา จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
UPOIC	บริษัท สหอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
UVAN	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
VPO	บริษัท วิจิตรภัณฑ์ปาล์มออยล์ จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
XO	บริษัท เอ็กโซติก ฟู้ด จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
ABC	บริษัท แอสเซท ไบรท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
ACC	บริษัท แอดวานซ์ คอนเนคชั่น คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
AFC	บริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
AJD	บริษัท คราวน์ เทค แอดวานซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
APCO	บริษัท เอเชียเอ็น ไฟฟ์โตซูติกคอลส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
BGT	บริษัท บีจีที คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
BIZ	บริษัท บิสซิเนสอะไลमेंท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
BTNC	บริษัท บุติกนิวซีดี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
CPH	บริษัท คาสเซอ์ฟิคโฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
CPL	บริษัท ซี.พี.แอล.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
DSGT	บริษัท ดีเอสจี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
DTCI	บริษัท ดี.ที.ซี.อินคัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
ECF	บริษัท อีสต์โคสต์เฟอร์นิเทค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
FANCY	บริษัท แฟนซีวูด อินคัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
HPT	บริษัท โฮม พอดเทอริ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
ICC	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
JCT	บริษัท แจ็กเจียอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
JUBILE	บริษัท ยูบิลลี่ เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
KYE	บริษัท กันยงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
L&E	บริษัท ไลท์ติ้ง แอนด์ อีควิปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
LTX	บริษัท ลักกี้เท็กซ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
MODERN	บริษัท โมเดิร์นฟอรั่มกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
MOONG	บริษัท มุ่งพัฒนา อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
NC	บริษัท นิวซีดี (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
NPK	บริษัท นิวพลัสนิติตั้ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
OCC	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
OCEAN	บริษัท โอเชียน คอมเมิร์ซ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
OGC	บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
PAF	บริษัท แปงเอเชียฟู้ดแวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
PG	บริษัท ประชาอากรณ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
PRANDA	บริษัท แพรนด์ จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
ROCK	บริษัท ร็อกเวท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
S & J	บ.เอส แอนด์ เจ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
SABINA	บริษัท ซาบีน่า จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
SAWANG	บริษัท สว่างเอ็กซ์พอร์ต จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
SIAM	บริษัท สยามสตีลอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
STHAI	บริษัท ชันไทยอุตสาหกรรมถุงมือยาง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
SUC	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TM	บริษัท เทคโนโลยีคัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TNL	บริษัท ทรูลักษณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TOG	บริษัท ไทยออปติคอล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TPCORP	บริษัท เท็กซ์ไทล์เพรสทิจ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TR	บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TSR	บริษัท เทียรสุรัตน์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TTI	บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TTL	บริษัท ทีทีแอล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
TTTM	บริษัท ไทยโทรเท็กซ์ไทล์มิลล์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
UPF	บริษัท ยูเนี่ยนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
UT	บริษัท ยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
WACOAL	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุปโภคบริโภค
2S	บริษัท 2 เอส เมทัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
AH	บริษัท อาปีโก ไฮเทค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
AJ	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
ALUCON	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
AMC	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
APCS	บริษัท เอเชีย พรีซัน จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
ASEFA	บริษัท อาชีฟา จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
BAT-3K	บริษัท ไทยสโตเรจ แบตเตอรี่ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
BM	บริษัท บางกอกซีทเม็ททัล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
BSBM	บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CEN	บริษัท แคปปีทอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CHO	บริษัท ช ทวี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CHOW	บริษัท เซาว์ สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CIG	บริษัท ซี.ไอ.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CITY	บริษัท ซิตี้ สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
COLOR	บริษัท สาลี คัลเลอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CPR	บริษัท ซีพีอาร์ โกลม อินดัสเตรียล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CRANE	บริษัท ชูโก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CSC	บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CSP	บริษัท ซีเอสพี สตีลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CTW	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
CWT	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
EASON	บริษัท อีซัน เฟ้นท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
FMT	บริษัท ฟรุ่กาวา เม็ททัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
FPI	บริษัท ฟอ์จูน พาร์ท อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
GC	บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
GIFT	บริษัท แกรททิทูด อินฟินิท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
GJS	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
GSTEL	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
GTB	บริษัท เจตาแบค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
GYT	บริษัท กู๊ดเยียร์(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
HFT	บริษัท ฮั่วฟง รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
HTECH	บริษัท เฮลเซี่ยน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
IHL	บริษัท อินเตอร์ไฮด์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
INOX	บริษัท โพลโค-ไทยน็อกซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
IRC	บริษัท อีโนเว รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
KCM	บริษัท เค.ซี.เมททอลชีท จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
KKC	บริษัท กุลธรเคอร์บี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
LHK	บริษัท โลหะกิจ เม็ททอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
LVT	บริษัท แอล.วี.เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
MAX	บริษัท แมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
MBAX	บริษัท มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
MCS	บริษัท เอ็ม.ซี.เอส.สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
MILL	บริษัท มิลล์คอน สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
NDR	บริษัท เอ็น.ดี.รับเบอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
NEP	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
NPP	บริษัท นิปปอน แพ็ค(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PAP	บริษัท แปซิฟิกไพพ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PATO	บริษัท พาโตเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PCSGH	บริษัท พี.ซี.เอส.แมชชีน กรุ๊ปโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PDG	บริษัท พรอดดิจี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PERM	บริษัท เพิ่มสินสตีลเว็คส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
PIMO	บริษัท ไพโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PJW	บริษัท ปัญจวัฒนาพลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PK	บริษัท พัฒน์กล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PMTA	บริษัท พีเอ็ม โทริเซน เอเชีย โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PPM	บริษัท พรพรหมเม็ททอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PTL	บริษัท โพลีเพ็คซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
RICH	บริษัท ริช เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
RWI	บริษัท ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SALEE	บริษัท สาลีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SAM	บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SANKO	บริษัท ชังโกะ ไดคาซตั้ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SAT	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SELIC	บริษัท ซีลิก คอร์ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SITHAI	บริษัท ศรีไทยชุบเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SLP	บริษัท สาลี พรินท์ติ้ง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SMIT	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SMPC	บริษัท สหมิตรถังแก๊ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SNC	บริษัท เอส เอ็น ซี ฟอว์เมอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SPACK	บริษัท เอส. แพ็ค แอนด์ พรินท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SPG	บริษัท สยามภัณฑ์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SSI	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SSSC	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
STANLY	บริษัท ไทยสแตนเลย์คาร์ไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SUTHA	บริษัท สุธากัญจน์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
SWC	บริษัท เซอร์วิวด์ เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TAPAC	บริษัท ทาปาโก้ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
TCB	บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TCCC	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TCJ	บริษัท ที.ซี.เจ.เอเชีย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TCOAT	บริษัท อุตสาหกรรมผ้าเคลือบพลาสติกไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TFI	บริษัท ไทยฟิล์มอินคัสตรี จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TGPRO	บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรดัคส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
THE	บริษัท เดอะ สตีล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
THIP	บริษัท ทานตะวันอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TIW	บริษัท ไทยแลนด์ไอออนเว็คส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TKT	บริษัท ที.กรุงไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TMC	บริษัท ที.เอ็ม.ซี. อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TMD	บริษัท อุตสาหกรรมถังโลหะไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TMI	บริษัท ทีระมงคล อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TMT	บริษัท ค้าเหล็กไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TMW	บริษัท ไทยมิตซูวา จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TNPC	บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TOPP	บริษัท ไทย โอ.พี.พี. จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TPA	บริษัท ไทยโพลิอะคริลิก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TPAC	บริษัท พลาสติก และหีบห่อไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TPBI	บริษัท ทีพีบีไอ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TPC	บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TPP	บริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TRU	บริษัท ไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TSC	บริษัท ไทยสตีลเคเบิล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TSTH	บริษัท ทาทา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TUCC	บริษัท ไทยยูนิคคอยล์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
TWP	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
TYCN	บริษัท ไทยคูเนิ เวลด์ไวด์ กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UAC	บริษัท ยูเอซี โกลบอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UBIS	บริษัท ยูบิส (เอเชีย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UEC	บริษัท ยูนิเมิต เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UKEM	บริษัท ยูเนียน ปีโตรเคมีคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UP	บริษัท ยูเนียนพลาสติก จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UREKA	บริษัท ยูรกา ดีไซน์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
UTP	บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
VARO	บริษัท วโรปกรณ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
VNT	บริษัท วินิไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
WG	บริษัท ไวท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
YCI	บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
YNP	บริษัท ยานภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
YUASA	บริษัท ยัวซ่าแบตเตอรี่ ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรมและยานยนต์
A	บริษัท อารียา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AMATA	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AMATAR	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AMATAV	บริษัท อมตะ วิเอ็น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ANAN	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
AQ	บริษัท เอคว เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ARROW	บริษัท แอร์โรว์ ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BJCHI	บริษัท บีเจซี เฮฟวี อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BKD	บริษัท บางกอก เดค-คอน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BKKCP	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์บางกอก	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BLAND	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
BROCK	บริษัท บ้านร็อคการ์ดเอ็น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BSM	บริษัท บิวเคอสมาร์ท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
BTW	บริษัท บีที เวลธ์ อินด์สตรีส จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CCP	บริษัท ผลิตภัณฑ์คอนกรีตชลบุรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CGD	บริษัท คันทรี กรุ๊ป ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CHEWA	บริษัท ชีวาพาย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CI	บริษัท ชาญอิสสระ ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CNT	บริษัท คริสเตียนีและนิลเสน (ไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CPNCG	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ CPN คอมเมอร์เชียล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CPNRF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ CPN รีเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CPTGF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ซี.พี.ทาวเวอร์ โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CRYSTAL	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์คริสตัล รีเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
CTARAF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์โรงแรมและ รีสอร์ทในเครือฯ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DAII	บริษัท ไดอิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DCC	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DCON	บริษัท ดิคอน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DIMET	บริษัท ไดเมท (สยาม) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DRT	บริษัท ผลิตภัณฑ์ตราเพชร จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
DTCPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าอุตสาหกรรม	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
EMC	บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
EPG	บริษัท อีสเทิร์น โพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
ERWPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอราวัณ โฮเทล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ESTAR	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
EVER	บริษัท เอเวอร์แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
FOCUS	บริษัท โฟกัส ดีเวลลอปเม้นท์ แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
FUTUREPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ฟิวเจอร์พาร์ค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
GEL	บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
GLAND	บริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
GOLD	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
GOLDPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์โกลด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
GVREIT	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ โกลด์เค็นเวนเจอร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
HPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าเหมราช อินดัสตรีแยล	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
HYDRO	บริษัท ไฮโดรเทค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
IMPACT	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์อิมแพ็ค โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
J	บริษัท เจเอเอส แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
JCP	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เจซี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
JSP	บริษัท เจ. เอส. พี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
K	บริษัท คิงส์เมน ซี.เอ็ม.ที.ไอ. จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
KC	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
KPNPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เคพีเอ็น	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
KWG	บริษัท คิง ไว กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LALIN	บริษัท ลลิต พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LHHOTEL	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ แอล เอช โฮเทล	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
LHPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่า แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LHSC	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ แอล เอช ซ้อปปีง เซ็นเตอร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
LUXF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ลักซ์ชัวรี่	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MBK	บริษัท เอ็ม บี เค จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
M-II	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิการเช่า เอ็มเอฟซี อินด์ัสตรีเอล อินเวสเม้นท์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MIPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์มิลเลียนแนร์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MIT	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี อินด์ัสตรีเอล	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MJD	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MJLF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาฯ เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ ไลฟ์สไตล์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MK	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MNIT	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี-นิชดาธานี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MNIT2	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์นิชดาธานี 2	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MNRF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์มัลดีเนชั่นแนลเรสซิเดนซ์ ฟันด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
MONTRI	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์แบบมีกรรมสิทธิ์ 101 มนตรี สโตร์เรจ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
M-PAT	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี ป่าตอง เสริทเทจ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
M-STOR	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เอ็มเอฟซี-สแควร์ทิจิกส โดเรจฟันด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
NCH	บริษัท เอ็น. ซี. เฮ้าส์ซิ่ง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
NNCL	บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
NOBLE	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
NUSA	บริษัท อนุศาสตร์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
NWR	บริษัทเนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ORI	บริษัท ออร์จิน พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PACE	บริษัท เพช ดีเวลลอปเมนต์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PAE	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PF	บริษัท พร็อพเพอร์ตี้ เพอร์เฟก จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PLAT	บริษัท เดอะ แพลทินัม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PLE	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
POLAR	บริษัท โพลาริส แคปปิตัล จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
POPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ไพร่มออฟฟิศ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ปั้นทอง อินดัสเตรียล ปาร์ค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PPP	บริษัท พรีเมียร์ โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PPS	บริษัท โปรเจก แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PREB	บริษัท พรีเมิลท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PRECHA	บริษัท ปรีชากรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PRIN	บริษัท ปริณสุริ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PRINC	บริษัท พรินซ์เฟิลด์ แคปิตอล จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PS	บริษัท พุกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
PYLON	บริษัท ไพลอน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
Q-CON	บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชั่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
QHHR	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่า ควอลิตี้ เฮาส์ โฮเทล แอนด์ เรซิเดนซ์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
QHOP	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ควอลิตี้ ฮอสพิทอลลิตี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
QHFP	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ควอลิตี้ เฮาส์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
RCI	บริษัท โรแยล ซีรามิก อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
RICHY	บริษัท ริชี่ เพลซ 2002 จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
RML	บริษัท ไรมอน แลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ROJNA	บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
S	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SAMCO	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SBPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ สมุยบุรี	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SC	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SCCC	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SCP	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SEAFCO	บริษัท ซีฟโก้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SENA	บริษัท เสนาดิเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SF	บริษัท สยามฟิวเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SIRI	บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SIRIP	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์แสตนลิริ ไพร์มออฟฟิศ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SMART	บริษัท สมาร์ทคอนกรีต จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SPALI	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์สนามบินสมุย	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SPWPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์โรงแรมศรีพันวา	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SQ	บริษัท สหกลอคิวิปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SRICHA	บริษัท ศรีราชาคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SSPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ศาลาแอทสาทร	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SSTPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์ศรีไทย	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SSTSS	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ทรัพย์ศรีไทย สมาร์ท สตอเรจ	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
STAR	บริษัท สตาร์ ชานิทารีแวร์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
STEC	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
STPI	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
SYNTEC	บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
T	บริษัท ไทยบริการอุตสาหกรรมและวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TASCO	บริษัท ทีบีทีเอสพี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TCIF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าไทยคอมเมอร์เชียลอินเวสเมนต์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TCMC	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TFD	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TFUND	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ไทยคอน	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TGCI	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิก อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TGROWTH	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ไทยคอน อินดัสเทรียล โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
THANA	บริษัท ธนาสิริ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
THIF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าไทยโฮเทล อินเวสเมนต์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TICON	บริษัท ไทยคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TIF1	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ไทยอินดัสเทรียล 1	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TLGF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าเทสโก้ โลจิสติกส์ โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TLHPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ไทยแลนด์ โฮสพิทาลิตี้	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TLOGIS	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่พาร์ค โลจิสติกส์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TNPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าครีนิตี้	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TPOLY	บริษัท ไทยโพลีคอนส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TPRIME	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการ เช่าไทยแลนด์ ไพร้ม พร็อพเพอร์ตี้	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TRC	บริษัท ทีอาร์ซี คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
TREIT	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ไทยคอน	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TRIF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ไทยริเทล อินเวสเมนต์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TTCL	บริษัท ทีทีซีแอล จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TTLPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ตลาดไท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
TU-PF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ที่ ยู โคม เรสซิเดนซ์เซี่ยล คอมเพล็กซ์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
U	บริษัท ยู ซิตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
UMI	บริษัท สห โมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
UNIPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ยูนิลอฟท์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
UNIQ	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
URBNPF	กองทุนรวมสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์เออร์บานา	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
UV	บริษัท ยูนิเวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
VNG	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
VTE	บริษัท วินเทจ วิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WHABT	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าดับบลิวเอชเอ บิสซิเนส คอมเพล็กซ์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WHAPF	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าดับบลิวเอชเอ พรีเมียม แฟคทอรีแอนด์แวร์เฮาส์ ฟินด์	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WHART	ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิการเช่าดับบลิวเอชเอ พรีเมียม โกรท	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WIJK	บริษัท วิก แอนด์ ซุกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
WIN	บริษัท สวนอุตสาหกรรม วิน โคอท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
ABPIF	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน โรงไฟฟ้า อมตะ บี.กริม เพาเวอร์	ทรัพยากรและพลังงาน
AGE	บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
AI	บริษัท เอเชีย อินซูเลเตอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
AIE	บริษัท เอไอ เอนเนอร์จี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
AKR	บริษัท เอกรัฐวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
BAFS	บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
BCP	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
BCPG	บริษัท บีซีพีจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
BPP	บริษัท บ้านปู เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
CKP	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
DEMCO	บริษัท เด็มโก้ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
EARTH	บริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
EASTW	บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
EGATIF	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ ชุดที่ 1 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	ทรัพยากรและพลังงาน
EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
ESSO	บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
GPSC	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี่ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
IEC	บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
IFEC	บริษัท อินเตอร์ พาร์อีสท์ เอ็นเนอร์ยี่ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
LANNA	บริษัท ลานนาวิซอร์สเสส จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
MDX	บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
PDI	บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
PSTC	บริษัท เพาเวอร์ โซลูชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
PTG	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
QTC	บริษัท คิวทีซี เอนเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
RPC	บริษัท อาร์พีซีจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SCG	บริษัท สหโคเจน (ชลบุรี) จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SCI	บริษัท เอสซีไอ อิเล็คทริก จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SCN	บริษัท สแกน อินเตอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SEAOIL	บริษัท ซีออยล์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SGP	บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SOLAR	บริษัท โซลาร์ตรอน จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SPCG	บริษัท เอสพีซีจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SPRC	บริษัท สตาร์ ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SR	บริษัท สยามราช จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SUPER	บริษัท ซุปเปอร์บล็อก จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
SUSCO	บริษัท ซัสโก้ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TAE	บริษัท ไทย อะโกร เอ็นเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TAKUNI	บริษัท ทากูนิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TCC	บริษัท ไทย แคปปิตอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
THL	บริษัท ทุงคาฮาเบอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TPCH	บริษัท ทีพีซี เพาเวอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TRT	บริษัท ทรไทย จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TSE	บริษัท ไทย โซลาร์ เอ็นเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
TTW	บริษัท ทีทีดับบลิว จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
UMS	บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
UWC	บริษัท เอื้อวิทยา จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากรและพลังงาน
AAV	บริษัท เอเชีย เอวิเอชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ADAM	บริษัท อาดามัส อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AKP	บริษัท อัครปิปรากการ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AMARIN	บริษัท อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AQUA	บริษัท อควา คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ARIP	บริษัท เออาร์ไอพี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AS	บริษัท เอเชียซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ASIA	บริษัท เอเชีย โอเต็ล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ASIMAR	บริษัท เอเชียัน มารีน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ATP30	บริษัท เอทีพี 30 จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
AUCT	บริษัท สหการประมูล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BA	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BCH	บริษัท บางกอก เชน ฮอสพิทอล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BEAUTY	บริษัท บิวตี้ คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BIG	บริษัท บิ๊ก คาเมร่า คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BIGC	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BOL	บริษัท บิซิเนส ออนไลน์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BTC	บริษัท บางปะกง เทอร์มินอล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
BTSGIF	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งมวลชนทางราง บีทีเอสโกรท	พาณิชย์และบริการ
BWG	บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CHUO	บริษัท ซูโอ เซ็นโก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CMO	บริษัท ซีเอ็มโอ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CMR	บริษัท เชียงใหม่ร่วมธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
COL	บริษัท ซีโอแอล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CSR	บริษัท เทพธานีกรีฑา จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
CSS	บริษัท คอมมิวนิเคชั่น แอนด์ ซิสเต็มส์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
DCORP	บริษัท ดีมีเตอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
DNA	บริษัท ดีเอ็นเอ 2002 จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
DTC	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
EFORL	บริษัท อี ฟอร์ แอล เอ็ม จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
EKH	บริษัท เอกชัยการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
EPCO	บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ERW	บริษัท ดี เอราวัณ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
FE	บริษัท ฟาร์อีสท์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
FIRE	บริษัท ไฟร์วิกเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
FSMART	บริษัท ฟอรัท สมาร์ท เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
FVC	บริษัท ฟิลเตอร์ วิชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
GENCO	บริษัทบริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
GRAMMY	บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
GRAND	บริษัท แกรนด์ แอสเสท ไชเทิลส์ แอนด์ พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
GREEN	บริษัท กรีน รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
IT	บริษัท ไอที ซิตี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
JUTHA	บริษัท จุฑานาวี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
JWD	บริษัท เจดับเบิลยูดี อินโฟโลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
KAMART	บริษัท คาร์มาร์ท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
KDH	บริษัท ธนบุรี เมดิคัล เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
KIAT	บริษัท เกียรติธนา ขนส่ง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
KOOL	บริษัท มาสเตอร์คู อินเทอร์เน็ต เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
KWC	บริษัท กรุงเทพโสภณ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
LDC	บริษัท แอลดีซี เค็นทัล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
LOXLEY	บริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
LPH	บริษัท โรงพยาบาล ลาดพร้าว จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
LRH	บริษัท ลาภานา รีสอร์ท แอนด์ โฮเทล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MACO	บริษัท มาสเตอร์ แอด จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MAKRO	บริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MANRIN	บริษัท แมนดาริน โฮเทล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MATCH	บริษัท แมทชิง แม็กซิไมซ์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MC	บริษัท แม็คกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
M-CHAI	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MCOT	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MEGA	บริษัท เมก้าไลฟ์ไชนเอนซ์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MIDA	บริษัท ไมด้า แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
MONO	บริษัท โมโน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MPG	บริษัท เอ็มพีจี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
MPIC	บริษัท เอ็ม พิคเจอร์ส เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NBC	บริษัท เนชั่น บรอดแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NCL	บริษัท เอ็นซีแอล อินเตอร์เนชั่นแนล โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NEW	บริษัท วัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NINE	บริษัท เนชั่น อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NMG	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NOK	บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NTV	บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
NYT	บริษัท นามยง เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
OHTL	บริษัท โอเอชทีแอล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
OTO	บริษัท วันทิวน์ คอนแทคส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PHOL	บริษัท ผลชัยญู จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PICO	บริษัท พีโก (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
POST	บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PRAKIT	บริษัท ประกิต โซลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PRO	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
PSL	บริษัท พรีเมียม สตีล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
QLT	บริษัท ควอลิตี้เทค จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
RAM	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
RCL	บริษัท อาร์ ซี แอล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
RJH	บริษัท โรงพยาบาลราชธานี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ROBINS	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ROH	บริษัท โรงแรมรอยัล ออคิด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
RP	บริษัท ท่าเรือราชาเฟอร์รี่ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
RS	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SE-ED	บริษัท ซีอีเคยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SHANG	บริษัท แชนกรี-ลา โฮเต็ล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SINGER	บริษัท ซิงเกอร์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SKR	บริษัท สิครินทร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SMM	บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SPA	บริษัท สยามเวลเนสกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SPC	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SPI	บริษัท สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SPORT	บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
SVH	บริษัท สมิตีเวช จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TBSP	บริษัท ไทยบริดจ์ ซีเคียวริตี้ ฟรันดิง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TH	บริษัท ดงฮั่ว โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TKS	บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TNDT	บริษัท ไทยเอ็น ดี ที จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TNH	บริษัท โรงพยาบาลไทยนครินทร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TNP	บริษัท ธนพิริยะ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TRITN	บริษัท ไทรทัน โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TSF	บริษัท ตรีซิกตีไฟว์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TSTE	บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TTA	บริษัท โทริเซนไทย เอเยนซ์ซีส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
TVD	บริษัท ทีวี ใดเร็ค จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
TVT	บริษัท ทีวี ชั้นเดอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
VGI	บริษัท วีจี ไอ โกลบอล มีเดีย จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
VIBHA	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
VIH	บริษัท ศรีวิชัยเวชวิวัฒน์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
WAVE	บริษัท เวฟ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
WICE	บริษัท ไวส์ โลจิสติกส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
WINNER	บริษัท วินเนอร์กรุ๊ป เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
WORK	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์และบริการ
ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
AIT	บริษัท แอ็ดวานซ์ อินฟอร์เมชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
ALT	บริษัท เอแอลที เทเลคอม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
BLISS	บริษัท บลิส-เทล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
CCET	บริษัท แคล-คอมพ์ อีเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
CCN	บริษัท ซีซีเอ็น-เทล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
CSL	บริษัท ซีเอส ล็อกซอินโฟ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
DIF	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม ดิจิทัล	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
DRACO	บริษัท ดร่าโก้ พีซีบี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
DTAC	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
EIC	บริษัท อุตสาหกรรม อีเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
FER	บริษัท เฟอร์รัม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
FORTH	บริษัท ฟอรัท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
ILINK	บริษัท อินเทอร์เน็ต คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
INET	บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
IRCP	บริษัท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล รีเสริช คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
ITEL	บริษัท อินเทอร์เน็ตทีเค คอม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
JAS	บริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
JASIF	กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ต จัสมิน	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
JMART	บริษัท เจ มาร์ท จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
JTS	บริษัท จัสมิน เทเลคอม ซิสเต็มส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
KCE	บริษัท เคซีอี อีเล็คโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
METCO	บริษัท มูราโมโต้ อีเล็กตรอน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
MFEC	บริษัท เอ็ม เอฟ อี ซี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
MSC	บริษัท เมโทรซิสเต็มส์คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
NETBAY	บริษัท เน็ตเบย์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
NEWS	บริษัท นิวส์ เน็ตเวิร์ค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
PCA	บริษัท แพลนเน็ต คอมมิวนิเคชั่น เอเชีย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
PT	บริษัท พรีเมียร์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SAMART	บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SAMTEL	บริษัท สามารถเทลคอม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SIM	บริษัท สามารถ ไอ-โมบาย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SIMAT	บริษัท ไชแมท เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SIS	บริษัท เอสไอเอส ดิสทริบิวชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SMT	บริษัท สตาร์ส ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SPPT	บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SPVI	บริษัท เอส พี วี ไอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร

ตารางที่ ก-1 (ต่อ)

หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม
SVI	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SVOA	บริษัท เอสวีโอเอ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SYMC	บริษัท ซิมโฟนี คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
SYNEX	บริษัท ซินเน็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
TEAM	บริษัท ทีมพีซีซี จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
THCOM	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
TWZ	บริษัท ทีดับบลิวแซด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร
UPA	บริษัท ยูไนเต็ด เพาเวอร์ ออฟ เอเชีย จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีและการสื่อสาร